

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 73/2009

2009 m. sausio 19 d.

nustatantis bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantis tam tikras paramos schemas ūkininkams, iš dalies keičiantis Reglamentus (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 378/2007 ir panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36, 37 straipsnius ir 299 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į 1979 m. stojimo aktą, ypač į prie jo pridėto 4 protokolo dėl medvilnės 6 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavusi su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu ⁽²⁾,

pasikonsultavusi su Regionų komitetu ⁽³⁾,

kadangi:

(1) Į bendros žemės ūkio politikos reformas, dėl kurių susitarta 2003 ir 2004 m., buvo įtrauktos nuostatos dėl jų veiksmingumo įvertinimo. Todėl 2007 m. lapkričio 20 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikė komunikatą „Pasiruošimas BŽŪP reformos patikrinimui“. Reikėtų atsižvelgti į tą komunikatą ir vėlesnius Europos Parlamento, Tarybos, Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto bei Regionų komiteto šio komunikato pagrindinių aspektų svarstymus, taip pat į daugelį nuomonių, gautų po viešųjų konsultacijų.

(2) Atsižvelgiant į patirtį, įgytą įgyvendinant 2003 m. rugšėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį tam tikras paramos schemas ⁽⁴⁾, visų pirma reikia patikslinti tam tikrus paramos mechanizmo elementus. Visų pirma turėtų būti pratęstas tiesioginės paramos atsiėjimo laikotarpis, o bendrosios išmokos schemos veikimas —

supaprastintas. Be to, Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 buvo keletą kartų iš esmės pakeistas. Atsižvelgiant į šiuos pokyčius ir siekiant aiškumo, jį reikėtų panaikinti ir pakeisti šiuo reglamentu.

(3) Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 nustatytas principas, kad ūkininkams, nesilaikantiems tam tikrų reikalavimų visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikatos, aplinkos ir gyvūnų gerovės srityse, tiesioginė parama sumažinama arba visai neskiriama. Ši kompleksinio paramos susiejimo sistema yra neatskiriama Bendrijos paramos, teikiamos tiesioginių išmokų forma, dalis, todėl reikėtų ją toliau taikyti. Tačiau remiantis įgyta patirtimi, matyti, kad nemažai kompleksinio paramos susiejimo reikalavimų nepakankamai susiję su ūkininkavimo veikla ar žemės ūkio naudmenomis arba yra labiau taikytini nacionalinėms valdžios institucijoms nei ūkininkams. Todėl reikėtų patikslinti kompleksinio paramos susiejimo taikymo sritį.

(4) Be to, siekiant užtikrinti, kad žemės ūkio paskirties žemė nebūtų apleista ir kad ji būtų išsaugota geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės, Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 nustatyta Bendrijos sistema, pagal kurią valstybės narės patvirtina standartus, atsižvelgdamos į konkrečias atitinkamų teritorijų charakteristikas, įskaitant dirvos bei klimato sąlygas ir esamas ūkininkavimo sistemas, žemėnaudą, sėjomainą, ūkininkavimo veiklą ir ūkių struktūras. Šios sistemos reikėtų toliau laikyti. Tačiau patirtis rodo, kad tam tikrų standartų svarba ir teikiama nauda nėra pakankama priežastis, kad būtų pagrįstas jų įgyvendinimas visose valstybėse narėse. Todėl tokie standartai valstybėms narėms turėtų tapti neprivalomais. Tačiau siekiant užtikrinti, kad sistema būtų kuo darnesnė, standartas neturėtų būti neprivalomas, jeigu juo remiantis iki 2009 m. atitinkamos valstybės narės jau nustatė būtiniausių reikalavimų arba jeigu galioja tą standartą įgyvendinančios nacionalinės taisyklės.

(5) Pagal šį reglamentą panaikinus privalomą žemės atidėjimą pagal bendrosios išmokos kai kuriais atvejais gali būti padarytas neigiamas poveikis aplinkai, visų pirma gali būti pažeisti tam tikri kraštovaizdžio ypatumai. Todėl reikėtų sugriežtinti Bendrijos nuostatas, kuriomis siekiama apsaugoti nurodytus kraštovaizdžio ypatumus. Konkrečiais atvejais valstybei narei taip pat turėtų būti leidžiama numatyti buveinių suformavimą ir (arba) saugojimą.

⁽¹⁾ 2008 m. lapkričio 19 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2008 m. spalio 23 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). Nuomonė pateikta po neprivalomos konsultacijos.

⁽³⁾ 2008 m. spalio 8 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). Nuomonė pateikta po neprivalomos konsultacijos.

⁽⁴⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 1.

- (6) Tam tikrose vietovėse vandens apsauga ir vandentvarka vykdant žemės ūkio veiklą tampa vis didesne problema. Todėl siekiant apsaugoti vandenį nuo taršos bei nuotėkio ir valdyti vandens naudojimą taip pat turėtų būti sustiprinta galiojanti Bendrijos geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės išsaugojimo sistema.
- (7) Daugiamečių ganyklų teigiamas poveikis aplinkai buvo pripažintas Reglamente (EB) Nr. 1782/2003. Reikėtų toliau laikytis šiame reglamente numatytų priemonių, kuriomis skatinama išlaikyti esamas daugiamečių ganyklas, ir taip užtikrinti, kad jos nebūtų masiškai paverčiamos ariamąja žeme.
- (8) Siekiant geriau suderinti tvariai žemdirbystei ir kaimo plėtrai skatinti skirtas politikos priemones, Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 nustatyta privaloma laipsniško tiesioginių išmokų mažinimo (moduliavimo) sistema. Ta sistema turėtų būti taikoma toliau ir turėtų būti įtraukta išimtis, kad moduliavimas netaikomas mažesnėms nei 5 000 EUR tiesioginėms išmokoms.
- (9) Lėšos, sutaupytos taikant moduliavimą, naudojamos kaimo plėtros politikos priemonėms finansuoti. Nuo to laiko, kai buvo priimtas Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003, žemės ūkio sektoriuje iškilo daug naujų ir sunkių problemų, pavyzdžiui, klimato kaita ir vis didėjanti bioenergijos svarba, taip pat poreikis užtikrinti geresnę vandentvarką ir veiksmingiau apsaugoti biologinę įvairovę. Bendrijos, kaip Kioto protokolą⁽¹⁾ pasirašiusios Šalies, buvo paprašyta atnaujinti savo politiką atsižvelgiant į klimato kaitos aspektą. Be to, atsižvelgdama į dideles problemas, susijusias su vandens trūkumu ir sausromis, Taryba 2007 m. spalio 30 d. išvadose „Vandens trūkumas ir sausros“ laikėsi nuomonės, kad reikia toliau spręsti vandentvarkos klausimus žemės ūkio srityje. Be to, 2006 m. gruodžio 18 d. išvadose „Biologinės įvairovės nykimo sustabdymas“ Taryba pabrėžė, kad biologinės įvairovės apsauga išlieka labai svarbus uždavinys ir, nors padaryta didelė pažanga, norint 2010 m. pasiekti Bendrijos biologinės įvairovės tikslą reikės dėti papildomas pastangas. Be to, kadangi inovacijos visų pirma galėtų prisidėti prie naujų technologijų, produktų ir procesų kūrimo, jos stiprins pastangas spręsti šias naujas problemas. 2015 m. nustojus taikyti pagal 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas⁽²⁾, nustatytą pieno kvotų schemą, pieno sektoriuje veiklą vykdančioms ūkininkams reikės konkrečių pastangų siekiant prisitaikyti prie pakitusių sąlygų, visų pirma nepalankioje padėtyje esančiuose regionuose. Todėl tokią konkrečią padėtį reikėtų taip pat laikyti nauju iššūkiu, kurį valstybės narės, siekdamos užtikrinti poveikio sušvelninimą jų pieno sektoriuose, turėtų sugebėti spręsti.
- (10) Bendrija pripažįsta, kad šiuos naujus uždavinius reikia spręsti pagal nustatytas Bendrijos politikos kryptis. Remiantis 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai⁽³⁾ priimtos kaimo plėtros programos žemės ūkio srityje yra tinkamos priemonės tokiems klausimams spręsti. Kad valstybės narės galėtų atitinkamai patikslinti savo kaimo plėtros programas ir nemažinti dabar pagal kaimo plėtros politiką vykdomos veiklos kitose srityse, reikia užtikrinti papildomą finansavimą. Tačiau 2007–2013 m. laikotarpio finansinėje perspektyvoje nenumatyta tiek finansinių lėšų Bendrijos kaimo plėtros politikai sustiprinti, kiek reikia. Tokiomis aplinkybėmis reikėtų didelę dalį reikalingų finansinių išteklių sukaupti numatant laipsnišką tiesioginių išmokų mažinimą taikant moduliavimą.
- (11) Pažymėtina, kad skiriant tiesioginę paramą ūkininkų pajamoms daug išmokų skiriama gana mažam didelių paramų gavėjų skaičiui. Akivaizdu, kad siekiant veiksmingai remti ūkininkų pajamas, didesnės paramos gavėjams nereikia tokio pat lygio vienetinės paramos. Be to, didesnės paramos gavėjams lengviau prisitaikyti prie naujų sąlygų ir atitinkamai vykdyti veiklą gaunant mažesnę vienetinę paramą. Todėl teisinga tikėtis, kad didelę paramą gaunantys ūkininkai padarys tam tikrą įnašą naujiems uždaviniams spręsti skirtoms kaimo plėtros priemonėms finansuoti. Todėl tikslinga sukurti mechanizmą, kuriame būtų numatyta daugiau mažinti didesnes išmokas, o taip gautos lėšos būtų naudojamos sprendžiant naujus kaimo plėtros politikos uždavinius.
- (12) Dėl ypatingos atokiausių regionų geografinės padėties, taip pat jų izoliuotumo, mažo ploto, kalnuoto reljefo ir klimato sąlygų tokių regionų žemės ūkio sektoriams kyla papildomų sunkumų. Siekiant sumažinti tokią našą atokiausių regionų ūkininkams ir jų veiklos suvaržymus, turėtų būti numatyta nuo išpareigojimo taikyti moduliavimą leidžianti nukrypti nuostata.

⁽¹⁾ 2002 m. balandžio 25 d. Tarybos sprendimas 2002/358/EB dėl Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos Kioto protokolo patvirtinimo Europos bendrijos vardu ir bendro jame numatytų įsipareigojimų vykdymo (OL L 130, 2002 5 15, p. 1).

⁽²⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽³⁾ OL L 277, 2005 10 21, p. 1.

- (13) Valstybės narės, nusprendusios taikyti savanoriško moduliavimo sistemą, turi atsižvelgti į padidintas privalomo moduliavimo normas. Turėtų būti atitinkamai pakeistas 2007 m. kovo 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 378/2007, nustatantis tiesioginių išmokų, numatytų Reglamente (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiame bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiame tam tikras paramos schemas ūkininkams, savanoriško moduliavimo taisykles ⁽¹⁾.
- (14) Sumos, gautos 5 procentiniais punktais sumažinus išmokas pagal Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 nustatytą išmokų mažinimą taikant moduliavimą, turėtų būti paskirstomos valstybėms narėms remiantis tais pačiais kriterijais, nustatytais tame reglamente, t. y. remiantis objektyviais kriterijais, kartu nustatant, kad tam tikra dalis lėšų liktų tose valstybėse narėse, kuriose jos buvo sukauptos. Atsižvelgiant į struktūrinius patikslinimus dėl rugių intervencinio pirkimo panaikinimo, reikėtų toliau laikytis tam tikriems rugių auginimo regionams numatytų specialiųjų priemonių, kurios būtų finansuojamos naudojant dalį lėšų, sukaupytų taikant moduliavimą. Be to, lėšos, gautos papildomai mažinant išmokas taikant moduliavimą, turėtų likti valstybėms narėms, kuriose jos buvo sukauptos.
- (15) Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas moduliavimo veikimui, ypač taikant tiesioginių išmokų skyrimo ūkininkams tvarką ir pervedant lėšas kaimo plėtros programoms, kiekvienai valstybei narei turėtų būti nustatytos gryniosios viršutinės ribos, pagal kurias būtų ribojamos po moduliavimo ūkininkams mokamos išmokos. Siekiant atsižvelgti į BŽŪP paramos atokiausiuose regionuose specifiką ir į tai, kad moduliacija netaikoma tiesioginėms išmokoms, atitinkamoms valstybėms narėms nustatytos gryniosios ribos neturėtų apimti tiesioginių išmokų šiuose regionuose. Todėl atitinkamai reikėtų iš dalies pakeisti 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ⁽²⁾.
- (16) Naujųjų valstybių narių, kurios įstojo į Europos Sąjungą 2004 m. gegužės 1 d. ar vėliau, ūkininkai gauna tiesiogines išmokas pritaikius laipsniško išmokų didinimo mechanizmą, numatytą jų atitinkamuose Stojimo aktuose. Siekiant tinkamos tvariai žemdirbystei ir kaimo plėtrai skatinti skirtų politikos priemonių pusiausvyros, moduliavimo sistema naujųjų valstybių narių ūkininkams neturėtų būti taikoma, kol tose valstybėse narėse taikomas tiesioginių išmokų lygis nebus lygus kitose valstybėse narėse, nei naujos valstybės narės, taikomam lygiui.
- (17) Taikant moduliavimą sumažinus išmoką, naujosios valstybės narės ūkininkui mokama grynoji suma neturėtų būti mažesnė nei atitinkamam kitos valstybės narės nei nauja valstybė narė ūkininkui mokama suma. Todėl pradėjus moduliavimą taikyti naujųjų valstybių narių ūkininkams, išmokos mažinimo norma turėtų būti ne didesnė nei lygio pagal laipsniško išmokų didinimo tvarką ir išmokos lygio, nustatyto kitose valstybėse narėse nei naujos valstybės narės pritaikius moduliavimą, skirtumas. Be to, skiriant papildomas nacionalines tiesiogines išmokas naujųjų valstybių narių ūkininkams, kurių išmokoms taikomas moduliavimas, reikėtų atsižvelgti į moduliavimą.
- (18) Siekiant užtikrinti, kad BŽŪP finansavimo sumos neviršytų finansinėje perspektyvoje nustatytų metinių viršutinių ribų, reikėtų toliau laikytis Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 numatyto finansinio mechanizmo, pagal kurį tiesioginės paramos lygis tikslinamas tuo atveju, kai remiantis prognozėmis matyti, kad atitinkamais finansiniais metais viršijamos 2 išlaidų kategorijos viršutinės ribos dalys, įskaitant 300 mln. EUR garantinę maržą. Atsižvelgiant į naujųjų valstybių narių ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų lygį, nustatomą laipsniškai didinant išmokas, ir pagal laipsniško išmokų didinimo mechanizmą visoms naujosiose valstybėse narėse mokamoms tiesioginėms išmokoms, finansinės drausmės instrumentas tose valstybėse narėse neturėtų būti taikomas, kol tose valstybėse narėse taikomas tiesioginių išmokų lygis bus bent jau lygus kitose valstybėse narėse taikomam lygiui. Atsižvelgiant į tai, kad 2007 m. birželio 7 d. Tarybos sprendimo 2007/436/EB, Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos ⁽³⁾ 2 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti ištekliai sudaro ypač svarbią Europos Bendrijų bendrojo biudžeto dalį, išimties tvarka tikslinga numatyti, kad remdamasi Komisijos pasiūlymu Taryba gali priimti reikiamą sprendimą taikyti finansinės drausmės instrumentą.
- (19) Siekiant padėti ūkininkams laikytis šiuolaikiškų aukštos kokybės žemės ūkio standartų, reikia, kad valstybės narės ir toliau turėtų visapusiškai ūkių konsultavimo sistemą, numatytą Reglamente (EB) Nr. 1782/2003. Ūkių konsultavimo sistema turėtų padėti ūkininkams geriau susipažinti su medžiagų srautais ir ūkio procesais, susijusiais su aplinka, maisto sauga, gyvūnų sveikata ir gerove; tačiau tai neturėtų jokių būdu daryti poveikio ūkininkų išpareigojimui ir pareigai laikytis šių standartų.
- (20) Reglamente (EB) Nr. 1290/2005 numatyta, kad valstybės narės turi imtis reikiamų priemonių siekdamas įsitikinti, kad Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) finansuojami sandoriai tikrai įvykdyti ir kad jie įvykdyti

⁽¹⁾ O L 95, 2007 4 5, p. 1.

⁽²⁾ O L 209, 2005 8 11, p. 1.

⁽³⁾ O L 63, 2007 6 23, p. 17.

teisingai, ir užkirsti kelią pažeidimams bei su jais kovoti. Tuo tikslu jos turėtų turėti veikiančią integruotą tiesioginių išmokų administravimo ir kontrolės sistemą. Siekiant pagerinti Bendrijos paramos veiksmingumą ir kontrolę, valstybėms narėms turėtų būti leista pasinaudoti integruota sistema taikant ir tas Bendrijos schemas, kurioms šis reglamentas netaikomas.

(21) Reikėtų išlaikyti pagrindinius integruotos administravimo ir kontrolės sistemos elementus, o visų pirma nuostatas dėl kompiuterinės duomenų bazės, žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistemos, ūkininkų teikiamų paraiškų paramai gauti, suderintos kontrolės sistemos, o bendrosios išmokos schemos atveju — nuostatas dėl teisių į išmokas identifikavimo ir registravimo sistemos.

(22) Valstybių narių kompetentingoms institucijoms mažų sumų administravimas — sunki užduotis. Siekdamas išvengti pernelyg didelės administracinės naštos, valstybės narės turėtų iš esmės neskirti tiesioginių išmokų tais atvejais, kai išmoka yra mažesnė nei 100 EUR arba paraiškoje paramai gauti nurodytas reikalavimus atitinkantis valdos plotas yra mažesnis nei vienas hektaras. Vis dėlto valstybių narių žemės ūkio ekonomikos struktūros labai skiriasi ir gali žymiai skirtis nuo Bendrijos vidutinės ūkio struktūros, todėl turėtų būti nustatyta speciali nuostata, pagal kurią valstybėms narėms sudaromos galimybės taikyti minimalias ribas, kurios atspindėtų realių padėčių valstybėse narėse. Dėl labai specifinės ūkininkavimo struktūros atokiausiuose regionuose ir Egejo jūros salose šiems regionams neturėtų būti taikomos jokios minimalios ribos. Be to, valstybės narės turėtų galėti taikyti vieną iš dviejų minimalių ribų tipų, atsižvelgdamos į savo ūkininkavimo sektorių ypatumus. Kadangi žemės neturintiems ūkininkams skirtos specialiosios teisės į išmokas, už hektarą nustatomos ribos taikymas jiems būtų neveiksmingas. Todėl tokiems ūkininkams turėtų būti taikomas mažiausias mokamos paramos sumos vidurkis. Siekiant užtikrinti vienodas sąlygas ūkininkams, kuriems mokamos tiesioginės išmokos yra laipsniškai didinamos, minimali riba turėtų būti grindžiama laipsniško išmokų didinimo proceso pabaigoje galutine suteiktina suma.

(23) Remiantis patirtimi, įgyta taikant bendrosios išmokos schemą, kai kuriais atvejais atsietoji pajamų parama buvo skirta paramos gavėjams, kurių žemės ūkio veikla sudaro tik nedidelę visos jų ekonominės veiklos dalį arba kurių verslo tikslas — ne žemės ūkio veikla arba tokia veikla sudaro tik nedidelę jų verslo dalį. Siekiant užtikrinti, kad pajamų parama už veiklą žemės ūkio sektoriuje nebūtų skiriama tokiems paramos gavėjams, ir užtikrinti, kad visa Bendrijos parama būtų naudojama tinkamam žemės ūkio bendruomenės gyvenimo lygiui užtikrinti, tokią paramą skiriančios valstybės narės turėtų būti įgaliotos

tokiems fiziniams ir juridiniams asmenims neskirti tiesioginių išmokų pagal šį reglamentą.

(24) Pagal Bendrijos paramos schemas numatytas išmokas paramos gavėjams nacionalinės valdžios institucijos nustatytais laikotarpiais išmoka taikydamos šiame reglamente numatytus sumažinimus. Siekiant lankstesnio tiesioginių išmokų valdymo, valstybėms narėms turėtų būti leista išmokėti tiesiogines išmokas dalimis iki dviejų kartų per metus.

(25) Pagal BŽŪP taikomose paramos schemose numatyta ūkininkų pajamas remti tiesiogiai, visų pirma siekiant užtikrinti tinkamą žemės ūkio bendruomenės gyvenimo lygį. Tas tikslas glaudžiai susijęs su kaimo vietovių išlaikymu. Siekiant užtikrinti, kad Bendrijos lėšos nebūtų nepagrįstai skiriamos, paramos išmokos nemokamos ūkininkams, dirbtinai sukūrusiems sąlygas tokioms išmokoms gauti.

(26) Siekiant įgyvendinti BŽŪP tikslus, bendrosios paramos schemas reikia pritaikyti prie nuolat vykstančių pokyčių, o prirėkus — per trumpą laiką. Todėl paramos gavėjai negali tikėtis, kad paramos sąlygos nesikeis, ir turi būti pasirengę tam, kad schemas gali būti peržiūrimos, visų pirma siekiant atsižvelgti į ekonominius pokyčius arba biudžeto būklę.

(27) Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 nustatyta bendrosios išmokos schema, kurioje įvairūs galiojantys paramos mechanizmai sujungti į vieną atsietųjų tiesioginių išmokų schemą. Remiantis patirtimi, įgyta taikant bendrosios išmokos schemą, kai kurie schemas elementai gali būti supaprastinti, ir tai būtų naudinga ūkininkams bei administracijoms. Be to, atsižvelgiant į tai, kad šiuo metu bendrosios išmokos schema įgyvendinta visose valstybėse narėse, kurių reikalaujama tai padaryti, nemažai nuostatų, kurių buvo susijusios su patirto schemos įgyvendinimu, yra nereikalingos, todėl turėtų būti patikslintos. Nustatyta, kad tokiomis aplinkybėmis teisėmis į išmokas dažnai nepasinaudojama. Siekiant išvengti tokios padėties ir atsižvelgiant į tai, kad ūkininkai jau žino, kaip veikia bendrosios išmokos schema, iš pradžių nustatytas nepanaudotų teisių į išmokas gražinimo į nacionalinę rezervą laikotarpis turėtų būti sutrumpintas iki dviejų metų.

(28) Pagrindiniai bendrosios išmokos schemos elementai turi būti palikti. Visų pirma nustatant nacionalines viršutines ribas turėtų būti užtikrinta, kad bendras paramos ir teisių į išmokas lygis neviršytų esamų biudžetinių apribojimų. Valstybės narės taip pat turėtų turėti nacionalinę rezervą, kuriuo būtų galima pasinaudoti siekiant sudaryti palankesnes sąlygas naujiems ūkininkams dalyvauti schemeje

arba atsižvelgti į specifinius tam tikrų regionų poreikius. Siekiant užtikrinti, kad nebūtų atliekamas spekuliacinis teisių į išmokas perdavimas ir kaupimas nevykdant žemės ūkio veiklos, turėtų būti nustatytos teisių į išmokas perdavimo ir naudojimosi jomis taisyklės.

(29) Siekiant laipsniškai į bendrosios išmokos schemą integruoti kitus sektorius, reikia peržiūrėti žemės, kuri atitinka schemos taikymo reikalavimus arba už kurią galima pasinaudoti teisėmis į išmokas, apibrėžtį. Tačiau turėtų būti numatyta nuostata, pagal kurią numatoma neskirti paramos už plotus, kuriuose auginami vaisiai ir daržovės tais atvejais, jei valstybės narės nusprendė vėliau integruoti šį sektorių į bendrosios išmokos schemą. Be to, kad parama nebūtų skiriama neteisėtų kultūrų auginimo, turėtų būti nustatytos specialiosios priemonės dėl kanapių.

(30) Reikalavimas atidėti ariamosios žemės plotus buvo įvestas taikant tiekimo kontrolės mechanizmą. Atsižvelgiant į rinkos pokyčius pasėlių sektoriuje ir į tai, kad pradėta taikyti atsietąją paramą, nebėra pagrindo toliau taikyti šią priemonę, todėl ji turėtų būti panaikinta. Todėl teisės į išmokas už atidėtą žemę, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 1782/2003, turėtų būti suteikiamos už hektarus, kuriems taikomos tos pačios paramos skyrimo sąlygos, kaip ir kitų teisių į išmokas atvejais. Dėl įsipareigojimo atidėti žemę panaikinimo gali būti, kad žemė, kuri atitiko reikalavimus siekiant pasinaudoti teisėmis į išmokas už atidėtą žemę, jau šių reikalavimų neatitinka. Siekiant, kad tokia žemė toliau būtų laikoma atitinkančia reikalavimus, turėtų būti nustatyta, kad tam tikri apželdinti mišku plotai, įskaitant laikantis atitinkamų Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 taisyklių pagal nacionalines schemas apželdintus plotus, arba plotai, kuriems taikomi tam tikri aplinkosaugos reikalavimai, atitinka paramos skyrimo pagal bendrosios išmokos schemą reikalavimus.

(31) Toliau integruojant anksčiau susietą rinkos paramą į bendrosios išmokos schemą, tose valstybėse narėse, kurios pasirinko istorinį įgyvendinimo modelį, teisių į išmoką vertė buvo grindžiama anksčiau mokėtos paramos kiekvienam ūkininkui lygiu. Įvertinant tai, kad praeina vis daugiau laiko nuo bendrosios išmokos schemos įdiegimo ir kad ši schema pradėta taikyti ir kituose sektoriuose, vis sunkiau pagrįsti paramos lygio, grindžiamo tik anksčiau mokėtos paramos lygiu, didelių skirtumus. Dėl šios priežasties istorinį įgyvendinimo modelį pasirinkusioms valstybėms narėms turėtų būti leista tam tikromis sąlygomis peržiūrėti suteiktas teises į išmokas ir suderinti jų vieneto vertę laikantis Bendrijos teisės bendrųjų principų ir BŽŪP tikslų. Todėl siekdamas labiau suvienodinti išmokų vertes valstybės narės gali atsižvelgti į geografinių vietovių specifines sąlygas. Teisių į išmokas suvienodinimas turėtų būti vykdomas taikant

atitinkamą pereinamąjį laikotarpį ir neviršijant konkrečių išmokos mažinimo ribų, kad ūkininkai galėtų tinkamai prisitaikyti prie kintančio paramos lygio.

(32) Pagal Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 valstybėms narėms buvo suteikta teisė taikyti bendrosios išmokos schemą taikant istorinį arba regioninį metodą. Nuo to laiko valstybės narės turėjo galimybę įvertinti ekonominį ir administracinį pasirinkto metodo tinkamumą. Todėl valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė peržiūrėti pirminį pasirinkimą atsižvelgiant į jų įgytą patirtį. Dėl tos priežasties valstybėms narėms, taikiusioms istorinį modelį, turėtų būti suteikta galimybė ne tik suvienodinti teisių į išmokas vertę, bet ir pradėti regiono mastu taikyti bendrosios išmokos schemą pagal galimybes, kurios jau numatytos Reglamente (EB) Nr. 1782/2003. Visų pirma valstybėms narėms turėtų būti leidžiama pritaikyti tiesioginės paramos teritorinį paskirstymą palaipsniui tarp regionų ją perskirstant. Ši galimybė suteiktų valstybėms narėms daugiau lankstumo tinkamiausiu būdu nukreipti tiesioginę paramą remiantis Sutarties 33 straipsnyje nustatytais tikslais ir objektyviais bei nediskriminaciniais kriterijais, pavyzdžiui, žemės ūkio potencialo ir aplinkosaugos kriterijais. Be to, regioninį modelį pasirinkusioms valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė tam tikromis sąlygomis peržiūrėti savo sprendimus siekiant suderinti teisių į išmokas vertę iš anksto numatytais metiniais etapais; tai turėtų būti daroma laikantis Bendrijos teisės bendrųjų principų ir BŽŪP tikslų. Kad ūkininkai galėtų tinkamai prisitaikyti prie kintančio paramos lygio, teisės į išmokas turi būti suvienodinamos taikant atitinkamą pereinamąjį laikotarpį ir neviršijant išmokos mažinimo ribų.

(33) Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003, kuriuo įdiegta bendrosios išmokos schema, valstybėms narėms kai kurias visas išmokas ar jų dalį leista mokėti netaikant šios schemos. Be to, tame reglamente numatyta šios galimybės peržiūra ir galimas patikslinimas, siekiant atsižvelgti į rinkos ir struktūrinius pokyčius. Išanalizavus susijusių patirtį, paaiškėjo, kad atsiejus paramą gamintojai lanksčiau renkasi, kokius produktus gaminti, ir sprendimus ūkininkai priima atsižvelgdami į produkto pelningumą ir jo poreikį rinkoje. Tai ypač būdinga pasėlių ir apynių sektoriuose, o iš dalies — ir galvijienos bei sėklų sektoriuose. Todėl iš dalies susietos išmokos pasėlių ir apynių sektoriuose turėtų būti integruotos į bendrosios išmokos schemą nuo 2010 m. Apynių atveju Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 valstybėms narėms leidžiama suteikti dalį išmokų už apynių plotus pripažintoms gamintojų organizacijoms. Siekiant gamintojų organizacijoms sudaryti sąlygas tęsti savo veiklą kaip anksčiau, Reglamente Nr. 1234/2007, su pakeitimais, padarytais 2009 m.

sausio 19 d. Reglamentu (EB) Nr. 72/2009 dėl bendros žemės ūkio politikos pakeitimų ⁽¹⁾ atitinkamose valstybėse narėse numatoma naudoti lygiavėčius kiekius toms pačioms veiklos rūšims. Todėl tokios sumos turėtų būti išskaičiuojamos iš reglamente tai valstybei narei nustatytų nacionalinių viršutinių ribų. Kad galvijienos bei sėklų sektoriuose veiklą vykdančios ūkininkai galėtų prisitaikyti prie naujos paramos tvarkos, turėtų būti numatyta nuostata dėl išmokų už galvijieną ir pagalbos už sėklą integravimo atlikimo ne vėliau kaip 2012 m. Kadangi iš dalies susietos išmokos vaisių ir daržovių sektoriuose įdiegtos tik neseniai ir tik kaip pereinamojo laikotarpio priemonė, tokios išmokos gali ir toliau būti neištraukiamos į bendrosios išmokos schemą, o valstybės narės turėtų būti sudaromos galimybės peržiūrėti savo sprendimus siekiant didinti atsiejimo mastą.

(34) Tačiau tam tikruose regionuose, ypač tuose, kur ūkininkai neturi ekonominių alternatyvų, karvių žindinių, avienos ir ožkienos sektoriuose vis dar gali reikėti palaikyti mažiausią privalomą žemės ūkio gamybos lygį. Atsižvelgiant į tai, valstybės narės turėtų būti suteikta galimybė toliau teikti arba esamo lygio arba mažesnę susietąją paramą. Tokiu atveju turėtų būti numatyta laikytis identifikavimo ir registravimo reikalavimų, numatytų 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1760/2000, nustatančiame galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojančiame jautienos bei jos produktų ženklavinimą ⁽²⁾, ir 2003 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 21/2004, nustatančiame avių ir ožkų identifikavimo bei registravimo sistemą ⁽³⁾, visų pirma siekiant užtikrinti gyvulių atsekamumą.

(35) Valstybės narės turėtų būti leista panaudoti iki 10 % jų nacionalinių bendrosios išmokos schemos viršutinių ribų specialiajai paramai skirti aiškiai nustatytais atvejais. Pasinaudodamos teise teikti tokią paramą, valstybės narės galėtų spręsti aplinkos ir gyvūnų gerovės klausimus ir gerinti žemės ūkio produktų kokybę bei prekybą jais. Be to, turi būti leista teikti specialiąją paramą siekiant apsaugoti ypač svarbius sektorius nuo laipsniško pieno kvotų mažinimo ir paramos atsiejimo padarinių. Atsižvelgiant į didėjančią veiksmingo rizikos valdymo svarbą, valstybės narės turėtų būti suteikta galimybė finansiškai padėti ūkininkams mokėti pasėlių, gyvūnų ir augalų draudimo įmokas ir finansuoti kompensacijas, mokamas patyrus tam tikrų ekonominių nuostolių gyvūnų ar augalų ligų ir su aplinka susijusių įvykių atvejais. Siekiant įvykdyti tarptautinius Bendrijos įsipareigojimus, išteklių, kuriuos būtų galima naudoti susietajai paramai, turėtų būti atitinkamo lygio, kad su tam tikrais sunkumais susidūrusioms valstybėms narėms būtų sudarytos galimybės taikyti pereinamojo

mojo laikotarpio priemonės. Atitinkamai turėtų būti nustatytos finansinių įnašų pasėlių, gyvūnų ir augalų draudimo įmokoms ir kompensacijų, susijusių su gyvūnų ir augalų ligomis bei su aplinka susijusių įvykių atvejais, skyrimo sąlygos. Be to, valstybės narės, kurios pasinaudojo Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003 69 straipsniu, turėtų būti suteiktas pakankamas pereinamasis laikotarpis, kad jos galėtų sklandžiai pereiti prie naujų specialiosios paramos taisyklių.

(36) Patirtis parodė, kad šiuo metu valstybės narės neišnaudoja visų pagal bendrosios išmokos schemos nacionalines viršutines ribas turimų lėšų, visų pirma tais atvejais, kai nepasinaudojama teisėmis į išmokas. Siekiant sudaryti palankesnes veiksmingesnio lėšų naudojimo sąlygas, valstybės narės turėtų būti leista teikti paramą iki jų nacionalines viršutines ribas viršijančios sumos, kurios dydis užtikrintų, kad ji neviršys nacionalinių viršutinių ribų dėl nepasinaudojimo teisėmis į išmokas. Tokia suma turėtų būti apskaičiuojama remiantis paskutiniais metais nepanaudota turimo biudžeto dalimi ir turėtų būti laikomasi kiekvienai valstybei narei nustatytų tiesioginių išmokų grynujų viršutinių ribų. Dėl šios priežasties ir siekiant užtikrinti, kad ūkininkams nebūtų nenumatytai sumažintos išmokos, skaičiavimai turėtų būti atliekami atsižvelgiant į tam tikras garantines maržas. Šios sumos turėtų būti naudojamos specialiajai paramai finansuoti arba pervedamos į EŽŪFKP.

(37) Tiesioginės išmokos pagal bendrosios išmokos schemą buvo grindžiamos referencinėmis anksčiau ūkininkų gautomis tiesioginių išmokų sumomis arba sumomis už hektarą konkrečiame regione. 2000, 2001 ir 2002 kalendoriniais metais naujųjų valstybių narių ūkininkai Bendrijos tiesioginių išmokų negavo, todėl nėra ir tų metų istorinių referencinių sumų. Todėl remiantis Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003 nustatyta, kad naujosiose valstybėse narėse bendrosios išmokos schema turi būti grindžiama sumomis už hektarą konkrečiame regione. Nors nuo naujųjų valstybių narių įstojimo į Bendriją praėjo keleri metai, ataskaitinių laikotarpių metodą gali taikyti tik tos naujosios valstybės narės, kurios dar nepradėjo taikyti bendrosios išmokos schemos. Todėl, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas pereiti prie bendrosios išmokos schemos ir visų pirma išvengti spekuliacinio jos taikymo, tikslinga leisti naujosios valstybės narės nustatant teises į išmokas pagal bendrosios išmokos schemą atsižvelgti į plotus, kuriems istoriškai parama buvo skiriama pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą.

(38) Siekiant užtikrinti vienodas sąlygas ūkininkams ir išvengti rinkos iškraipymo, pagal bendrojoje išmokos schemoje taikomą regioninį suskirstymą naujosios valstybės narės,

⁽¹⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1.

⁽²⁾ OL L 204, 2000 8 11, p. 1.

⁽³⁾ OL L 5, 2004 1 9, p. 8.

remdamosi objektyviais kriterijais, turėtų turėti galimybę patikslinti teisių į išmokas už hektarą vertę.

kituose sektoriuose vykdė tam tikrą žemės ūkio veiklą, pavyzdžiui, naudojosi pievomis ar laikė gyvulius.

- (39) Naujosios valstybės narės turėtų turėti tokias pat galimybes, kaip ir kitos valstybės narės, bendrosios išmokos schemą įgyvendinti iš dalies.
- (40) Tiesioginės paramos atsiejimas ir bendrosios išmokos schemos įvedimas buvo pagrindiniai BŽŪP reformos proceso elementai. Tačiau dėl tam tikrų priežasčių 2003 m. kai kurioms kultūroms reikėjo ir toliau skirti specialiąją paramą. Remiantis patirtimi, įgyta taikant Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 ir stebint rinkos padėties raidą, tos schemos, kurios 2003 m. nebuvo integruotos į bendrosios išmokos schemą, dabar siekiant skatinti labiau į rinką orientuotą ir tvarią žemdirbystę jau gali būti integruotos į bendrosios išmokos schemą. Tai visų pirma taikytina alyvuogių aliejaus sektoriui, kuriame išmokos buvo susietos tik iš dalies; taip pat reikėtų atsieti išmokas už kietuosius kviečius, baltyminius augalus, ryžius, bulvių krakmolą ir riešutus, nes šiose srityse dar likusių susietųjų išmokų veiksmingumas mažėja. Taip pat reikėtų panaikinti paramą linų ir kanapių, sausųjų pašarų ir bulvių krakmolo perdirbimui ir atitinkamas sumas išmokėti per bendrosios išmokos schemą. Dėl paramos už baltyminius augalus, ryžius, bulvių krakmolą, riešutus, linus ir kanapes, siekiant sudaryti sąlygas gamintojams prisitaikyti, tikslinga nuo 2012 m. integruoti šiems sektoriams skiriamą paramą į bendrosios išmokos schemą, tuo pat metu leidžiant valstybėms narėms apsispręsti dėl ankstesnės integracijos datos, išskyrus paramą už perdirbimą, kurią numato Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007. Siekiant sumažinti neigiamą paramos už riešutus atsiejimo poveikį, valstybėms narėms turėtų būti paliekama teisė ir toliau sieti jų nacionalinę paramos dalį.
- (41) Į bendrosios išmokos schemą integravus kitus sektorius, reikėtų numatyti, kaip apskaičiuoti naują atskiros pajamų rėmimo lygį pagal tą schemą. Paramos už riešutus, bulvių krakmolą, linus ir kanapes bei sausuosius pašarus atvejais išmoka turėtų būti padidinta atsižvelgiant į ūkininkų pastaraisiais metais gautą paramą. Tačiau tuo atveju, kai į bendrosios išmokos schemą įtraukiamos išmokos, kurios buvo iš dalies į ją neįtrauktos, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė remtis pirmaisiais ataskaitiniais laikotarpiais. Vokietijoje ir Nyderlanduose skiriant išmokas už bulvių krakmolą turėtų būti atsižvelgiama į vienoje šių valstybių narių pagaminto bulvių krakmolo pervežimą į kitą valstybę narę siekiant jį perdirbti. Be to, siekiant patenkinti konkrečius savo žemės ūkio sektorių poreikius ir užtikrinti, kad parama, kurią ūkininkai gaudavo anksčiau, nebūtų smarkiai sumažinta, valstybėms narėms turėtų būti leista neviršijant tam tikrų ribų naudoti integruotinas į bendrąją išmokos schemą lėšas siekiant paremti ūkininkus, kurie tais pačiais metais
- (42) Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 siekiant prisidėti prie energetinių augalų sektoriaus vystymo numatyta specialioji parama už energetinius augalus. Atsižvelgiant į naujausius pokyčius bioenergetikos sektoriuje, visų pirma į tai, kad labai išaugo tokių produktų poreikis tarptautinėse rinkose, ir į tai, kad nustatyta, kokią viso sunaudojamo kuro dalį iki 2020 m. turi sudaryti bioenergetinis kuras, nebėra pakankamo pagrindo skirti specialiąją paramą už energetinius augalus.
- (43) Integravus medvilnės sektorių į bendrosios išmokos schemą, buvo manoma, kad dalį paramos ir toliau reikia sieti su medvilnės auginimu siekiant specialiąją išmoką už reikalavimus atitinkantį hektarą, kuriame auginama medvilnė, taip siekiant išvengti gamybos trukdžių medvilnės auginimo regionuose. Remiantis 1979 m. stojimo akto 4 protokole dėl medvilnės nurodytais tikslais, tokia sistema turėtų būti taikoma toliau.
- (44) Siekiant išvengti restruktūrizavimo proceso neigiamo poveikio tose valstybėse narėse, kurios teikė 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 320/2006, nustatančiame laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą⁽¹⁾, numatytą restruktūrizavimo paramą, cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams numatyta parama turėtų būti teikiama ne ilgiau kaip penkerius metus iš eilės.
- (45) Integravus vaisių ir daržovių sektorių į bendrąją išmokos schemą buvo numatyta laikinai susieta parama už plotus braškes ir avietes auginantiems ūkininkams. Tikslinga teikti tokią paramą ilgiau nei iš pradžių numatyta, tuo pat metu numatant tokios paramos atsiejimą nuo gamybos. Siekiant į tai atsižvelgti reikėtų patikslinti nacionalines viršutines ribas.
- (46) Paaikškėjo, kad supaprastinta pereinamojo laikotarpio tiesioginių išmokų skyrimo naujosiose valstybėse narėse schema, kurią taikant išmoka apskaičiuojama pagal plotą, t.y. vienkartinės išmokos už plotus schema, yra veiksminga ir paprasta naujųjų valstybių narių ūkininkų pajamų rėmimo sistema. Supaprastinimo tikslais naujosios valstybės narės, kurios pasirinko taikyti šią schemą, turėtų būti leidžiama ją toliau taikyti iki 2013 m. pabaigos.
- (47) Toliau atitinkamai reformuojant cukraus ir vaisių bei daržovių sektorius ir juos integruojant į bendrosios išmokos schemą, toms valstybėms narėms, kurios pasirinko taikyti vienkartinės išmokos už plotus schemą, turėtų būti leidžiama skirti paramą cukrinių runkelių, cukranendrių ir trūkazių (cikorių) augintojų ir tam

⁽¹⁾ OL L 58, 2006 2 28, p. 42.

tikrų vaisių bei daržovių augintojų pajamoms, išmokant jiems atskiras išmokas. Taip pat toms valstybėms narėms turėtų būti leidžiama teikti atskirą specialiąją paramą panašiomis sąlygomis, kokios taikomos kitoms valstybėms narėms.

(48) Kadangi naujosiose valstybėse narėse tiesioginės išmokos laipsniškai didinamos, naujosios valstybės narės buvo leista skirti papildomas nacionalines tiesiogines išmokas. Turėtų būti išlaikytos tokių išmokų skyrimo sąlygos.

(49) Valstybės narės suteikdamos pirmąsias teises į išmokas padarė kai kurių klaidų, kurių padarinys — išmokėtos labai didelės išmokos ūkininkams. Paprastai dėl tokio pažeidimo turi būti taikoma finansinė korekcija tol, kol bus įgyvendintos korekcinės priemonės. Tačiau atsižvelgiant į tai, kiek praėjo laiko nuo tada, kai buvo suteiktos pirmosios teisės į išmokas, dėl būtinos korekcijos valstybės narės atsirastų pernelyg didelių teisinių ir administracinių suvaržymų. Todėl siekiant teisinio tikrumo, turėtų būti sureguliuotas tokių išmokų skyrimas.

(50) Remdamosi Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003, Prancūzija, Portugalija ir Ispanija nusprendė į bendrosios išmokos schemą neįtraukti tiesioginių išmokų, mokamų atitinkamai Prancūzijos užjūrio departamentuose, Azorų salose, Madeiroje ir Kanarų salose, ir tokias išmokas skirti pagal to reglamento IV antraštinėje dalyje nustatytas sąlygas. Dalis toje antraštinėje dalyje numatytos paramos visiškai integruota į bendrosios išmokos schemą. Siekiant supaprastinimo ir atsižvelgti į specifines atokiausių regionų sąlygas, tokią paramą reikėtų valdyti ją įtraukiant į 2006 m. sausio 30 d. Reglamentu (EB) Nr. 247/2006, nustatančiu specialias žemės ūkio priemones atokiausiems Sąjungos regionams ⁽¹⁾, nustatytas programas. Tuo tikslu atitinkamos lėšos iš tiesioginėms išmokoms skirtų nacionalinių viršutinių ribų turėtų būti perkeltamos į tame reglamente nustatytą finansinę sumą. Kad atitinkamos valstybės narės galėtų pritaikyti paramos programas, tokie pervedimai turėtų būti atliekami tik 2010 m. Kol kas tiesioginės išmokos bus taikomos atokiausiuose regionuose pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 sąlygas. Todėl Reglamentas (EB) Nr. 247/2006 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.

(51) Turėtų būti numatyta, kad šio reglamento nuostatos, kuriomis valstybei narėi galėtų būti leista elgtis taip, kad ji skirtų valstybės pagalbą, nėra susietos, nebent būtų numatyta kitaip šiame reglamente, su valstybės pagalbos taisyklių taikymu, kadangi jos apima atitinkamas paramos teikimo sąlygas, arba numatytų, kad tokias sąlygas

nustato Komisija, siekdama išvengti netinkamo konkurencijos iškraipymo.

(52) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾.

(53) Kad valstybės narės ir ūkininkams būtų naudingi šiuo reglamentu nustatomi supaprastinimo mechanizmai, o visų pirma — išipareigojimo atidėti žemę panaikinimas, šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo 2009 m. sausio 1 d. Tačiau tos nuostatos, dėl kurių gali sumažėti ūkininkų teisės arba atsirasti naujų išipareigojimų, inter alia, kompleksinio paramos susiejimo išipareigojimų, kurių ūkininkais turėtų laikytis visus metus, turėtų būti taikomos tik nuo 2010 m, o apsaugos juostų išilgai vandentakų įrengimo standartas — iki 2012 m. sausio 31 d. Be to, valstybės narės turėtų būti suteikta pakankamai laiko įgyvendinti nuostatas, leidžiančias toliau atsieti tiesiogines išmokas, ir nuostatas, leidžiančias valstybės narės peržiūrėti sprendimus, priimtus vykdant 2003 m. reformą. Todėl atitinkamos šio reglamento nuostatos turėtų būti taikomos nuo 2010 m., o panaikintas Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 turėtų būti taikomas 2009 m. toms paramos schemoms, kurios į bendrosios išmokos schemą bus integruotos tik nuo 2010 m.,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Taikymo sritis

Šiuo reglamentu nustatoma:

- bendrosios tiesioginių išmokų taisyklės;
- ūkininkų pajamų rėmimo schema (toliau — „bendrosios išmokos schema“);
- pereinamojo laikotarpio supaprastinta naujųjų valstybių narių, kaip apibrėžta 2 straipsnio g punkte, ūkininkų pajamų rėmimo schema (toliau — „vienkartinės išmokos už plotus schema“);
- paramos schemos ūkininkams, auginantiems ryžius, krakmolines bulves, baltyminius augalus, riešutus, sėklas, medvilnę, vaisius ir daržoves, avis, ožkas ir galvijus bei gaminantiems cukrų;

⁽¹⁾ O L L 42, 2006 2 14, p. 1.

⁽²⁾ O L L 184, 1999 7 17, p. 23.

- e) sistema, pagal kurią naujosioms valstybėms narėms, kaip apibrėžta 2 straipsnio g punkte, suteikiama teisė padidinti tiesiogines išmokas.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

- a) „ūkininkas“ — fizinis ar juridinis asmuo arba fizinių ar juridinių asmenų grupė, nesvarbu, koks šios grupės ar jos narių juridinis statusas, suteikiamas pagal nacionalinę teisę, kurių valda yra Bendrijos teritorijoje, kaip apibrėžta Sutarties 299 straipsnyje, ir kurie verčiasi žemės ūkio veikla;
- b) „valda“ — visi gamybos vienetai, kuriuos valdo ūkininkas ir kurie yra vienos valstybės narės teritorijoje;
- c) „žemės ūkio veikla“ — žemės ūkio produktų gamyba, auginimas, įskaitant derliaus nuėmimą, melžimas, gyvulių veisimas ir ūkinių gyvulių laikymas arba geros agrarinės ir aplinkosaugos žemės būklės išlaikymas, kaip nustatyta 6 straipsnyje;
- d) „tiesioginė išmoka“ — tiesiogiai ūkininkams skiriama išmoka pagal pajamų rėmimo schemą, išdėstytą I priede;
- e) „išmokos atitinkamais kalendoriniais metais“ arba „išmokos tipiniu laikotarpiu“ — išmokos, kurios skiriamos ar turi būti skirtos už atitinkamus vienus metus ar daugiau metų, įskaitant visas išmokas už kitus laikotarpius, prasidedančius tais kalendoriniais metais;
- f) „žemės ūkio produktai“ — Sutarties I priede išvardyti produktai, įskaitant medvilnę, tačiau išskyrus žuvininkystės produktus;
- g) „naujosios valstybės narės“ — Bulgarija, Čekija, Estija, Kipras, Latvija, Lietuva, Vengrija, Malta, Lenkija, Rumunija, Slovėnija ir Slovakija;
- h) „žemės ūkio paskirties žemė“ — ariamoji žemė, daugiametės ganyklos arba daugiametės kultūros.

3 straipsnis

Tiesioginių išmokų finansavimas

Šio reglamento I priede išvardytos paramos schemos finansuojamos pagal Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 3 straipsnio 1 dalies c punktą.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS DĖL TIESIOGINIŲ IŠMOKŲ

1 SKYRIUS

Kompleksinis paramos susiejimas

4 straipsnis

Pagrindiniai reikalavimai

1. Tiesiogines išmokas gaunantis ūkininkas laikosi teisės aktuose nustatytų valdymo reikalavimų, išvardytų II priede, ir išlaiko gerą agrarinę ir aplinkosaugos žemės būklę, kaip nurodyta 6 straipsnyje.

Pirmoje pastraipoje nurodyti įsipareigojimai taikomi tik tuo atveju, jei jie susiję su ūkininko vykdoma žemės ūkio veikla arba valdos žemės ūkio paskirties žeme.

2. Kompetentinga nacionalinė institucija pateikia ūkininkui, *inter alia*, elektroninėmis priemonėmis, teisės aktuose nustatytų valdymo bei geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės reikalavimų, kurių reikia laikytis, sąrašą.

5 straipsnis

Teisės aktuose nustatyti valdymo reikalavimai

1. II priede nurodyti teisės aktuose nustatyti valdymo reikalavimai patvirtinami Bendrijos teisės aktais šiose srityse:

- a) visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikatos,
- b) aplinkos,
- c) gyvūnų gerovės.

2. Taikomi galiojantys II priede nurodyti aktai taikomi, o direktyvų atveju — atsižvelgiant į tai, kaip jas įgyvendino valstybės narės.

6 straipsnis

Gera agrarinė ir aplinkosaugos būklė

1. Valstybės narės užtikrina, kad bus išlaikoma visos žemės ūkio paskirties žemės, ypač gamybai nebenaudojamos žemės, gera agrarinė ir aplinkosaugos būklė. Valstybės narės, atsižvelgdamos į konkrečias atitinkamų teritorijų charakteristikas, įskaitant dirvos būklę ir klimato sąlygas, esamas ūkininkavimo sistemas, žemėnaudą, sėjomainą, ūkininkavimo veiklą ir ūkių struktūras, nacionaliniu ar regioniniu lygiu nustato būtiniausius privalomus gerai agrarinei ir aplinkosaugos būklei taikomus reikalavimus, nustatytus III priede. Valstybės narės negali nustatyti minimalių reikalavimų, kurie nėra numatyti toje sistemoje.

III priedo trečioje skiltyje išvardyti standartai bus neprivalomi, išskyrus kai:

- a) iki 2009 m. sausio 1 d. valstybė narė tokiam standartui nustatė geros agrarinės bei aplinkosaugos būklės būtiniausias reikalavimus; ir (arba)
- b) valstybėje narėje taikomos standartą įgyvendinančios nacionalinės taisyklės.

2. Valstybės narės, išskyrus naująsias valstybes nares, užtikrina, kad žemėje, kurioje nustatyta dieną 2003 m. paraiškomos paramai už plotus gauti buvo daugiametė ganykla, ir toliau būtų daugiametė ganykla. Naujosios valstybės narės, išskyrus Bulgariją ir Rumuniją, užtikrina, kad žemėje, kurioje 2004 m. gegužės 1 d. buvo daugiametė ganykla, ir toliau būtų daugiametė ganykla. Bulgarija ir Rumunija užtikrina, kad žemėje, kurioje 2007 m. sausio 1 d. buvo daugiametė ganykla, ir toliau būtų daugiametė ganykla.

Vis dėlto valstybė narė tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis gali nukrypti nuo pirmos pastraipos, jei ji imasi veiksmų, kad labai nesumažėtų bendras jos daugiamečių ganyklų plotas.

Pirma pastraipa netaikoma žemei, kurioje yra daugiametė ganykla ir kurioje ketinama želdinti mišką, jei šis miško želdinimas suderinamas su aplinka, išskyrus kalėdinių eglių kultūrinius medynus ir greitai augančių veislių medžius, kurie augi naminį trumpą laiką.

2 SKYRIUS

Moduliavimas ir finansinė drausmė

7 straipsnis

Moduliavimas

1. Tiesioginių išmokų, kurios turi būti skiriamos ūkininkui atitinkamais kalendoriniais metais, sumos, didesnės nei 5 000 EUR, mažinamos kasmet iki 2012 m. tiek procentinių punktų:

- a) 2009 m.: 7 %,
- b) 2010 m.: 8 %,
- c) 2011 m.: 9 %,
- d) 2012 m.: 10 %.

2. Sumoms, didesnėms nei 300 000 EUR, 1 dalyje numatyti sumažinimai padidinami 4 procentiniais punktais.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos Prancūzijos užjūrio departamentų, Azorų salų, Madeiros, Kanarų salų ir Egėjo salų ūkininkams skiriamoms tiesioginėms išmokoms.

8 straipsnis

Grynosios viršutinės ribos

1. Nepažeidžiant šio reglamento 11 straipsnio, bendra tiesioginių išmokų, kurios gali būti skirtos valstybėje narėje kalendoriniais metais, grynoji suma, taikant šio reglamento 7 ir 10 straipsnius ir Reglamento (EB) Nr. 378/2007 1 straipsnį bei išskyrus tiesiogines išmokas, skirtas pagal Reglamentus (EB) Nr. 247/2006 ir (EB) Nr. 1405/2006, neturi būti didesnė nei šio reglamento IV priede nustatytos viršutinės ribos. Prireikus valstybės narės taiko linijinių tiesioginių išmokų, kurioms taikomas šio reglamento 7 ir 10 straipsniuose ir Reglamento (EB) Nr. 378/2007 1 straipsnyje numatytas mažinimas, kad būtų laikomasi tame priede nustatytų viršutinių ribų.

2. Laikydamosi šio reglamento 141 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos Komisija peržiūri šio reglamento IV priede nustatytas viršutines ribas, siekdama atsižvelgti į:

- a) tiesioginių išmokų, kurios gali būti skirtos, didžiausių bendrų sumų pakeitimus,
- b) Reglamente (EB) Nr. 378/2007 numatytos savanoriško moduliavimo sistemos pakeitimus,
- c) struktūrinius valdų pakeitimus,
- d) pervedimus į EŽŪFKP pagal šio reglamento 136 straipsnį.

9 straipsnis

Taikant moduliavimą gautos sumos

1. Visose valstybėse narėse, išskyrus naująsias valstybes nares, po šio reglamento 7 straipsnyje nustatytų sumažinimų gautos sumos, laikantis šiame straipsnyje nurodytų sąlygų, skiriamos kaip papildoma Bendrijos parama kaimo plėtros programos priemonėms, finansuojamoms EŽŪFKP, kaip nurodyta Reglamente (EB) Nr. 1698/2005.

2. Vieną procentinį punktą sudaranti suma skiriama toms valstybėms narėms, kuriose sukaupiamos šios sumos. Sumos, gautos sumažinus išmoką 4 procentiniais punktais, atitinkamoms valstybėms narėms pagal 141 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką skiriamos remiantis šiais kriterijais:

- a) žemės ūkio paskirties žeme,
- b) užimtumu žemės ūkyje,
- c) vienam gyventojui tenkančiu bendrojo vidaus produktu (BVP) pagal perkamąją galią.

Tačiau atitinkama valstybė narė gauna ne mažiau kaip 80 % bendros pirmoje pastraipoje nurodytos sumos, sukauptos toje valstybėje narėje.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies antros pastraipos, jei 2000–2002 m. valstybėje narėje rugių produkcijos dalis vidutiniškai viršijo 5 % jos bendro javų produkcijos kiekio ir jei tuo pačiu laikotarpiu jos rugių produkcijos dalis viršijo 50 % bendro Bendrijos rugių produkcijos kiekio, iki 2013 m. imtinai tai valstybei narei skiriama ne mažiau kaip 90 % sumos, sukauptos toje valstybėje narėje taikant moduliavimą.

Tokiu atveju, neapribojant 68 straipsnyje numatytų galimybių, rugių auginimo regionuose šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms priemonėms skiriama ne mažiau kaip 10 % atitinkamai valstybei narei skirtos sumos.

Šioje dalyje „javai“ — V priede išvardyti produktai.

4. Likusi suma, gauta taikant 7 straipsnio 1 dalį, ir sumos, gautos taikant 7 straipsnio 2 dalį, skiriamos atitinkamas sumas sukaupusioms valstybėms narėms 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Ji panaudojama pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 69 straipsnio 5a dalį.

10 straipsnis

Specialiosios moduliavimo naujosiose valstybėse narėse taisyklės

1. 7 straipsnis taikomas naujųjų valstybių narių ūkininkams atitinkamais kalendoriniais metais, tik jei tiesioginių išmokų tose valstybėse narėse lygis tais kalendoriniais metais pagal 121 straipsnį yra bent jau toks kaip kitose valstybėse narėse, išskyrus naujasias valstybes nares, taikomas lygis, atsižvelgiant į taikomus sumažinimus pagal 7 straipsnio 1 dalį.

2. Jei 7 straipsnis taikomas naujųjų valstybių narių ūkininkams, pagal 7 straipsnio 1 dalį taikomas procentinis dydis neturi viršyti skirtumo tarp pagal 121 straipsnį taikomo tiesioginių išmokų lygio ir kitose valstybėse narėse, išskyrus naujasias valstybes nares, taikomo išmokų lygio, atsižvelgiant į sumažinimus pagal 7 straipsnio 1 dalį.

3. Suma, gauta taikant 7 straipsnio 1 ir 2 dalis, skiriama tokią sumą sukaupusiai naujai valstybei narei 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Ji panaudojama pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 69 straipsnio 5a dalį.

11 straipsnis

Finansinė drausmė

1. Siekiant užtikrinti, kad sumos, skirtos finansuoti BŽŪP su rinka susijusias išlaidas ir tiesiogines išmokas, šiuo metu nurodytos Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos Tarpinstitucinio

susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾ I priedo 2 kategorijoje, neviršytų metinių viršutinių ribų, nustatytų 2002 m. lapkričio 18 d. Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybės atstovų sprendime 2002/929/EB dėl Europos Vadovų Tarybos 2002 m. spalio 24–25 d. susitikimo Briuselyje išvadų ⁽²⁾, tiesioginių išmokų patikslinimas nustatomas, kai 2 kategorijoje nurodytų priemonių finansavimo prognozės atitinkamais finansiniais metais, padidintos šio reglamento 134 ir 135 straipsniuose nurodytomis sumomis, ir prieš taikant šio reglamento 7 ir 10 straipsniuose ir Reglamento (EB) Nr. 378/2007 1 straipsnio 1 dalyje numatytą moduliavimą, rodo, kad bus viršyta pirmiau minėta taikytina viršutinė metinė riba, atsižvelgiant į 300 000 000 EUR ribą.

2. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, pateiktu ne vėliau kaip tų kalendorinių metų, kuriais taikomi 1 dalyje nurodyti patikslinimai, kovo 31 d., šiuos patikslinimus nustato ne vėliau kaip tų kalendorinių metų birželio 30 d.

3. Taikant visų naujosiose valstybėse narėse skiriamų tiesioginių išmokų padidinimų, numatytų 121 straipsnyje, tvarkaraštį, šio straipsnio 1 dalis naujosioms valstybėms narėms taikoma tik nuo tų kalendorinių metų, kuriais naujosiose valstybėse narėse taikytinų tiesioginių išmokų lygis yra bent jau lygus tokių išmokų lygiui, kuris taikomas kitose valstybėse narėse, nei naujosios valstybės narės.

3 SKYRIUS

Ūkių konsultavimo sistema

12 straipsnis

Ūkių konsultavimo sistema

1. Valstybės narės turi turėti ūkininkų konsultavimo žemės ir ūkio valdymo klausimais sistemą (toliau — „ūkių konsultavimo sistema“), valdomą vienos ar kelių paskirtų institucijų ar privačių organizacijų.

2. Ūkių konsultavimo sistema apima bent jau 1 skyriuje minimus teisės aktais nustatytus valdymo ir geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės reikalavimus.

3. Ūkininkai gali savanoriškai dalyvauti ūkių konsultavimo sistemoje.

Valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais, gali nustatyti ūkininkų, kurie gali dalyvauti ūkių konsultavimo sistemoje, prioritetines kategorijas.

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽²⁾ OL L 323, 2002 11 28, p. 48.

4. Ne vėliau kaip 2010 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia pranešimą Tarybai apie ūkių konsultavimo sistemos taikymą, jei būtina, kartu pateikdama atitinkamus pasiūlymus.

13 straipsnis

Paskirtų institucijų ir privačių organizacijų įsipareigojimai

Nepažeisdamos nacionalinių teisės aktų dėl galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais, valstybės narės užtikrina, kad 12 straipsnio 1 dalyje nurodytos paskirtos institucijos ir privačios organizacijos neatskleistų asmeninės informacijos ir duomenų, kuriuos jos gauna vykdydamos konsultacinę veiklą, asmenims, kurie nėra atitinkamą valdą valdantys ūkininkai, išskyrus informaciją ar duomenis apie neatitikimus ar pažeidimus, kuriuos jie nustato vykdydami savo veiklą, kuriai taikomas Bendrijos ar nacionaliniais teisės aktais nustatytas įpareigojimas informuoti valdžios institucijas, ypač baudžiamosios teisės pažeidimų atveju.

4 SKYRIUS

Integruota administravimo ir kontrolės sistema

14 straipsnis

Taikymo sritis

Kiekviena valstybė narė sukuria ir taiko integruotą administravimo ir kontrolės sistemą (toliau — „integruota sistema“).

Integruota sistema taikoma I priede išvardytoms paramos schemoms.

Tiek, kiek reikalinga, ji taip pat taikoma šios antraštinės dalies 1 ir 2 skyriuose nustatytų taisyklių administravimui ir kontrolei.

15 straipsnis

Integruotos sistemos elementai

1. Integruotą sistemą sudaro šie elementai:

- a) kompiuterinė duomenų bazė;
- b) žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistema;
- c) teisių į išmokas nustatymo ir registravimo sistema;
- d) paraiškos paramai gauti;
- e) integruota kontrolės sistema;
- f) bendra kiekvieno paraišką paramai gauti pateikiančio ūkininko tapatybės registravimo sistema.

2. Kai taikomi šio reglamento 52 ir 53 straipsniai, integruota sistema apima gyvūnų identifikavimo ir registravimo sistemą, sukurtą remiantis reglamentais (EB) Nr. 1760/2000 ir (EB) Nr. 21/2004.

3. Valstybės narės į žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistemą gali įtraukti alyvuogių auginimo geografinę informacinę sistemą.

16 straipsnis

Kompiuterinė duomenų bazė

1. Kompiuterinėje duomenų bazėje registruojami paraiškose paramai gauti nurodyti duomenys apie kiekvieną žemės ūkio valdą.

Ši duomenų bazė visų pirma sudaro sąlygas per valstybės narės kompetentingą instituciją gauti su kalendoriniais ir (arba) prekybos metais susijusius duomenis nuo 2000 m. Ji taip pat sudaro sąlygas tiesiogiai ir greitai gauti su keturiais ankstesniais metais susijusius duomenis.

2. Valstybės narės gali sukurti decentralizuotas duomenų bazes su sąlyga, kad duomenų bazės ir duomenų registravimo bei naudojimosi jais administracinės procedūros tvarka būtų kuriamos nuosekliai visoje valstybės narės teritorijoje ir būtų suderinamos tarpusavyje, kad būtų galima atlikti kryžminius patikrinimus.

17 straipsnis

Žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistema

Žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistema sukuriamą remiantis žemėlapiais, žemės registro dokumentais ar kita kartografinė medžiaga. Taikomi kompiuterinės geografinės informacinės sistemos metodai, įskaitant pirmiausia aerofotografijų ar erdvinių fotografijų ortovaizdavimą, laikantis vienodo standarto, garantuojančio tikslumą, kuris būtų bent jau lygiavertis 1:10 000 mastelio kartografijai.

18 straipsnis

Teisių į išmokas nustatymo ir registravimo sistema

1. Turi būti sukurta teisių į išmokas nustatymo ir registravimo sistema, sudaranti sąlygas atlikti teisių į išmokas patikrinimą ir vykdyti jų bei paraiškų paramai gauti ir žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistemos kryžminius patikrinimus.

2. 1 dalyje nurodyta sistema sudaro sąlygas tiesiogiai ir greitai per valstybės narės kompetentingą instituciją gauti duomenis, susijusius bent jau su ankstesniais ketveriais iš eilės einančiais kalendoriniais metais.

19 straipsnis

Paraiškos paramai gauti

1. Ūkininkas kasmet pateikia paraišką tiesioginėms išmokoms gauti, prirėkus nurodydamas:

- a) visus valdos žemės ūkio paskirties sklypus, jei valstybė narė taiko 15 straipsnio 3 dalį — alyvmedžių skaičių ir jų išsidėstymą sklype;

- b) prašomas panaudoti teisės į išmokas;
- c) visą kitą šiame reglamente ar atitinkamos valstybės narės numatytą informaciją.

2. Valstybės narės pateikia, *inter alia*, elektroninėmis priemonėmis iš anksto nustatytas formas, parengtas atsižvelgiant į ankstesniais metais nustatytus plotus ir kartografinę medžiagą, kurioje nurodoma tokių plotų vieta, o tam tikrais atvejais — alyvmedžių išsidėstymas. Valstybė narė gali nuspręsti, kad paraiškoje paramai gauti turi būti nurodyti tik tie duomenys, kurie skiriasi nuo ankstesnių metų paraiškoje paramai gauti pateiktų duomenų.

3. Valstybė narė gali nuspręsti, kad viena paraiška paramai gauti būtų skirta kelioms ar visoms paramos schemoms, išvardytoms I priede, arba kitoms paramos schemoms.

20 straipsnis

Paramos skyrimo sąlygų atitikties tikrinimas

1. Valstybės narės vykdo administracinę paraiškų paramai gauti kontrolę siekdamos patikrinti, ar jos atitinka paramos skyrimo sąlygas.

2. Be administracinės kontrolės, dar atliekami patikrinimai vietoje, kuriais siekiama patikrinti paramos skyrimo sąlygų atitiktį. Šiuo tikslu valstybės narės sudaro žemės ūkio valdų imčių ėmimo planą.

Valstybės narės žemės ūkio paskirties sklypų patikrinimams vietoje gali naudoti nuotolinių stebėjimų ir pasaulinės palydovinės navigacijos sistemos (GNSS) technologijas.

3. Kiekviena valstybė narė paskiria instituciją, atsakingą už šiame skyriuje numatytos kontrolės ir patikrinimų koordinavimą.

Kai valstybė narė numato galimybę kai kuriuos pagal šį skyrių atliekamo darbo aspektus pavesti specializuotoms agentūroms ar įmonėms, paskirtoji institucija vykdo to darbo kontrolę ir yra už ją atsakinga.

21 straipsnis

Išmokų sumažinimas ir neskylimas, kai nesilaikoma paramos skyrimo taisyklių

1. Jei nustatoma, kad ūkininkas nesilaiko šiame reglamente numatytų paramos skyrimo sąlygų, tai, nepažeidžiant 23 straipsnyje numatytų nuostatų dėl išmokos sumažinimo ir neskylimo, išmoka ar skirtos arba skirtinos išmokos dalis, kurios atžvilgiu laikomasi paramos skyrimo sąlygų, sumažinama arba neskiriama 141 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. Procentinė dalis, kuria sumažinama išmoka, nustatoma atsižvelgiant į nustatyto pažeidimo sunkumą, mastą, pastovumą bei pasikartojimą; išmokos pagal vieną ar kelias paramos schemas gali būti net visiškai neskiriamos vienus ar daugiau kalendorinių metų.

22 straipsnis

Kompleksinio paramos susiejimo kontrolė

1. Valstybės narės atlieka patikrinimus vietoje siekdamos patikrinti, ar ūkininkas laikosi 1 skyriuje nurodytų išipareigojimų.

2. Valstybės narės gali pasinaudoti galiojančiomis administravimo ir kontrolės sistemomis, kad užtikrintų teisės aktais nustatytą valdymo ir geros agrarinės bei aplinkosaugos būklės reikalavimų laikymąsi.

Šios sistemos, visų pirma pagal 2008 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 2008/71/EB dėl kiaulių identifikavimo ir registravimo⁽¹⁾ ir Reglamentus (EB) Nr. 1760/2000 bei (EB) Nr. 21/2004 sukurta gyvūnų identifikavimo ir registravimo sistema, turi būti suderinamos su integruota sistema, kaip numatyta šio reglamento 26 straipsnio 1 dalyje.

23 straipsnis

Išmokų sumažinimas arba neskylimas, kai nesilaikoma kompleksinio paramos susiejimo taisyklių

1. Jei bet kuriuo metu atitinkamais kalendoriniais metais (toliau — „atitinkami kalendoriniai metai“) nesilaikoma teisės aktais nustatytų valdymo arba geros žemės ūkio bei aplinkosaugos būklės reikalavimų, ir reikalavimų buvo nesilaikoma dėl veiksmų arba neveikimo, kurie tiesiogiai priskiriami ūkininkui, pateikusiam paraišką paramai gauti atitinkamais kalendoriniais metais, visa tam ūkininkui skirtų ar skirtinų tiesioginių išmokų suma, taikant 7, 10 ir 11 straipsnius, yra sumažinama arba neskiriama, laikantis išsamių 24 straipsnyje nustatytų taisyklių.

Pirma pastraipa taip pat taikoma tais atvejais, kai reikalavimų buvo nesilaikoma dėl veiksmų ar neveikimo, kurie tiesiogiai priskiriami asmeniui, kuris perdavė ar perėmė žemės ūkio paskirties žemę.

Šioje dalyje „perdavimas“ — sandoris, kurį įvykdęs žemės ūkio paskirties žemės perdavėjas nustoja ja disponuoti.

Nukrypstant nuo antros pastraipos nuo 2010 m., kai asmuo, kuriam tiesiogiai priskiriami neatlikti veiksmai, pateikė paraišką paramai gauti atitinkamais kalendoriniais metais, išmokos sumažinimas arba neskylimas taikomas visoms tam asmeniui skirtoms ar skirtinoms tiesioginių išmokų sumoms.

⁽¹⁾ OL L 213, 2008 8 8, p. 31.

2. Nepaisant 1 dalies ir laikydamosi sąlygų, nustatytų šio reglamento 24 straipsnio 1 dalyje nurodytose išsamiose taisyklėse, valstybės narės gali nuspręsti netaikyti 100 EUR ar mažesnio paramos sumažinimo arba neskystimo vienam ūkininkui už vienus kalendorinius metus.

Jei valstybė narė nusprendžia pasinaudoti pirmoje pastraipoje numatyta galimybe, kitais metais kompetentinga institucija imasi veiksmų, reikalingų užtikrinti, kad ūkininkas pašalintų atitinkamo nustatyto pažeidimo padarinius. Ūkininkui pranešama apie nustatytus pažeidimus ir pareigą imtis taisomųjų veiksmų.

24 straipsnis

Išsamios išmokų sumažinimo ir neskystimo taisyklės, kai nesilaikoma kompleksinio paramos susiejimo taisyklių

1. Išsamios išmokų sumažinimo ir neskystimo, nurodyto 23 straipsnyje, taisyklės nustatomos 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Tokiais atvejais atsižvelgiama į nustatyto pažeidimo sunkumą, mastą, pastovumą bei pasikartojimą ir į šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse išdėstytus kriterijus.

2. Aplaidumo atveju išmoka sumažinama ne daugiau kaip 5 %, o pasikartojančio pažeidimo atveju — 15 %.

Tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės gali nuspręsti nemažinti išmokos, jei, atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą, mastą ir pastovumą, jį galima laikyti nedideliu pažeidimu. Tačiau jei dėl to, kad nesilaikoma reikalavimų, kyla tiesioginis pavojus visuomenės ar gyvūnų sveikatai, tai neturi būti laikoma nedideliu reikalavimų pažeidimu.

Išskyrus atvejus, kai ūkininkas nedelsdamas imasi taisomųjų veiksmų, siekdamas pašalinti nustatytą pažeidimą, kompetentinga institucija imasi reikalingų veiksmų, kurie tam tikrais atvejais gali apsiriboti administracine kontrole, kuria užtikrinama, kad ūkininkas pašalino konkretaus pažeidimo padarinius. Ūkininkui pranešama apie nustatytą nedidelį pažeidimą ir pareigą imtis taisomųjų veiksmų.

3. Tyčinio pažeidimo atveju išmoka iš esmės mažinama ne mažiau kaip 20 % ir net gali būti visiškai neskiriamos išmokos pagal vieną ar kelias paramos schemas vienus ar daugiau kalendorinių metų.

4. Bet kuriuo atveju bendra suma, kuria išmoka sumažinama arba neskiriama už vienus kalendorinius metus, neviršija bendros 23 straipsnio 1 dalyje nurodytos sumos.

25 straipsnis

Taikant kompleksinį paramos susiejimą gautos sumos

Sumos, gautos sumažinus išmokas arba jų neskystus dėl to, kad nesilaikoma 1 skyriaus nuostatų, pervedamos į EŽŪGF. Valstybės narės gali pasilikti 25 % šių sumų.

26 straipsnis

Paramos schemų suderinamumas su integruota sistema

1. VI priede išvardytų paramos schemų taikymo tikslais valstybės narės užtikrina, kad toms schemoms taikomos administravimo bei kontrolės procedūros būtų suderinamos su integruota sistema šiais aspektais:

- a) kompiuterinė duomenų bazė;
- b) žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistemos;
- c) administracinė kontrolė.

Todėl duomenų bazė, sistemos ir kontrolė, nurodyti pirmos pastraipos a, b ir c punktuose sukuriamos taip, kad jos be problemų ar prieštaravimų galėtų tarpusavyje veikti arba jose būtų galima keistis duomenimis.

2. Valstybės narės, taikydamos kitas Bendrijos ar nacionalines paramos schemas, išskyrus išvardytąsias VI priede, į savo administravimo ir kontrolės procedūras gali įtraukti vieną ar kelis integruotos sistemos komponentus.

27 straipsnis

Informavimas ir kontrolė

1. Komisija reguliariai informuojama apie integruotos sistemos taikymą.

Ji organizuoja apsiikeitimą nuomonėmis šiuo klausimu su valstybėmis narėmis.

2. Komisijos paskirti įgaliotieji atstovai, remdamiesi Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 37 straipsniu ir laiku informavę atitinkamas kompetentingas institucijas, gali atlikti:

- a) priemonių, kurių imtasi integruotai sistemai sukurti ir įgyvendinti, tyrimą ar kontrolę;
- b) kontrolę 20 straipsnio 3 dalyje nurodytose specializuotose agentūrose ir įmonėse.

3. Nepažeisdama valstybių narių atsakomybės už integruotos sistemos įgyvendinimą ir taikymą, Komisija gali prašyti specializuotų organizacijų arba asmenų pagalbos, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos integruotos sistemos sukūrimui, kontrolei ir naudojimui, visų pirma siekiant teikti valstybių narių kompetentingoms institucijoms technines konsultacijas, jeigu jos to paprašytų.

5 SKYRIUS

29 straipsnis

Kitos bendrosios nuostatos

28 straipsnis

Būtiniausi privalomi reikalavimai tiesioginėms išmokoms gauti

1. Nuo 2010 m. valstybės narės neteikia tiesioginių išmokų ūkininkui vienu iš šių atvejų:

- a) jei bendra prašoma ar skirtina tiesioginių išmokų suma iki 21 ir 23 straipsniuose numatyto sumažinimo ir neskyrimo taikymo atitinkamais kalendoriniais metais neviršija 100 EUR; arba
- b) jei reikalavimus atitinkantis valdos, už kurią prašomos arba yra skirtinos tiesioginės išmokos iki 21 straipsnyje numatyto sumažinimo ir neskyrimo taikymo, plotas neviršija vieno hektaro.

Siekdamos atsižvelgti į savo žemės ūkio ekonomikos struktūrą, valstybės narės gali patikslinti šios dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytas ribas laikydamosi taikant VII priede nustatytą koeficientą apskaičiuojamų ribų.

44 straipsnio 1 dalyje nurodytas specialiąsias teises į išmokas turintiems ūkininkams taikoma šios dalies pirmos pastraipos a punkte nurodyta sąlyga.

Atitinkamos valstybės narės gali nuspręsti netaikyti šios dalies Prancūzijos užjūrio departamentuose, Azorų salose, Madeiroje, Kanarų salose ir Egejo salose.

Jei išmokama suma sumažinama dėl laipsniško tiesioginių išmokų įvedimo, kaip numatyta šio reglamento 121 straipsnyje arba Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 VII priedo K punkte ar šio reglamento IX priedo C punkte, prašoma ar skirtina suma apskaičiuojama remiantis galutine paramos, kurią turi gauti ūkininkas, suma.

2. Nuo 2010 m. valstybės narės gali nustatyti atitinkamus objektyvius ir nediskriminacinius kriterijus, kad užtikrintų, jog tiesioginės išmokos nebūtų skiriamos fiziniam ar juridiniam asmeniui:

- a) kai žemės ūkio veikla sudaro tik nedidelę visos jų ekonominės veiklos dalį; arba
- b) kai jų pagrindiniuose veiklos ar įmonės tiksluose nenurodytas žemės ūkio veiklos vykdymas.

3. Teisės į išmokas, nesuteikiančios teisės į išmokas dvejus metus iš eilės dėl 1 ir 2 dalių taikymo, grąžinamos į nacionalinį rezervą.

Mokėjimas

1. Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip, visa išmokų suma pagal I priede išvardytas paramos schemas mokama paramos gavėjams.

2. Išmokos mokamos dalimis iki dviejų kartų per metus nuo gruodžio 1 d. iki kitų kalendorinių metų birželio 30 d.

3. Išmokos pagal I priede išvardytas paramos schemas neteikiamos, kol valstybė narė pagal 20 straipsnį patikrina paramos skyrimo sąlygų atitiktį.

4. Nukrypdoma nuo šio straipsnio 2 dalies, 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija gali:

- a) numatyti išankstines išmokas;
- b) leisti valstybėms narėms, atsižvelgiant į biudžeto būklę, regionuose, kuriuose dėl išskirtinių sąlygų ūkininkai turi didelių finansinių sunkumų, iki gruodžio 1 d. ūkininkams sumokėti išankstines išmokas, sudarančias:
 - i) iki 50 % išmokų dydžio,
 - arba
 - ii) iki 80 % išmokų dydžio, kai išankstinės išmokos jau yra numatytos.

30 straipsnis

Nuostata dėl pažeidimų

Nepažeidžiant atskirų paramos schemų konkrečių nuostatų išmokos nemokamos paramos gavėjams, jei nustatoma, kad jie dirbtinai sukūrė sąlygas, reikalingas tokioms išmokoms gauti, kad įgytų tos paramos schemos tikslams prieštaraujantį pranašumą.

31 straipsnis

Force majeure ir išskirtinės aplinkybės

Taikydama šį reglamentą *force majeure* ar išskirtinėmis aplinkybėmis kompetentinga institucija pripažįsta šiuos atvejus:

- a) ūkininko mirtį;
- b) ilgalaikį ūkininko profesinį nedarbingumą;
- c) didelę stichinę nelaimę, padariusią didelį poveikį valdos žemės ūkio paskirties žemei;
- d) gyvuliams skirtų pastatų sugriuvimą valdoje dėl nelaimingo atsitikimo;
- e) epizootinę ligą, padariusią poveikį visiems ar daliai ūkininko gyvulių.

32 straipsnis

Peržiūra

I priede išvardytos paramos schemos taikomos neapribojant galimybės bet kuriuo metu jas peržiūrėti atsižvelgiant į ekonominius pokyčius ir biudžeto būklę.

naudojami žemės ūkio veiklai arba, kai plotai naudojami ne tik žemės ūkio veiklai, daugiausia naudojami žemės ūkio veiklai, ir

b) plotai, už kuriuos 2008 m. buvo suteikta teisė į išmokas pagal bendrosios išmokos schemą arba vienkartinės išmokos už plotus schemą ir

i) kurie nebeatitinka „reikalavimus atitinkančio“ ploto sąvokos apibrėžties, įgyvendinus 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyvą 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos ⁽¹⁾, 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ⁽²⁾ ir 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ⁽³⁾, arba

ii) kuriuose tam tikro ūkininko atitinkamo išpareigojimo galiojimo laikotarpiu apželdinamas miškas pagal 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ⁽⁴⁾ 31 straipsnį arba Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 43 straipsnį; arba pagal nacionalinę schemą, kurios sąlygos suderintos su to reglamento 43 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatomis, arba

iii) kurie tam tikro ūkininko atitinkamo išpareigojimo galiojimo laikotarpiu yra atidėti plotai pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 22, 23 ir 24 straipsnius arba Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 39 straipsnį.

Komisija 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustato išsamias reikalavimus atitinkančių hektarų naudojimo ne žemės ūkio veiklai taisykles.

Išskyrus *force majeure* ar išskirtinių aplinkybių atveju, hektarai turi atitikti paramos skyrimo sąlygas visus kalendorinius metus.

35 straipsnis

Reikalavimus atitinkančių hektarų deklaravimas

1. Ūkininkas deklaruoja sklypus, atitinkančius reikalavimus atitinkančius hektarus, susietus su teise į išmokas. Išskyrus *force majeure* ar išskirtinių aplinkybių atveju, šiais sklypais ūkininkas turi naudotis valstybės narės nustatytą dieną, kuri turi būti ne vėlesnė kaip diena, kurią ta valstybė narė nustatė paraiškai paramai gauti pakeisti.

⁽¹⁾ OL L 103, 1979 4 25, p. 1.

⁽²⁾ OL L 206, 1992 7 22, p. 7.

⁽³⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS IŠMOKOS SCHEMA

1 SKYRIUS

Bendras įgyvendinimas

33 straipsnis

Teisės į išmokas

1. Parama pagal bendrosios išmokos schemą ūkininkams teikiama, jeigu jie:

a) turi teisės į išmokas, įgytas pagal Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003;

b) įgyja teisės į išmokas pagal šį reglamentą:

i) perėmę jas iš kitų subjektų;

ii) iš nacionalinio rezervo,

iii) pagal IX priedą,

iv) pagal 47 straipsnio 2 dalį, 59 straipsnį, 64 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą, 65 straipsnį ir 68 straipsnio 4 dalies c punktą.

2. Taikant 47 straipsnio 2 dalį, 57 straipsnio 6 dalį, 64 straipsnio 2 dalį ir 65 straipsnį, teisės į išmokas turintis ūkininkas — tai ūkininkas, kuris turi teisės į išmokas, jei tam ūkininkui buvo skirtos ar galutinai perduotos teisės į išmokas.

3. Su teisėmis į išmokas už atidėtą žemę, nustatytomis pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 53 straipsnio 2 dalį, 63 straipsnio 2 dalį ir 71j straipsnį, susijusiam reikalavimui nebetaikomi ankstesni reikalavimai atidėti žemę.

34 straipsnis

Naudojimasis teisėmis į išmokas už reikalavimus atitinkančių hektarų

1. Parama pagal bendrosios išmokos schemą ūkininkams teikiama, kai jie pasinaudoja teise į išmoką už reikalavimus atitinkančių hektarų. Pasinaudojus teisėmis į išmokas, suteikiama teisė gauti jose nustatytas sumas.

2. Šioje antraštėje „reikalavimus atitinkantis hektaras“ yra:

a) valdos žemės ūkio paskirties žemė ir miško kirtimo atžalynais (KN kodas ex 0602 90 41) apsodinti plotai, kurie

2. Tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis valstybės narės gali leisti ūkininkams keisti savo deklaraciją, jei išlaikomas hektarų, atitinkančių jo teises į išmokas, skaičius ir laikomasi bendrosios išmokos skyrimo už atitinkamą plotą sąlygų.

36 straipsnis

Teisių į išmokas pakeitimas

Teisės į išmokas už hektarą nekeičiamos, jei šiame reglamente nenumatyta kitaip.

Komisija 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustato išsamias teisių į išmokas pakeitimo nuo 2010 m. taisykles, visų pirma, jei keičiama dalis tokių teisių.

37 straipsnis

Paraiškos dėl kelių rūšių paramos

Plotas, atitinkantis reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių, dėl kurio buvo pateikta paraiška bendrajai išmokai gauti, gali būti nurodomas paraiškoje kitai tiesioginei išmokai ir kitai paramai, kuriai netaikomas šis reglamentas, gauti, jei šiame reglamente nenumatyta kitaip.

38 straipsnis

Žemės naudojimas tuo atveju, jeigu vaisių ir daržovių sektorius į bendrosios išmokos schemą integruojamas vėliau

Jei valstybė narė nusprendė pasinaudoti Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 51 straipsnio antroje pastraipoje numatyta galimybe (toliau — „vėlesnis integravimas“), regionuose, kuriems taikomas šis sprendimas, esantys sklypai ne vėliau kaip iki 2010 m. gruodžio 31 d. negali būti laikomi atitinkančiais reikalavimus, jei jie naudojami:

- a) vaisiams ir daržovėms auginti,
- b) maistinėms bulvėms auginti, arba
- c) daigynams.

Vėlesnio integravimo atveju valstybės narės gali nuspręsti leisti auginti antrines kultūras reikalavimus atitinkančiuose hektaruose, tačiau ne ilgiau kaip tris mėnesius trunkantį laikotarpį, kiekvienais metais prasidedantį rugpjūčio 15 d. Tačiau 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka ši data valstybės narės prašymu gali būti keičiama tų regionų atžvilgiu, kuriuose javų derlius dėl klimato sąlygų paprastai nuimamas anksčiau.

39 straipsnis

Žemės naudojimas kanapėms auginti

1. Plotai, naudojami kanapėms auginti, atitinka paramos skyrimo reikalavimus tik tuo atveju, jeigu auginamų veislių kanapėse yra ne daugiau kaip 0,2 % tetrahidrokanabinolio. Vals-tybės narės nustato tetrahidrokanabinolio kiekio augaluose, auginamose ne mažiau kaip 30 % kanapėms skirtų plotų, tikrinimo sistemą. Tačiau, jeigu valstybė narė nustato išankstinio tokio auginimo patvirtinimo sistemą, minimali dalis turi sudaryti 20 %.

2. 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka išmokos skiriamos atsižvelgiant į tam tikrų veislių sertifikuotos sėklos naudojimą.

40 straipsnis

Nacionalinės viršutinės ribos

1. Kiekvienos valstybės narės ir kasmet visų skirtų teisių į išmokas ir pagal šio reglamento 51 straipsnio 2 dalį bei 69 straipsnio 3 dalį arba 2009 m. — pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 64 straipsnio 2 dalį, — nustatytų atitinkamų viršutinių ribų bendra vertė neturi viršyti nacionalinių viršutinių ribų, nustatytų šio reglamento VIII priede.

Komisija, skirdama teises į išmokas vynuogių augintojams ir atsižvelgdama į naujausius jai valstybių narių pateiktus duomenis pagal 2008 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 dėl bendro vyno rinkos organizavimo (¹) 9 straipsnį ir 102 straipsnio 6 dalį, šio reglamento 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka patikslina šio reglamento VIII priede nustatytas nacionalines viršutines ribas. Iki metų, einančių prieš tuos metus, kuriais tikslinamos nacionalinės viršutinės ribos, gruodžio 1 d. valstybės narės praneša Komisijai apie teisių į išmokas vertės regioninį vidurkį, nurodytą šio reglamento IX priedo B punkte.

2. Siekdamas laikytis viršutinės ribos, nustatytos VIII priede, jei būtina, valstybės narės taiko linijinių teisių į išmokas vertės mažinimą.

41 straipsnis

Nacionalinis rezervas

1. Kiekviena valstybė narė turi nacionalinį rezervą, kuriame būtų laikomas skirtumas tarp:

- a) šio reglamento VIII priede nustatytos viršutinės ribos, ir
- b) visų skirtų teisių į išmokas bei pagal šio reglamento 51 straipsnio 2 dalį ir 69 straipsnio 3 dalį arba 2009 m. — pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 64 straipsnio 2 dalį, — nustatytų viršutinių ribų bendros vertės skirtumas.

(¹) OL L 148, 2008 6 6, p. 1.

2. Valstybės narės gali naudoti nacionalinį rezervą, kad prioriteto tvarka ir remdamosi objektyviais kriterijais paskirstytų teises į išmokas žemės ūkio veiklą pradėjusiems ūkininkams tokiu būdu, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos ūkininkams ir būtų išvengta rinkos bei konkurencijos iškraipymo.

3. 68 straipsnio 1 dalies c punkto netaikantios valstybės narės gali naudoti nacionalinį rezervą, kad, remdamosi objektyviais kriterijais ir tokiu būdu, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos visiems ūkininkams bei išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo, suteiktų teises į išmokas ūkininkams tose vietovėse, kuriose vykdomos restruktūrizavimo ir plėtros programos, susijusios su tam tikromis valstybės intervencinėmis priemonėmis, taip siekiant užtikrinti, kad žemė nebūtų apleista, ir (arba) kompensuoti ūkininkams nuostolius dėl specifinių sunkumų tose vietovėse.

4. Valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir tokiu būdu, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos visiems ūkininkams bei išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo, naudoja nacionalinį rezervą, kad paskirstytų teises į išmokas ūkininkams, atsidūrusiems ypatingoje padėtyje, kurią turi apibrėžti Komisija 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

5. Taikydamos šį straipsnį, valstybės narės gali padidinti ūkininkams skirtų teisių į išmokas vieneto vertę ir (arba) teisių į išmokas skaičių.

42 straipsnis

Nepanaudotos teisės į išmokas

Jeigu pagal 34 straipsnį per dvejų metų laikotarpį teise į išmokas nebuvo pasinaudota, ji skiriama į nacionalinį rezervą, išskyrus *force majeure* arba išskirtinių aplinkybių atveju. Tačiau teisės į išmokas, kuriomis nebuvo pasinaudota dvejų metų laikotarpiu (2007–2008 m.), 2009 m. neskiriamos į nacionalinį rezervą, jeigu jomis buvo pasinaudota 2006 m., o teisės į išmokas, kuriomis nebuvo pasinaudota dviejų metų laikotarpiu (2008–2009 m.), 2010 m. neskiriamos į nacionalinį rezervą, jeigu jomis buvo pasinaudota 2007 m.

43 straipsnis

Teisių į išmokas perdavimas

1. Teisės į išmokas gali būti perduotos tik toje pačioje valstybėje narėje įsisteigusiam ūkininkui, išskyrus perdavimą faktinio ar numatyto paveldėjimo keliu.

Tačiau net faktinio ar numatyto paveldėjimo atveju teisėmis į išmokas gali būti naudojamos tik toje valstybėje narėje, kurioje buvo nustatytos teisės į išmokas.

Valstybė narė gali nuspręsti, kad teisės į išmokas gali būti perduodamos ar jomis naudojamos tik tame pačiame regione.

2. Teisės į išmokas su žeme ar be jos gali būti perduodamos jas parduodant arba kitu galutinio perdavimo būdu. Tačiau nuoma ar panašių rūšių sandoriai leidžiami tik tuo atveju, jei perduodant teises į išmokas perduodamas ir lygiavertis reikalingas atitinkančių hektarų skaičius.

3. Kai teisės į išmokas parduodamos su žeme arba be jos, valstybės narės, laikydamosi Bendrijos teisės bendrųjų principų, gali nuspręsti, kad dalis parduotų teisių į išmokas būtų grąžinama į nacionalinį rezervą arba kad jų vieneto vertė būtų sumažinama ja padidinant nacionalinį rezervą pagal kriterijus, kuriuos turi nustatyti Komisija 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

44 straipsnis

Specialiosioms teisėms į išmokas taikomos sąlygos

1. Jei šiame reglamente nenumatyta kitaip, pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies 3 skyriaus 2 skirsnį ir 71m straipsnį bei šio reglamento 60 straipsnį, ir 65 straipsnio ketvirtą pastraipą nustatytoms teisėms į išmokas (toliau — „specialiosios teisės į išmokas“) taikomos šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytos sąlygos.

2. Nukrypstant nuo 34 straipsnio 1 dalies, ūkininkui, kuriam suteiktos specialiosios teisės į išmokas, valstybė narė leidžia netaikyti reikalavimo turėti paramos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių, lygų teisių į išmokas skaičiui, jeigu jis toliau vykdo ne mažiau kaip:

- a) 50 % žemės ūkio veiklos, vykdytos Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 nurodytu ataskaitiniu laikotarpiu, išreikštos gyvulių vienetais (GV), arba
- b) 50 % žemės ūkio veiklos, vykdytos prieš pereinant prie bendrosios išmokos schemos, išreikštos GV, jei jam suteiktos pagal 60 straipsnį nustatytos specialiosios teisės į išmokas; arba
- c) 50 % žemės ūkio veiklos, vykdytos Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 67 ir 68 straipsnių taikymo metu, išreikštos GV; jei taikomas 65 straipsnis.

Tačiau jei ūkininkui specialiosios teisės buvo suteiktos ir pagal Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, ir pagal šį reglamentą, jis turi toliau išlaikyti bent 50 % didžiausių pirmoje pastraipoje nurodytos veiklos lygį.

Pirmoje pastraipoje nurodyta sąlyga netaikoma Maltai.

3. Jei specialiosios teisės į išmokas perduodamos 2009 m., 2010 m. ir 2011 m. jų perėmėjas gali pasinaudoti 2 dalyje numatyta leidžiančia nukrypti nuostata, tik tuo atveju, jei perduotos visos specialiosios teisės į išmokas. Nuo 2012 m. perėmėjas negali pasinaudoti leidžiančia nukrypti nuostata, išskyrus faktinio ar numatomo paveldėjimo atveju.

Pirma pastraipa netaikoma Maltai.

45 straipsnis

Teisių į išmokas peržiūra

1. Tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės, pradėjusios taikyti bendrosios išmokos schemą pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies 1–4 skyrius, laikydamosi Bendrijos teisės bendrųjų principų, gali nuspręsti 2010 m. arba vėliau pradėti derinti teisių į išmokas vertę.

Jei tas sprendimas taikomas nuo 2010 m., jis priimamas iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. Visais kitais atvejais jis priimamas iki 2010 m. rugpjūčio 1 d.

2. 1 dalies pirmos pastraipos taikymo tikslu teisės į išmokas gali būti kasmet laipsniškai keičiamos, remiantis objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais. Jeigu dėl pakeitimų sumažėja teisių į išmokas vertė, pakeitimai atliekami ne mažiau kaip trimis iš anksto nustatytais metiniais etapais.

Nė vienu iš pirmoje pastraipoje nurodytų metinių etapų teisių į išmokas vertė nėra sumažinama daugiau nei 50 % jų pradinės ir galutinės vertės skirtumo. Jei teisių į išmokas vertė sumažinama mažiau nei 10 % pradinės vertės, valstybės narės gali taikyti mažiau nei tris etapus.

3. Valstybės narės gali nuspręsti taikyti šį straipsnį:

- a) atitinkamu geografiniu lygiu, kuris nustatomas remiantis objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, pavyzdžiui, jų institucine ar administracine struktūra ir (arba) žemės ūkio potencialu; arba
- b) jei taikoma 46 straipsnio 4 dalis, regione, nustatytame pagal 46 straipsnio 2 dalį.

2 SKYRIUS

Regioninis ir dalinis įgyvendinimas

1 Skirsnis

Regioninis įgyvendinimas

46 straipsnis

40 straipsnyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos regioninis paskirstymas

1. Valstybė narė, pradėjusi taikyti bendrosios išmokos schemą pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies

1–4 skyrius, gali nuspręsti 2010 m. arba vėliau bendrosios išmokos schemą taikyti regioniniu lygiu šiame skirsnyje nustatytais sąlygomis.

Jei toks sprendimas taikomas nuo 2010 m., jis priimamas iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. Visais kitais atvejais jis priimamas iki 2010 m. rugpjūčio 1 d.

2. Valstybės narės regionus nustato remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, pavyzdžiui, jų institucine ar administracine struktūra ir regioniniu žemės ūkio potencialu.

Valstybės narės visą savo teritoriją gali laikyti vienu bendru regionu.

3. Valstybės narės, remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, paskirsto 40 straipsnyje nurodytas nacionalines viršutinės ribas regionams. Valstybės narės gali nuspręsti, kad šios regioninės viršutinės ribos būtų kasmet laipsniškai keičiamos remiantis ne daugiau kaip trimis iš anksto nustatytais metiniais etapais ir objektyviais bei nediskriminaciniais kriterijais, pavyzdžiui, žemės ūkio potencialo ir aplinkosaugos kriterijais.

4. Jeigu šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalis taikanti valstybė narė nusprendžia netaikyti 47 straipsnio, ji tiek, kiek reikia siekiant laikytis taikomų regioninių viršutinių ribų, kiekviename savo regione patikslina teisių į išmokas vertę. Todėl teisėms į išmokas taikomas jų vertės linijinio mažinimo ar didinimo principas. Teisių į išmokas vertės bendras mažinimas pagal šią dalį negali viršyti 10 % šių teisių pradinės vertės.

5. Jeigu valstybė narė nusprendžia taikyti 45 straipsnį ir šį straipsnį, apskaičiuojant 45 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nustatytas ribas atsižvelgiama į šio straipsnio 4 dalyje nurodytą teisių į išmokas vertės mažinimą.

47 straipsnis

Bendrosios išmokos schemos regionavimas

1. Tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės gali nuspręsti padalyti ne daugiau kaip 50 % pagal 46 straipsnį nustatytos regioninės viršutinės ribos visiems ūkininkams, kurių valdos yra atitinkamame regione, įskaitant teisių į išmokas neturinčius ūkininkus.

2. Ūkininkai gauna teises į išmokas, kurių vieneto vertė apskaičiuojama pagal 46 straipsnį nustatytos regioninės viršutinės ribos atitinkamą dalį padalijus iš regioniniu lygiu nustatyto reikalavimus atitinkančių hektarų skaičiaus.

Šių teisių į išmokas vertė padidinama tais atvejais, jei prieš pradėdant taikyti šį straipsnį ūkininkas turi teisių į išmokas. Šiuo tikslu kiekvienos ūkininko teisės į išmoką regioninė vieneto vertė didinama suma, apskaičiuota remiantis iki atitinkamos valstybės narės nustatytos dienos ūkininko turėtų teisių į išmokas bendra verte. Toks padidininimas apskaičiuojamas neviršijant regioninės viršutinės ribos dalies, kuri liko pritaikius šio straipsnio 1 dalies nuostatas.

3. Vieno ūkininko turimų teisių į išmokas skaičius turi būti lygus hektarų, kuriuos jis deklaruoja bendrosios išmokos schemos taikymo regioniniu lygiu, kaip nurodyta 46 straipsnio 1 dalyje, metais pagal 34 straipsnio 2 dalį, skaičiui, išskyrus *force majeure* ar išskirtinių aplinkybių atveju.

4. Ūkininkų turimos teisės į išmokas po 1 ir 2 dalyse nurodyto padalijimo panaikinamos ir pakeičiamos naujomis teisėmis į išmokas, nurodytomis 3 dalyje.

48 straipsnis

Teisių į išmokas peržiūra

1. Tinkamai pagrįstais atvejais 47 straipsnį taikančios valstybės narės, laikydamosi Bendrijos teisės bendrųjų principų, gali nuspręsti pradėti derinti teisių į išmokas, nustatytų pagal šį skirsnį, vertę kitais metais, einančiais po tų metų, kuriais bendrosios išmokos schema pradėta taikyti regioniniu lygiu, kaip nurodyta 46 straipsnio 1 dalyje.

Jei tas sprendimas taikomas nuo 2010 m., jis priimamas iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. Visais kitais atvejais jis priimamas iki 2010 m. rugpjūčio 1 d.

Taikant pirmą pastraipą, teisės į išmokas gali būti kasmet laipsniškai keičiamos, remiantis objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais. Jeigu dėl pakeitimų sumažėja teisių į išmokas vertė, pakeitimai atliekami ne mažiau kaip dviem iš anksto nustatytais metiniais etapais.

2. Tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės, pradėjusios taikyti bendrosios išmokos schemą pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies 5 skyriaus 1 skirsnį ar 6 skyrių, laikydamosi Bendrijos teisės bendrųjų principų, gali nuspręsti 2010 m. arba vėliau pradėti derinti teisių į išmokas vertę.

Jei tas sprendimas taikomas nuo 2010 m., jis priimamas iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. Visais kitais atvejais jis priimamas iki 2010 m. rugpjūčio 1 d.

Taikant pirmą pastraipą, teisės į išmokas kasmet laipsniškai keičiamos, remiantis objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais.

jais. Jeigu dėl pakeitimų sumažėja teisių į išmokas vertė, pakeitimai atliekami ne mažiau kaip trimis iš anksto nustatytais metiniais etapais.

Pirma pastraipa taikoma nepažeidžiant valstybių narių sprendimų, priimtų pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 63 straipsnio 3 dalį. Atitinkamos valstybės narės gali nukrypti nuo pirmoje pastraipoje numatyto mažiausio etapų skaičiaus ir šio straipsnio 3 dalyje nustatytų ribų.

3. Nė vienu iš 1 ir 2 dalyse nurodytų metinių etapų teisių į išmokas vertė nėra sumažinama daugiau nei 50 % jų pradinės ir galutinės vertės skirtumo. Jei teisių į išmokas vertė sumažinama mažiau nei 10 % pradinės vertės, valstybės narės gali taikyti mažiau nei tris etapus.

4. Valstybės narės gali nuspręsti taikyti 1, 2 ir 3 dalis atitinkamu geografiniu lygiu, kuris nustatomas remiantis objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, pavyzdžiui, jų institucine ar administracine struktūra ir (arba) žemės ūkio potencialu.

49 straipsnis

Pievos

Taikydamos 47 straipsnį valstybės narės, remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais bei neviršydamos pagal 46 straipsnį nustatytos regioninės viršutinės ribos ar jos dalies, gali nustatyti skirtingas teisių į išmokas, kurios turi būti skiriamos 47 straipsnio 1 dalyje nurodytiems ūkininkams, vieneto vertes:

- a) už hektarus, apsėtus pieva paraiškų paramai už plotus gauti už 2008 m. teikimui nustatytą dieną, ar už kitus reikalingus atitinkančius hektarus, arba
- b) už hektarus, apsėtus daugiametėmis ganyklomis paraiškų paramai už plotus gauti už 2008 m. teikimui nustatytą dieną, ar už kitus reikalingus atitinkančius hektarus.

50 straipsnis

Pagal šį skirsnį nustatytoms teisėms į išmokas taikomos sąlygos

1. Teisės į išmokas, nustatytos pagal šį skirsnį, remiantis Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies 5 skyriaus 1 skirsnius arba 6 skyriumi, gali būti perduodamos arba jomis naudojamos tik tame pačiame regione arba tarp regionų, kuriuose teisių į išmokas už hektarą vertė yra tokia pati.

2. Išskyrus tuos atvejus, kai šiame skirsnyje numatyta kitaip, taikomos kitos šios antraštinės dalies nuostatos.

2 Skirsnis

Dalinis įgyvendinimas

51 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Valstybės narės, kurios pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies 5 skyriaus 2 skirsnį skyrė išmokas avienos ir ožkieno sektoriuose arba išmokas už galvijena, iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. gali nuspręsti toliau skirti šias išmokas šiame skirsnyje nustatytais sąlygomis. Jos taip pat gali nuspręsti nustatyti jų nacionalinės viršutinės ribos komponento dalį, kuri turi būti naudojama skirti šias išmokas, kurios būtų mažesnės, nei Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 64 straipsnio 2 dalyje nustatyta riba. Jei valstybė narė nepriima tokio sprendimo, nuo 2010 m. išmokos turi būti integruojamos į bendrosios išmokos schemą pagal šio reglamento 66 straipsnį.

Šio reglamento 53 straipsnio 2 dalyje nurodytų išmokų už galvijena atveju valstybės narės taip pat gali iki 2010 m. rugpjūčio 1 d. nuspręsti nesuteikti šių išmokų, o nuo 2011 m. integruoti jas į bendrosios išmokos schemą pagal šio reglamento 66 straipsnį.

Jei valstybė narė visoms ar daliai išmokų už vaisius ir daržoves netaiko bendrosios išmokos schemos pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68b straipsnį, ji gali:

- a) nuo 2010 m. skirti išmokas už vaisius ir daržoves šiame skirsnyje nustatytais sąlygomis ir vadovaudamasi sprendimu, priimtu pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68b straipsnio 1 ir 2 dalis arba 143bc straipsnio 1 ir 2 dalis arba,
- b) iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. nuspręsti integruoti išmokas už vaisius ir daržoves, kurioms pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68b straipsnį netaikoma bendrosios išmokos schema, į bendrosios išmokos schemą pagal šio reglamento 66 straipsnį, arba
- c) iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. nuspręsti šiame skirsnyje nustatytais sąlygomis skirti pereinamojo laikotarpio išmokas už vaisius ir daržoves, kurios būtų mažesnės, nei pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68b straipsnį nustatyta riba.

Naujosios valstybės narės, kurios taikė vienkartinės išmokos už plotus schemą, nustatydamos bendrosios išmokos schemą, gali nuspręsti skirti pirmoje pastraipoje nurodytas išmokas šiame skirsnyje nustatytais sąlygomis. Pereinamojo laikotarpio išmokų už vaisius ir daržoves atveju, naujosios valstybės narės, kurios netaikė Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143bc straipsnio, negali taikyti šio reglamento 54 straipsnio. Be to, pereinamojo laikotarpio išmokų už vaisius ir daržoves atveju, naujosios valstybės narės prirėikus atsižvelgia į šio reglamento 128 straipsnio 3 dalį.

2. Remdamasi kiekvienos valstybės narės sprendimu, 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija nustato kiek-

vienos 52, 53 ir 54 straipsniuose nurodytos tiesioginės išmokos viršutinę ribą.

Ši viršutinė riba lygi kiekvienos rūšies tiesioginės išmokos nacionalinių viršutinių ribų, nurodytų 40 straipsnyje, komponentui, padaugintam iš valstybių narių pagal 52, 53 ir 54 straipsnius atlikto sumažinimo procentinės dalies.

52 straipsnis

Išmokos už avieną ir ožkiena

Valstybės narės gali pasilikti iki 50 % šio reglamento 40 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, atitinkančio Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 VI priede išvardytas išmokas avienos ir ožkieno sektoriuose. Šiuo atveju jos kasmet ūkininkams išmoka papildomą išmoką.

Papildomos išmokos avis ir ožkas auginantams ūkininkams mokamos laikantis šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 10 skirsnyje numatytų sąlygų ir neviršijant pagal šio reglamento 51 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos.

53 straipsnis

Išmokos už galvijena

1. Valstybės narės, kurios taikė Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktį ir naujosios valstybės narės, kurios taikė vienkartinės išmokos už plotus schemą gali pasilikti visą šio reglamento 40 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponentą, skirtą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 VI priede nurodytai priemokai už karves žindenes, ar jo dalį. Šiais atvejais jos kasmet ūkininkams išmoka papildomą išmoką.

Papildoma išmoka skiriama už karvių žindenių išlaikymą šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 11 skirsnyje numatytais sąlygomis ir neviršijant pagal šio reglamento 51 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos.

2. 2010 m. ir 2011 m. valstybės narės, kurios taikė Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68 straipsnio 1 dalį, 68 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį arba 68 straipsnio 2 dalies b punktą ir naujosios valstybės narės, kurios taikė vienkartinės išmokos už plotus schemą gali pasilikti visą šio reglamento 40 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponentą, skirtą skerdimo priemokai už veršelius, skerdimo priemokai už galvijus, išskyrus veršelius, arba specialiajai priemokai už galvijų patinus, ar jo dalį. Tais atvejais jos ūkininkams išmoka papildomą išmoką. Papildomos išmokos skiriamos už veršelių skerdimą, už galvijų, išskyrus veršelius, skerdimą ir už galvijų patinų laikymą šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 11 skirsnyje numatytais sąlygomis ir neviršijant viršutinės ribos, nustatytos pagal šio reglamento 51 straipsnio 2 dalį.

54 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio išmokos už vaisius ir daržoves

1. Iki 2011 m. gruodžio 31 d. valstybės narės gali pasilikti iki 50 % 40 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponentų, atitinkančių paramą pomidorų auginimui.

Šiuo atveju atitinkama valstybė narė, neviršydamą pagal 51 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, kasmet ūkininkams išmoka papildomą išmoką.

Pomidorus auginantiems ūkininkams papildoma išmoka skiriama IV antraštinės dalies 1 skyriaus 8 skirsnyje numatytais sąlygomis.

2. Valstybės narės gali pasilikti

a) iki 2010 m. gruodžio 31 d. — iki 100 % šio reglamento 40 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, atitinkančio paramą vaisių ir daržovių auginimui, išskyrus šios dalies trečioje pastraipoje išvardytas vienmetes kultūras, kurie tiekiami perdirbti ir kurie atitiko reikalavimus pagal reglamentuose (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 2202/96 nustatytas paramos schemas; ir

b) nuo 2011 m. sausio 1 d. iki 2012 m. gruodžio 31 d. — ne daugiau kaip 75 % šio reglamento 40 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, atitinkančio paramą vaisių ir daržovių auginimui, išskyrus šios dalies trečioje pastraipoje išvardytas vienmetes kultūras, kurie tiekiami perdirbti ir kurie atitiko reikalavimus pagal 1996 m. spalio 28 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2201/96 dėl bendro perdirbtų vaisių ir daržovių produktų rinkų organizavimo ⁽¹⁾ ir 1996 m. spalio 28 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2202/96, nustatančiame Bendrijos pagalbos schemą tam tikrų citrusų vaisių auginimojams ⁽²⁾ nustatytas paramos schemas.

Šiuo atveju atitinkama valstybė narė, neviršydamą pagal šio reglamento 51 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, kasmet ūkininkams išmoka papildomą išmoką.

Papildoma išmoka IV antraštinės dalies 1 skyriaus 8 skirsnyje numatytais sąlygomis skiriama ūkininkams, auginantiems vienos ar kelių rūšių toliau nurodytus vaisius ir daržoves, kaip nustato atitinkama valstybė narė:

- a) šviežias figas,
- b) šviežius citrusų vaisius,
- c) valgomąsias vynuoges,
- d) kriaušes,

⁽¹⁾ OLL 297, 1996 11 21, p. 29.

⁽²⁾ OLL 297, 1996 11 21, p. 49.

e) persikus ir nektarinus, ir

f) *d'Ente* veislės slyvas.

3. 1 ir 2 dalyse nurodyti nacionalinių viršutinių ribų komponentai nustatyti X priede.

3 SKYRIUS

Igyvendinimas naujosiose valstybėse narėse, kurios taikė vienkartinės išmokos už plotus schemą

55 straipsnis

Bendrosios išmokos schemos įdiegimas valstybėse narėse, kurios taikė vienkartinės išmokos už plotus schemą

1. Jei šiame skyriuje nenurodyta kitaip, ši antraštinė dalis taikoma naujosioms valstybėms narėms, kurios taikė V antraštinės dalies 2 skyriuje numatytą vienkartinės išmokos už plotus schemą.

41 straipsnis ir 2 skyriaus 1 skirsnis netaikomi.

2. Bet kuri naujoji valstybė narė, kuri taikė vienkartinės išmokos už plotus schemą, 51 straipsnio 1 dalyje ir 69 straipsnio 1 dalyje nurodytus sprendimus priima iki metų, einančių iki tų metų, kuriais ji pirmą kartą taikys bendrosios išmokos schemą, rugpjūčio 1 d.

3. Bet kuri naujoji valstybė narė, kuri taikė vienkartinės išmokos už plotus schemą, išskyrus Bulgariją ir Rumuniją, gali nustatyti, kad papildomai prie 34 straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų atitikties sąlygų „reikalavimus atitinkantis hektaras“ — valdos žemės ūkio paskirties žemė, kuri 2003 m. birželio 30 d. buvo geros agrarinės būklės, nepriklausomai nuo to, ar ji tuo metu buvo naudojama gamybai.

56 straipsnis

Paraiška paramai gauti

1. Ūkininkai pateikia paraišką paramai pagal bendrosios išmokos schemą gauti iki dienos, kurią turi nustatyti naujosios valstybės narės, tačiau ne vėliau kaip gegužės 15 d.

2. Išskyrus *force majeure* arba išskirtinių aplinkybių atveju, teisės į išmokas skiriamos tik tiems ūkininkams, kurie pateikė paraišką paramai pagal bendrosios išmokos schemą gauti iki pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų gegužės 15 d.

57 straipsnis

Nacionalinis rezervas

1. Kiekviena naujoji valstybė narė taiko nacionalinės viršutinės ribos, nurodytos 40 straipsnyje, linijinį procentinio dydžio mažinimą, kad būtų sudarytas nacionalinis rezervas.

2. Naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir tokiu būdu, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos visiems ūkininkams bei išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo, naudoja nacionalinį rezervą, kad paskirstytų teises į išmokas ūkininkams, atsidūrusiems ypatingoje padėtyje, kurią turi apibrėžti Komisija 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir tokiu būdu, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos visiems ūkininkams bei išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo, gali naudoti nacionalinį rezervą, kad paskirstytų teises į išmokas tam tikruose sektoriuose dirbantiems ūkininkams, atsidūrusiems ypatingoje padėtyje dėl perėjimo prie bendrosios išmokos schemos.

4. Naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir tokiu būdu, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos visiems ūkininkams bei išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo, gali naudoti nacionalinį rezervą, kad paskirstytų teises į išmokas ūkininkams, pradėjusiems žemės ūkio veiklą po pirmųjų vienkartinės išmokos už plotus taikymo metų sausio 1 d., tačiau negavusiems tiesioginių išmokų tais metais.

5. 68 straipsnio 1 dalies c punkto netaikantios naujosios valstybės narės gali naudoti nacionalinį rezervą, kad, remdamosi objektyviais kriterijais ir tokiu būdu, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos visiems ūkininkams bei išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo, suteiktų teises į išmokas ūkininkams tose vietovėse, kuriose vykdomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos, susijusios su tam tikromis valstybės intervencinėmis priemonėmis, taip siekiant užtikrinti, kad žemė nebūtų apleista, ir kompensuoti ūkininkams nuostolius dėl specifinių sunkumų tose vietovėse.

6. Taikydamos 2–5 dalis, naujosios valstybės narės gali padidinti atitinkamo ūkininko teisių į išmokas vieneto vertę, neviršydamas 5 000 EUR ribos, arba gali paskirti atitinkamam ūkininkui naujas teises į išmokas.

7. Naujosios valstybės narės taiko teisių į išmokas linijinį mažinimą, jeigu 2, 3 ir 4 dalyse nurodytiems atvejams jų nacionalinio rezervo nepakanka.

58 straipsnis

40 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų regioninis taikymas

1. Naujosios valstybės narės gali taikyti bendrosios išmokos schemą regioniniu lygiu.

2. Naujosios valstybės narės apibrėžia regionus remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais.

3. Kai taikoma, naujoji valstybė narė, remdamasi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, padalija regionams 40 straipsnyje nurodytą nacionalinę viršutinę ribą, sumažintą pagal 57 straipsnį.

59 straipsnis

Teisių į išmokas paskirstymas

1. Ūkininkams suteikiamos teisės į išmokas, kurių vieneto vertė apskaičiuojama 40 straipsnyje nurodytą taikomą nacionalinę viršutinę ribą po 57 straipsnyje numatyto sumažinimo padalijus iš nacionaliniu lygiu nustatytų teisių į išmokas skaičiaus, remiantis šio straipsnio 2 dalimi.

2. Vienam ūkininkui tenkančių teisių į išmokas skaičius turi būti lygus hektarų, kuriuos ūkininkas deklaruoja pagal 35 straipsnio 1 dalį pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais, skaičiui, išskyrus *force majeure* ar išskirtinių aplinkybių atvejus.

3. Nukrypdomos nuo 2 dalies, naujosios valstybės narės gali nuspręsti, kad vienam ūkininkui tenkančių teisių į išmokas skaičius turi būti lygus visų hektarų, už kuriuos jam suteikta teisė į vienkartinę išmoką už plotus per vienerius ar kelerius tipinio laikotarpio, kurį nustato valstybė narė, metus, bet ne vėliau kaip 2008 m., skaičiaus metiniam vidurkiui, išskyrus *force majeure* ar išskirtinių aplinkybių atvejus.

Tačiau, jei ūkininkas pradėjo žemės ūkio veiklą tipiniu laikotarpiu, hektarų skaičiaus vidurkis pagrindžiamas išmokomis, kurios jam buvo skirtos kalendoriniais metais arba metais, kuriais jis vykdė žemės ūkio veiklą.

60 straipsnis

Reikalavimų atitinkančių hektarų neturintys ūkininkai

Galvijienos, pieno arba avienos ir ožkienos sektoriuose vykdomas ūkininkas, kuris turi teisę gauti teises į išmokas pagal 57 straipsnio 3 dalį ir 59 straipsnį, kurioms gauti neturi reikalavimus atitinkančių hektarų pirmaisiais bendrosios išmokos schemos įgyvendinimo metais, jam suteikiamos specialios teisės į išmokas, neviršijančios 5 000 EUR vienai išmokai, kaip nurodyta 44 straipsnyje.

61 straipsnis

Pievos

Naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais bei neviršydamas pagal 58 straipsnį nustatytos regioninės viršutinės ribos ar jos dalies, taip pat gali nustatyti skirtingas teisių į išmokas, kurios turi būti skiriamos 59 straipsnio 1 dalyje nurodytiems ūkininkams, vieneto vertes:

a) už pievų, nustatytų 2008 m. birželio 30 d., hektarus ir už visus kitus reikalavimus atitinkančius hektarus, arba

b) už daugiamečių ganyklų, nustatytų 2008 m. birželio 30 d., hektarus ir už kitus reikalavimus atitinkančius hektarus.

62 straipsnis

Teisėms į išmokas taikomos sąlygos

1. Pagal šį skyrių nustatytos teisės į išmokas gali būti perduodamos tik tame pačiame regione arba tarp regionų, kuriuose teisės į išmokas už hektarą yra tokios pačios.

2. Naujosios valstybės narės, laikydamosi Bendrijos teisės bendrų principų, gali nuspręsti suderinti pagal šį skyrių nustatytos teisės į išmoką vertę. Sprendimas priimamas iki metų, einančių iki pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų, rugpjūčio 1 d.

Taikant pirmą pastraipą, teisės į išmokas kasmet laipsniškai keičiamos, remiantis objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais bei iš anksto nustatytais metiniais etapais.

3. Išskyrus *force majeure* ar išskirtinių aplinkybių atveju, ūkininkas gali perduoti savo teises į išmokas be žemės tik tuo atveju, jeigu bent per vienerius kalendorinius metus jis panaudoja, kaip apibrėžta 34 straipsnyje, ne mažiau kaip 80 % savo teisės į išmokas arba jeigu jis savanoriškai į nacionalinį rezervą atiduoda visas pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais nepanaudotas teises į išmokas.

4 SKYRIUS

Susietosios paramos integravimas į bendrosios išmokos schemą

63 straipsnis

Susietosios paramos integravimas į bendrosios išmokos schemą

1. Nuo 2010 m. valstybės narės integruoja paramą, kurią galima teikti pagal susietosios paramos schemas, nurodytas XI priede, į bendrosios išmokos schemą pagal 64, 65, 66 ir 67 straipsniuose nustatytas taisykles.

2. Nukrypdomos nuo 1 dalies:

a) Valstybės narės, pradėjusios taikyti bendrosios išmokos schemą pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies 1–4 skyrius, gali nuspręsti panaudoti visą ar dalį 1 dalyje nurodytos paramos, kad nustatytų teises į išmokas ar padidintų teisės į išmokas vertę remdamosi žemės ūkio veiklos, kurią ūkininkai vykdo per vienerius ar daugiau metų 2005–2008 m. laikotarpiu, tipais ir objektyviais bei nediskriminaciniais kriterijais, pavyzdžiui, žemės ūkio potencialo ir aplinkosaugos kriterijais.

b) valstybės narės įdiegusios bendrosios išmokos schemą pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies 5 skyriaus 1 skirsnį arba 6 skyrių, arba pasinaudodamos šio reglamento 47 straipsnyje numatyta galimybe, gali nuspręsti panaudoti visą ar dalį 1 dalyje nurodytos paramos visų teisės į išmokas vertei padidinti papildoma suma, atitinkantią pagal šio reglamento 46 ar 58 straipsnius nustatytos regioninės viršutinės ribos padidėjimą, padalytą iš bendro teisės į išmokas skaičiaus.

Valstybės narės taip pat gali diferencijuoti teisės į išmokas vertės padidėjimą atsižvelgdamos ir šio reglamento 64 straipsnio 1 dalyje nurodytus kriterijus remdamosi žemės ūkio veiklos, kurią ūkininkai vykdo per vienerius ar daugiau metų 2005–2008 m. laikotarpiu, tipais ir objektyviais bei nediskriminaciniais kriterijais, pavyzdžiui, žemės ūkio potencialo ir aplinkosaugos kriterijais.

3. Jeigu valstybė narė naudoja 2 dalies a punkte numatyta leidžiančia nukrypti nuostata, ji imasi atitinkamų priemonių siekdama užtikrinti, kad 1 dalyje nurodytą paramą gaunantiems ūkininkams būtų taikoma bendrosios išmokos schema. Visų pirma ji užtikrina, kad bendroji parama, kurią ūkininkas gaus integravus 1 dalyje nurodytas susietąsias paramos schemas į bendrosios išmokos schemą, nebus mažesnė nei 75 % vidutinės metinės paramos, kurią ūkininkas gavo pagal visas tiesiogines išmokas atitinkamais ataskaitiniais laikotarpiais, nurodytais 64, 65 ir 66 straipsniuose.

64 straipsnis

Į bendrosios išmokos schemą neįtrauktos susietosios paramos integravimas

1. XII priede nurodytas sumas, kurias buvo galima naudoti susietajai paramai pagal XI priedo 1 ir 2 punktuose nurodytas schemas, valstybės narės paskirsto atitinkamų sektorių ūkininkams remdamosi objektyviais bei nediskriminaciniais kriterijais ir atsižvelgdamos visų pirma į tų ūkininkų tiesiogiai ar netiesiogiai pagal atitinkamas paramos schemas gautą paramą per vienerius ar kelerius metus 2005–2008 m. laikotarpiu. Bulvių krakmolo schemų, nurodytų XI priedo 1 ir 2 punktuose, atveju valstybės narės atitinkamais metais gali paskirstyti pagal tas schemas turimą sumą atsižvelgdamos į bulvių kiekį, dėl kurio užauginimo sudaroma bulvių augintojo ir krakmolo gamintojo sutartis, neviršijant tam gamintojui skirtos kvotos, kaip nurodyta Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 84a straipsnyje.

2. Valstybės narės didina atitinkamų ūkininkų turimų teisės į išmokas vertę, remdamosi sumomis, gautomis taikant 1 dalį.

Ūkininko turimos teisės į išmokas vertės padidėjimas apskaičiuojamas pirmoje pastraipoje nurodytą sumą padalijus iš kiekvieno atitinkamo ūkininko turimų teisių į išmokas skaičiaus.

Tačiau, jeigu atitinkamo sektoriaus ūkininkas teisių į išmokas neturi, jam skiriamos teisės į išmokas, kurių:

- a) skaičius yra lygus pagal 35 straipsnio 1 dalį jo deklaruojamų hektarų skaičiui už tuos metus, kai susietoji paramos schema buvo integruota į bendrosios išmokos schemą,
- b) vertė nustatoma padalijus sumą, gautą pritaikius pirmą pastraipą, iš skaičiaus, nustatyto pagal šios pastraipos a punktą.

3. Tačiau jei paramos schemos suma mažesnė nei 250 000 EUR, atitinkama valstybė narė gali nuspręsti neskirstyti tų sumų ir papildyti jomis nacionalinį rezervą.

65 straipsnis

Iš dalies į bendrosios išmokos schemą neįtrauktos susietosios paramos integravimas

Sumas, kurias buvo galima naudoti susietajai paramai pagal XI priedo 3 punkte nurodytas schemas, valstybės narės atitinkamų sektorių ūkininkams paskirsto proporcingai tų ūkininkų pagal atitinkamas paramos schemas atitinkamais ataskaitiniais laikotarpiais, nurodytais Reglamente (EB) Nr. 1782/2003, gautai paramai.

Tačiau valstybės narės, remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, gali pasirinkti naujesnį tipinį laikotarpį ir, jeigu valstybė narė įdiegė bendrosios išmokos schemą pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies 5 skyriaus 1 skirsnį arba 6 skyrių, arba jeigu ji pasinaudoja šio reglamento 47 straipsnyje numatyta galimybe pagal šio reglamento 63 straipsnio 2 dalies b punktą.

Valstybės narės padidina atitinkamų ūkininkų turimų teisių į išmokas vertę arba skiria teises į išmokas pagal šio reglamento 64 straipsnio 2 dalį.

Jei ūkininkas, gavęs išmokas pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 67 ir 68 straipsnius, turėtų teisę gauti teises į išmokas pagal šį straipsnį, kurioms gauti jis susietosios paramos integravimo į bendrosios išmokos schemą metais neturi reikalingus atitinkančių hektarų arba kai susidaro didesnė nei 5 000 EUR suma, skiriama pagal teisę į išmoką už hektarą, jam suteikiamos specialiosios teisės į išmokas, kaip nurodyta 44 straipsnyje, neviršijančios 5 000 EUR vienai išmokai.

66 straipsnis

Neprivalomas iš dalies į bendrosios išmokos schemą neįtrauktos susietosios paramos integravimas

Jei valstybė narė:

- a) nepriima 51 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto sprendimo;
- b) taikydama 51 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą nusprendžia neskirti 53 straipsnio 2 dalyje nurodytų išmokų už galvijieną; arba
- c) taikydama 51 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą nusprendžia neskirti išmokų už vaisius ir daržoves,

tai sumos, kurias buvo galima naudoti susietajai paramai pagal XI priedo 4 punkte nurodytas schemas, integruojamos į bendrosios išmokos schemą pagal 65 straipsnį.

67 straipsnis

Pažangus susietosios paramos integravimas į bendrosios išmokos schemą

Valstybės narės iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. gali nuspręsti IV antraštinės dalies 5 skirsnyje nurodytą pagalbą už sėklą ir XI priedo 1 punkte nurodytas schemas, išskyrus specialiąją priemoną už kietųjų kviečių kokybę, 2010 m. ar 2011 m. integruoti į bendrosios išmokos schemą. Šiuo atveju Komisija 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka pritaiko 40 straipsnyje nurodytas nacionalines viršutines ribas, kaip nurodyta 40 straipsnyje, atitinkamą pagalbos schemą papildydama XII priede nurodytomis sumomis.

5 SKYRIUS

Specialioji parama

68 straipsnis

Bendrosios taisyklės

1. Valstybės narės gali teikti specialiąją paramą ūkininkams šiame skyriuje nustatytais sąlygomis:

- a) siekdamos:
 - i) paremti konkrečius ūkininkavimo metodus, kurie svarbūs aplinkos apsaugai ar gerinimui;
 - ii) pagerinti žemės ūkio produktų kokybę; arba
 - iii) pagerinti prekybą žemės ūkio produktais;
 - iv) taikyti pagerintus gyvūnų gerovės standartus;
 - v) vykdyti žemės ūkio veiklą, susijusią su papildoma nauda žemės ūkiui ir aplinkai;

b) siekdamas pašalinti specifinius sunkumus, kuriuos patiria pieno, galvijienos, avienos, ožkienos ir ryžių sektoriuose veiklą vykdančios ūkininkai ekonomiškai ar ekologiškai pažeidžiamose vietovėse, arba tuose pačiuose sektoriuose taikantys ekonomiškai pažeidžiamus ūkininkavimo metodus;

c) vietovėse, kuriose vykdomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos siekiant užtikrinti, kad žemė nebūtų apleista, ir (arba) būtų pašalinti specifiniai sunkumai, kylantys tose vietovėse veiklą vykdančioms ūkininkams;

d) teikdamas įnašus pasėlių, gyvūnų ir augalų draudimo įmokoms 70 straipsnyje nustatytais sąlygomis;

e) pasitelkdamas savitarpio pagalbos fondus gyvūnų ir augalų ligų bei su aplinka susijusių įvykių atvejais 71 straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 1 dalies a punkte nurodyta parama gali būti teikiama tik jei:

a) ji teikiama konkrečiai ūkininkavimo veiklai, nurodytai 1 dalies a punkto v papunktyje:

i) laikomasi reikalavimų, nustatytų Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 39 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje, ir tik tuo atveju, jei siekiama kompensuoti faktiškai patirtas papildomas išlaidas ir negautas pajamas, kad būtų įgyvendintas atitinkamas tikslas, ir

ii) ją patvirtino Komisija;

b) gerinama žemės ūkio produktų kokybė, kaip nurodyta 1 dalies a punkto ii papunktyje, laikomasi 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 509/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų kaip garantuotų tradicinių gaminių ⁽¹⁾, 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos ⁽²⁾, 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo ⁽³⁾ ir Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 II dalies II antraštinės dalies 1 skyriaus;

c) gerinama prekyba žemės ūkio produktais, kaip nurodyta 1 dalies a punkto iii papunktyje, laikomasi 2007 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 3/2008 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse ⁽⁴⁾ 2–5 straipsniuose nustatytų kriterijų.

3. Šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta parama gali būti teikiama tik tiek, kiek reikia siekiant sukurti paskatą dabartiniams gamybos lygiui išlaikyti.

Jei avienos, ožkienos ir galvijienos sektoriuose ta parama teikiama kartu su parama, kuri teikiama pagal 52 ir 53 straips-

nus, bendra parama atitinkamai neturi viršyti paramos finansinio paketo, gauto pritaikius didžiausius išlaikomus procentinius dydžius, nurodytus Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 67 ir 68 straipsniuose.

Ryžių sektoriuje šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta parama gali būti teikiama tik nuo tų kalendorinių metų, kuriais valstybė narė į bendrosios išmokos schemą įtraukia specialiąją išmoką už ryžius, nurodytą IV antraštinės dalies 1 skyriaus 1 skirsnyje.

4. Parama, nurodyta:

a) šio straipsnio 1 dalies a ir d punktuose, teikiama išmokant metines papildomas išmokas,

b) šio straipsnio 1 dalies b punkte, teikiama išmokant metines papildomas išmokas, pavyzdžiui, išmokas už gyvulių vienetą ar išmokas už pievą,

c) šio straipsnio 1 dalies c punkte, teikiama padidinant vieneto vertę ir (arba) ūkininko teisių į išmokas skaičių,

d) šio straipsnio 1 dalies e punkte, teikiama išmokant kompensacines išmokas, kaip nurodyta 71 straipsnyje.

5. Perduoti teises į išmokas, kurių vieneto vertės yra padidintos, ir papildomas teises į išmokas, kaip nurodyta 4 dalies c punkte, galima tik tuo atveju, jeigu perduodant teises į išmokas perduodamas ir lygiavertis hektarų skaičius.

6. Parama, teikiama pagal 1 pastraipą, yra suderinama su kitomis Bendrijos priemonėmis ir politikos sritimis.

7. Komisija 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustato Komisijos patvirtinimo, nurodyto šio straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktyje, sąlygas ir šiame skirsnyje nurodytos paramos skyrimo sąlygas, visų pirma siekdamą užtikrinti suderinamumą su kitomis Bendrijos priemonėmis bei kitų sričių Bendrijos politika ir išvengti paramos kaupimosi.

8. Iki 2011 m. rugpjūčio 1 d. valstybės narės, kurios priėmė 69 straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą, gali jį peržiūrėti ir nuspręsti nuo 2012 m.

a) pakeisti šiame skyriuje nurodytai paramai skirtą finansavimo dydį atsižvelgdamos į 69 straipsnyje nurodytus apribojimus; arba

b) nutraukti specialios paramos teikimą pagal šį skyrį.

Atsižvelgdama į kiekvienos valstybės narės sprendimą, priimtą taikant šios dalies pirmą pastraipą, Komisija, laikydamosi 141 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos, nustato tos paramos atitinkamą viršutinę ribą.

⁽¹⁾ OLL 93, 2006 3 31, p. 1.

⁽²⁾ OLL 93, 2006 3 31, p. 12.

⁽³⁾ OLL 189, 2007 7 20, p. 1.

⁽⁴⁾ OLL 3, 2008 1 5, p. 1.

Valstybei narei nusprendus nutraukti šio skyriaus taikymą arba sumažinus finansavimui skirtas sumas, taikoma 72 straipsnio 2 dalis.

69 straipsnis

Specialiosios paramos finansinės nuostatos

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2009 m. rugpjūčio 1 d., 2010 m. rugpjūčio 1 d. arba 2011 m. rugpjūčio 1 d. gali nuspręsti nuo po to sprendimo einančių metų ne daugiau kaip 10 % 40 straipsnyje nurodytų jų nacionalinių viršutinių ribų dalį, arba, Maltos atveju, 2 000 000 EUR panaudoti specialiajai paramai, nurodytai 68 straipsnio 1 dalyje.

2. Valstybės narės gali taikyti 10 % išlaikymą sektoriui pagrindu, išlaikydamos ne daugiau kaip 10 % nacionalinių viršutinių ribų komponentą, nurodytą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 41 straipsnyje, atitinkamai visų to reglamento VI priede nurodytų sektorių atžvilgiu. Išlaikomos lėšos gali būti naudojamos tik šio reglamento 68 straipsnio 1 dalyje nurodytai paramai teikti sektoriuose, kuriuose taikomas išlaikymas.

3. Atsižvelgdama į kiekvienos valstybės narės sprendimą, priimtą taikant 1 dalį dėl naudotinos nacionalinės viršutinės ribos sumos 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija nustato tos paramos atitinkamą viršutinę ribą.

Siekiant vienintelio tikslo — užtikrinti, kad būtų laikomasi 40 straipsnio 2 dalyje numatytų nacionalinių viršutinių ribų, 68 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytai paramai teikti naudotos sumos atimamos iš 40 straipsnio 1 dalyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos. Jos priskiriamos skirtoms teisėms į išmokas.

4. Parama, numatyta 68 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii, iii ir iv papunkčiuose ir 1 dalies b ir e punktuose, neturi viršyti 3,5 % 40 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų, arba, Maltos atveju, 2 000 000 EUR sumos, nurodytos šio reglamento 69 straipsnio 1 dalyje, ir visų pirma turi būti panaudota 68 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytoms priemonėms pieno sektoriuje finansuoti.

Valstybės narės gali nustatyti mažesnes ribas kiekvienai priemonei.

5. Nukrypstant nuo 4 dalies, 2010–2013 kalendoriniais metais valstybėse narėse, kurios teikė paramą už karves žindenes pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 69 straipsnį, bet netaikė to reglamento 68 straipsnio 2 dalies a punkto 4 papunktyje nustatytos galimybės, 1 dalyje nustatyta riba yra 6 % jų nacionalinių viršutinių ribų, nurodytų 40 straipsnyje. Be to, valstybėse narėse, kuriose daugiau nei 60 % pieno gamybos vyksta į šiaurę nuo 62 lygiagretės, minėta nustatyta riba yra 10 % jų nacionalinės viršutinės ribos, nurodytos 40 straipsnyje.

Tačiau visa 3,5 % nacionalinės viršutinės ribos, nurodytos 40 straipsnyje, viršijanti parama naudojama tik šio reglamento 68 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytoms priemonėms pieno ir galvijienos sektoriuose finansuoti.

Ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Tarybai ataskaitą apie šios dalies taikymą.

6. Valstybės narės kaupia lėšas, kurios reikalingos teikti paramą, numatytą:

a) 68 straipsnio 1 dalyje, naudodamos lėšas, kurias Komisija apskaičiuos remdamasi šio straipsnio 7 dalimi, ir kurios nustatomos 141 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ir (arba)

b) 68 straipsnio 1 dalies a, b, c ir d punktuose, taikydamos linijinių ūkininkams skirtų teisių į išmokas mažinimą ir (arba) 52 ir 53 straipsniuose nurodytų tiesioginių išmokų mažinimą ir (arba) iš nacionalinio rezervo,

c) 68 straipsnio 1 dalies e punkte, prireikus taikydamos linijinių vienos ar daugiau išmokų, kurios turi būti išmokėtos atitinkamų išmokų gavėjams pagal šios antraštinės dalies nuostatas ir neviršijant šio straipsnio 1 ir 4 dalyse nustatytų ribų, mažinimą.

Siekiant vienintelio tikslo — užtikrinti, kad būtų laikomasi 40 straipsnio 2 dalyje numatytų nacionalinių viršutinių ribų, jeigu valstybės narės pasinaudojo šios dalies pirmos pastraipos a punkte numatyta galimybe, atitinkama suma nebus priskiriama pagal šio straipsnio 3 dalį nustatytoms viršutinėms riboms.

7. Šio straipsnio 6 dalies a punkte nurodytos sumos bus lygios toliau nurodytų sumų skirtumui:

a) nacionalinių vi ribų, nustatytų Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 VIII priede arba VIII priede 2007 metams, pritaikius minėto reglamento 10 straipsnio 1 dalies nuostatas ir Reglamento (EB) Nr. 378/2007 4 straipsnio 1 dalies nuostatas ir sumažinus 0,5 %; ir

b) bendrosios išmokos schemos finansiniais 2008 m. įvykdyto biudžeto ir išmokų, nurodytų Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 III antraštinės dalies 5 skyriaus 2 ir 3 dalyse, susijusių su šios pastraipos a punkte nurodytomis sumažintomis viršutinėmis ribomis, nustatytomis 2007 metams.

Ši suma negali būti didesnė nei 4 % šios dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytos viršutinės ribos.

Naujosios valstybės narės, kurios 2007 m. taikė bendrosios išmokos schemą, ši suma dauginama iš 1,75 2010 m., iš 2 2011 m., iš 2,25 2012 m. ir iš 2,5 2013 m. ir vėliau.

Valstybės narės prašymu Komisija patikslina nustatytas sumas šio reglamento 141 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ir remdamasi išsamiais taisyklėmis, kurios bus nustatytos ta pačia tvarka.

Tai, kaip valstybės narės naudos šias lėšas, nedaro įtakos šio reglamento 8 straipsnio taikymui.

8. Šio straipsnio 1 dalyje, 68 straipsnio 8 dalyje ir 131 straipsnio 1 dalyje nurodytu sprendimu bus nustatytos taikytinos priemonės ir jis apims visas tolesnes įgyvendinimo nuostatas, susijusias su šio skyriaus taikymu, įskaitant atitikties reikalavimų šioms priemonėms taikyti aprašymą, atitinkamą sumą ir finansinius išteklius, kuriuos reikia sukaupti.

9. Naujosios valstybės narės gali nuspręsti taikyti šio straipsnio 1, 2, 4, 5 ir 6 dalis bei 131 straipsnio 1 dalį remdamosi savo nacionalinėmis viršutinėmis ribomis:

- a) nustatytomis 2016 m. Bulgarijai ir Rumunijai,
- b) nustatytomis 2013 metams kitoms naujosioms valstybėms narėms.

Tuo atveju 132 straipsnis nebus taikomas priemonėms, kurių imamasi remiantis šiuo straipsniu.

70 straipsnis

Pasėlių, gyvūnų ir augalų draudimas

1. Valstybės narės gali teikti finansinius įnašus pasėlių, gyvūnų ir augalų draudimo įmokoms draudimui nuo nuostolių, patirtų dėl nepalankių klimato sąlygų arba gyvūnų ar augalų ligų, arba užsikrėtimo kenkėjais.

Šiame straipsnyje:

- a) „nepalankios oro sąlygos“ — tokios oro sąlygos, kurios gali būti prilygintos stichinėms nelaimėms, pavyzdžiui, šalna, kruša, ledas, lietus arba sausra.
- b) „gyvūnų ligos“ — Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos sudarytame gyvūnų ligų sąrašė ar 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimo 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje ⁽¹⁾ priede išvardytos ligos.
- c) „ekonominiai nuostoliai“ — visos ūkininko patirtos papildomos išlaidos dėl išskirtinių priemonių, kurias ūkininkas taikė siekdamas sumažinti pasiūlę atitinkamoje rinkoje, arba didelis gamybos sumažėjimas.

2. Finansinis įnašas gali būti skiriamas tik siekiant kompensuoti nuostolius, patirtus dėl nepalankių oro sąlygų, gyvūnų ar augalų ligos, ar apsikrėtimo kenkėjais, kai sunaikinama daugiau kaip 30 % atitinkamo ūkininko praėjusių trejų metų metinio

⁽¹⁾ OLL 224, 1990 8 18, p. 19.

produkcijos vidutinio kiekio arba trejų metų vidutinio kiekio, apskaičiuoto remiantis praėjusių penkerių metų vidurkiu, išskyrus geriausius ir prasčiausius rezultatus.

3. Vienam ūkininkui suteikiamas finansinis įnašas neviršija 65 % mokėtinos draudimo įmokos.

Valstybės narės, taikydamos atitinkamas viršutines ribas, gali apriboti draudimo įmokos, kuriai gali būti teikiamas finansinis įnašas, sumą.

4. Pasėlių ir (arba) gyvūnų ir (arba) augalų draudimas galioja tik tuo atveju, jeigu nepalankias oro sąlygas ar gyvūnų arba augalų ligos protrūkį, arba apsikrėtimą kenkėjais oficialiai pripažino atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija.

Prireikus valstybės narės gali iš anksto nustatyti kriterijus, kuriais remiantis bus suteikiamas toks oficialus pripažinimas.

5. Draudimo išmokos nuostoliams kompensuoti neturi viršyti bendrų 1 dalyje nurodytų nuostolių kompensavimo išlaidų; jas išmokant, nereikalaujama nurodyti būsimos gamybos rūšies ar apimties ir nesiekama to nustatyti.

6. Parama iš finansinio indėlio tiesiogiai teikiama susijusiam ūkininkui.

7. Valstybių narių išlaidas finansiniams įnašams mokėti Bendrija bendrai finansuoja iš 69 straipsnio 1 dalyje nurodytų lėšų, taikydama 75 % finansinio įnašo atitinkančią normą.

Pirma pastraipa nepažeidžia valstybių narių teisės visiškai ar iš dalies padengti jų dalyvavimą finansuojant įnašus ir dalį draudimo įmokos, kurią turi mokėti ūkininkai, taikant privalomas kolektyvinės atsakomybės schemas atitinkamuose sektoriuose. Atlikti tai turi būti galima nepaisant Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 125l ir 125n straipsnių.

8. Valstybės narės užtikrina, kad ekonominiai nuostoliai, už kuriuos skiriama kompensacija pagal kitas Bendrijos nuostatas, įskaitant Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 44 straipsnį, ir kitos sveikatos ir veterinarijos ar augalų sveikatos priemonės nebūtų toliau kompensuojamos pagal 1 dalies pirmą pastraipą.

9. Finansinis įnašas neturi trukdyti draudimo paslaugų vidaus rinkos veikimui. Pagalba neturi būti teikiama tik draudimo paslaugoms, kurias teikia viena draudimo bendrovė arba bendrovių grupė, arba teikiama tik su sąlyga, kad draudimo sutartis būtų pasirašyta su toje valstybėje narėje įsteigta bendrove.

71 straipsnis

Savitarpio pagalbos fondai gyvūnų bei augalų ligų ir su aplinka susijusių įvykių atvejais

1. Valstybės narės gali numatyti, kad, teikiant finansinius įnašus į savitarpio pagalbos fondus, ūkininkams būtų mokama finansinė kompensacija už ekonominius nuostolius dėl gyvūnų ar augalų ligos protrūkio ar su aplinka susijusių įvykių atvejais.

2. Šiame straipsnyje:

- a) „savitarpio pagalbos fondas“ — valstybės narės pagal savo nacionalinę teisę akredituota ūkininkų, kurie yra fondo nariai, draudimosi schema, kurią taikant mokamos kompensacinės išmokos tokiems ūkininkams, patyrusiems ekonominių nuostolių dėl gyvūnų ar augalų ligos protrūkio ar su aplinka susijusių įvykių atvejais;
- b) „ekonominiai nuostoliai“ — visos ūkininko patirtos papildomos išlaidos dėl išskirtinių priemonių, kurias ūkininkas taikė siekdamas sumažinti pasiūlą atitinkamoje rinkoje, arba didelis gamybos sumažėjimas;
- c) „su aplinka susijęs įvykis“ — tai konkreti tarša, užteršimas ar aplinkos kokybės pablogėjimas, kurie yra susiję su konkrečiu įvykiu ir yra ribotos geografinės apimtys. Jis neapima bendro pobūdžio aplinkos rizikos, nesusijusios su konkrečiu atveju, pavyzdžiui, klimato kaita ar rūgščiuoju lietumi.

3. Finansinė kompensacija už dėl gyvūnų ligų patirtus nuostolius gali būti skiriama tik už Pasaulio gyvūnų sveikatos organizacijos sudarytame gyvūnų ligų sąrašė ar Sprendimo 90/424/EEB priede išvardytas ligas.

4. Valstybės narės užtikrina, kad ekonominiai nuostoliai, už kuriuos skiriama finansinė kompensacija pagal kitas Bendrijos nuostatas, įskaitant Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 44 straipsnį, ir kitos sveikatos ir veterinarijos ar augalų sveikatos priemonės nebūtų toliau kompensuojamos pagal 1 dalį.

5. Finansinė kompensacija iš savitarpio pagalbos fondo mokama tiesiogiai ekonominių nuostolių patyrusiems ūkininkams, kurie yra to fondo nariai.

Savitarpio pagalbos fondų išmokamų finansinių kompensacijų šaltinis:

- a) ūkininkų, kurie yra ir ūkininkų, kurie nėra fondo nariai, arba kitų žemės ūkio grandinės subjektų į fondą įneštas kapitalas arba
- b) fondų komercinėmis sąlygomis paimtos paskolos ir
- c) pagal 11 dalį susigrąžintos sumos.

Pradinis kapitalas valstybės lėšomis nepapildomas.

6. 1 dalyje nurodyti finansiniai įnašai gali būti susiję su:

- a) ne daugiau kaip per trejus metus paskirstytomis administracinėmis išlaidomis, patirtomis steigiant savitarpio pagalbos fondą,
- b) kapitalo ir komercinių paskolų, kurias savitarpio pagalbos fondas paėmė siekdamas išmokėti finansines kompensacijas ūkininkams, palūkanų grąžinimu,
- c) ūkininkų finansinėms kompensacijoms skirtomis sumomis, išmokėtomis iš savitarpio pagalbos fondo pradinio kapitalo.

Komisija 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustato trumpiausią ir ilgiausią komercinių paskolų, kurioms padengti gali būti skiriamas finansinis įnašas, laikotarpį.

Jeigu fondas moka finansinę kompensaciją pagal pirmos pastraipos c punktą, valstybės finansinis įnašas mokamas tuo pačiu periodiškumu, koks nustatytas minimalaus laikotarpio komercinei paskolai.

7. Finansinis įnašas neturi viršyti 65 % 6 dalyje nurodytų išlaidų. Ūkininkai, kurie yra fondo nariai, padengia visas išlaidas, kurios nėra finansuojamos finansiniais įnašais.

Valstybės narės gali nustatyti išlaidų, kurios gali būti padengiamos finansiniais įnašais, ribas, taikydamos:

- a) viršutines ribas fondui,
- b) atitinkamas viršutines ribas vienetui.

8. Valstybių narių išlaidas finansiniams įnašams Bendrija bendrai finansuoja iš 69 straipsnio 1 dalyje nurodytų lėšų, taikydama 75 % normą.

Pirma pastraipa nepažeidžia valstybių narių teisės visiškai ar iš dalies padengti jų ir (arba) ūkininkų, kurie yra fondo nariai, dalyvavimą finansuojant įnašus, taikant privalomas kolektyvinės atsakomybės schemas atitinkamuose sektoriuose. Atlikti tai turi būti galima nepaisant Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 125l ir 125n straipsnių.

9. Valstybės narės nustato savitarpio pagalbos fondų sukūrimo ir valdymo taisykles, visų pirma siekdamas suteikti kompensacines išmokas ūkininkams krizių atveju arba siekdamas vykdyti tokių taisyklių laikymosi administravimą ir stebėseną.

10. Valstybės narės pateikia Komisijai šio straipsnio įgyvendinimo metinę ataskaitą. Ataskaitos formą, turinį, pateikimo laiką ir terminus nustato Komisija 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

11. Jeigu ūkininkui suteikta finansinė kompensacija iš šiame straipsnyje numatyto savitarpio pagalbos fondo, žalos atlyginimo teisė siekiant kompensuoti ekonominius nuostolius, kuriuos ūkininkas gali turėti trečiųjų šalių atžvilgiu pagal Bendrijos ar nacionalinės teisės nuostatas, perduodama savitarpio pagalbos fondui pagal atitinkamos valstybės narės nustatytinas taisykles.

72 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Jei valstybė narė taikė Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 69 straipsnį, pagal tą straipsnį sukauptos sumos įtraukiamos į bendrosios išmokos schemą pagal šio reglamento 65 straipsnį.

2. Nukrypstant nuo pirmos dalies, jei valstybė narė, kuri taikė Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 69 straipsnį, nusprendžia skirti šiame skyriuje numatytą specialiąją paramą, pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 69 straipsnį sukauptas sumas ji gali panaudoti šio reglamento 69 straipsnio 6 dalyje nurodytam finansavimui teikti. Jei 69 straipsnio 6 dalyje nurodytas finansavimo poreikis būtų mažesnis nei pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 69 straipsnį sukauptos sumos, šis skirtumas integruojamas į bendrosios išmokos schemą remiantis šio reglamento 65 straipsniu.

3. Jei valstybė narė, pritaikiusi pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 priemones, nesuderinamas su šiuo skirsniu, nusprendžia skirti šiame skyriuje numatytą specialiąją paramą, ji gali nuspręsti ne vėliau kaip 2009 m. rugpjūčio 1 d. pagal šio reglamento 68 straipsnį 2010 m., 2011 m. ir 2012 m. taikyti priemones, apie kurias pranešta Komisijai pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 69 straipsnį ir jo įgyvendinimo taisykles. Nukrypstant nuo 69 straipsnio 4 dalies, visa pagal 68 straipsnio 1 dalies a, b ir e punktuose nurodytas priemones skirtos paramos suma gali neviršyti atitinkamos valstybės narės nustatytų viršutinių ribų, taikant Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 69 straipsnį.

Tokiu atveju valstybės narės gali taip pat nuspręsti iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. kasmet koreguoti tokias priemones siekdamas jas suderinti su šio skyriaus nuostatomis. Jei valstybė narė nusprendžia tokių priemonių nesuderinti, atitinkamos sumos integruojamos į bendrosios išmokos schemą remiantis šio reglamento 65 straipsniu.

4. Valstybės narės gali teikti šiame skyriuje numatytą paramą nuo 2009 m., jei taikant leidžiančią nukrypti nuo šio reglamento 69 straipsnio 6 dalies nuostatą jos finansuoja 68 straipsnio 1 dalyje nurodytą paramą tik iš nacionalinio rezervo sumų ir jei nacionalinės nuostatos įsigalioja iki valstybės narės nustatyto termino parašikai dėl paramos pateikti.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

KITOS PARAMOS SCHEMOS

1 SKYRIUS

Bendrijos paramos schemos

1 Skirsnis

Specialioji išmoka už ryžius

73 straipsnis

Taikymo sritis

Už 2009 m., 2010 m. ir 2011 m. parama ūkininkams, auginantiems ryžius, klasifikuojamus KN 1006 10 subpozicijoje, skiriama šiame skirsnyje nustatytais sąlygomis („specialioji išmoka už ryžius“).

74 straipsnis

Paramos skyrimo sąlygos ir suma

1. Specialioji išmoka už ryžius skiriama už ryžiais apsėtos žemės, kurioje augalų pasėliai išlaikomi bent jau iki žydėjimo įprastomis vegetacinėmis sąlygomis pradžios, hektarą.

Tačiau pasėliai, auginami plotuose, kurie yra visiškai apsėti ir kultivuojami pagal vietos standartus, bet kuriuose dėl atitinkamos valstybės narės pripažintų išskirtinių oro sąlygų žydėjimo etapas nepasiekiamas, toliau atitinka paramos skyrimo reikavimus, jei šie plotai iki šio vegetacinio etapo nenaudojami kitam tikslui.

2. Nustatoma tokia specialiosios išmokos už ryžius suma, atsižvelgiant į derlingumą atitinkamose valstybėse narėse:

Valstybė narė	EUR/ha
Bulgarija	345,255
Graikija	561,00
Ispanija	476,25
Prancūzija	
— metropolija	411,75
— Prancūzijos Gajana	563,25
Italija	453,00
Vengrija	232,50
Portugalija	453,75
Rumunija	126,075

75 straipsnis

Plotai

Kiekvienai ryžius auginančiai valstybei narei nustatomi šie baziniai plotai:

Valstybė narė	baziniai plotai (ha)
Bulgarija	4 166
Graikija	20 333
Ispanija	104 973
Prancūzija:	
— metropolija	19 050
— tik 2009 m. Prancūzijos Gajana	4 190
Italija	219 588
Vengrija	3 222
Portugalija	24 667
Rumunija	500

Valstybė narė, remdamasi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, savo bazinį plotą ar plotus gali suskirstyti į subbazinius plotus.

76 straipsnis

Plotų perviršis

1. Jeigu valstybėje narėje ryžiais apsėtas plotas atitinkamais metais viršija 75 straipsnyje nustatytą bazinį plotą, tais metais plotas, už kurį prašoma specialiosios išmokos už ryžius, mažinamas proporcingai kiekvienam ūkininkui.

2. Kai valstybė narė savo bazinį plotą ar plotus skirsto į subbazinius plotus, 1 dalyje numatytas ploto sumažinimas taikomas tik ūkininkams tuose subbaziniuose plotuose, kuriuose buvo viršytos subbazinio ploto ribos. Plotas mažinamas, kai atitinkamoje valstybėje narėje subbazinių plotų plotai, kurie nepasiekė jiems nustatytą subbazinio ploto ribų, perskirstomi subbaziniams plotams, kuriuose subbazinio ploto ribos yra viršytos.

2 Skirsnis

Parama krakmolinių bulvių augintojams

77 straipsnis

Paramos taikymo sritis ir suma

Šiame skirsnyje numatytomis sąlygomis 2009/2010, 2010/2011 ir 2011/2012 prekybos metais parama skiriama

ūkininkams, auginantiems bulvių krakmolo gamybai skirtas bulves („parama krakmolinių bulvių augintojams“).

66,32 EUR parama skiriama už bulvių, kurių reikia vienai tonai krakmolo pagaminti, kiekį.

Ši suma tikslinama atsižvelgiant į krakmolo kiekį bulvėse.

78 straipsnis

Sąlygos

Parama krakmolinių bulvių augintojams mokama tik už tą bulvių kiekį, dėl kurio užauginimo sudaroma bulvių augintojo ir bulvių krakmolo gamintojo sutartis, nevirsijant tokiam bulvių krakmolo gamintojui skirtos kvotos, laikantis Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 84a straipsnio 2 dalies.

3 Skirsnis

Priemoka už baltyminius augalus

79 straipsnis

Taikymo sritis

2009 m., 2010 m. ir 2011 m. parama baltyminius augalus auginantiems ūkininkams skiriama pagal šiame skirsnyje nustatytas sąlygas („priemoka už baltyminius augalus“).

Baltyminiams augalams priskiriami:

- žirniai, klasifikuojami KN 0713 10 subpozicijoje,
- lauko pupos, klasifikuojamos KN 0713 50 subpozicijoje,
- saldieji lubinai, klasifikuojami KN 1212 29 50 subpozicijoje.

80 straipsnis

Paramos suma ir paramos skyrimo sąlygų atitiktis

Už baltyminių augalų, nuimtų pasibaigus pieninės brandos etapui, hektarą mokama 55,57 EUR priemoka už baltyminius augalus.

Tačiau pasėliai, auginami plotuose, kurie yra visiškai apsėti ir kultivuojami pagal vietos standartus, bet kuriuose dėl atitinkamos valstybės narės pripažintų išskirtinių oro sąlygų pieninės brandos etapas nepasiekiamas, toliau atitinka priemokos už baltyminius augalus skyrimo reikalavimus, jei šie plotai iki šio vegetacinio etapo nenaudojami kitam tikslui.

81 straipsnis

Plotai

1. Nustatomas 1 648 000 ha didžiausias garantuojamas plotas, už kurį gali būti skiriama išmoka už baltyminius augalus.

2. Jeigu plotas, už kurį prašoma išmokos už baltyminius augalus, viršija didžiausią garantuojamą plotą, tais metais plotas, už kurį prašoma išmokos už baltyminius augalus, mažinamas proporcingai kiekvienam ūkininkui 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Jeigu pagal 67 straipsnį valstybė narė šiame skirsnyje numatytą priemonę už baltyminius augalus nusprendžia integruoti į bendrąją išmokos schemą, Komisija 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka sumažina šio straipsnio 1 dalyje nurodytą didžiausią garantuojamą plotą proporcingai XII priede nurodytai sumai tos valstybės narės baltyminiams augalams.

4 Skirsnis

Išmoka už riešutų plotą

82 straipsnis

Bendrijos išmoka už riešutų plotą

1. 2009 m., 2010 m. ir 2011 m. Bendrijos parama riešutus auginantiems ūkininkams skiriama pagal šiame skirsnyje nustatytas sąlygas („išmoka už riešutų plotą“).

Riešutams priskiriami:

- migdolai, klasifikuojami KN 0802 11 ir 0802 12 subpozicijose,
- lazdyno arba amerikiniai riešutai, klasifikuojami 0802 21 ir 0802 22 subpozicijose,
- graikiniai riešutai, klasifikuojami KN 0802 31 ir 0802 32 subpozicijose,
- pistacijos, klasifikuojamos KN 0802 50 subpozicijoje,
- saldžiavaisių pupmedžių vaisiai, klasifikuojami KN 1212 10 10 subpozicijoje.

2. Valstybės narės gali diferencijuoti išmokas už riešutų plotą pagal produktų paskirtį arba padidindamos ar sumažindamos nacionalinius garantuojamus plotus (toliau — „NGP“), nustatytus 83 straipsnio 3 dalyje. Tačiau kiekvienoje valstybėje atitinkamais metais skirta išmokų už riešutų plotą bendra suma neviršija 83 straipsnio 4 dalyje nurodytos viršutinės ribos.

83 straipsnis

Plotai

1. Valstybės narės skiria Bendrijos išmokas už riešutų plotą neviršydamos viršutinės ribos, apskaičiuotos atitinkamą jų NGP hektarų skaičių, nustatytą 3 dalyje, padauginus iš vidutinės 120,75 EUR sumos.

2. Nustatomas 829 229 ha didžiausias garantuojamas plotas.

3. 2 dalyje nurodytas didžiausias garantuojamas plotas padalinamas į šiuos NGP:

Nacionalinis garantuojamas plotas	NGP (ha)
Belgija	100
Bulgarija	11 984
Vokietija	1 500
Graikija	41 100
Ispanija	568 200
Prancūzija	17 300
Italija	130 100
Kipras	5 100
Liuksemburgas	100
Vengrija	2 900
Nyderlandai	100
Austrija	100
Lenkija	4 200
Portugalija	41 300
Rumunija	1 645
Slovėnija	300
Slovakija	3 100
Jungtinė Karalystė	100

4. Valstybės narės, remdamasi objektyviais kriterijais, savo atitinkamą nacionalinį garantuojamą plotą gali suskirstyti į subbazinius plotus, visų pirma regionų lygiu arba pagal gamybą.

84 straipsnis

Subbazinių plotų perviršis

Kai valstybė narė savo nacionalinį garantuojamą plotą suskirsto į subbazinius plotus ir vienas ar daugiau subbazinių plotų yra didesni, tais metais plotas, už kurį prašoma išmokos už riešutų plotą, mažinamas proporcingai kiekvienam ūkininkui subbaziniuose plotuose buvo viršytos ribos. Plotas mažinamas, kai atitinkamoje valstybėje narėje subbazinių plotų plotai, kurie nepasiekė jiems nustatytų ribų, perskirstomi subbaziniams plotams, kuriuose tos ribos yra viršytos.

85 straipsnis

Pagalbos skyrimo sąlygų atitiktis

1. Išmokos už riešutų plotą skyrimui taikomos sąlygos, siejamos pirmiausia su minimaliu ploto dydžiu ir medžių tankumu.

2. Valstybės narės gali taikyti sąlygą, kad ūkininkai išmoką už riešutų plotą gali gauti tik tuo atveju, jei jie yra pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 125b straipsnį pripažintos gamintojų organizacijos nariai.

3. Jei taikoma 2 dalis, valstybės narės gali nuspręsti, kad išmoka už riešutų plotą būtų mokama gamintojų organizacijai jos narių vardu. Šiuo atveju gamintojų organizacija gautą paramos sumą išmoka savo nariams. Vis dėlto valstybės narės gamintojų organizacijai, kaip kompensaciją už jos nariams suteiktas paslaugas, gali leisti iš išmokos už riešutų plotą sumos išskaityti ne daugiau kaip 2 %.

86 straipsnis

Nacionalinė pagalba

1. Be išmokos už riešutų plotą, valstybės narės gali skirti 120,75 EUR už hektarą per metus neviršijančią nacionalinę pagalbą.

2. Nacionalinė pagalba gali būti mokama tik už plotus, už kuriuos gaunama išmoka už riešutų plotą.

3. Valstybės narės gali taikyti sąlygą, kad ūkininkai nacionalinę pagalbą gali gauti tik tuo atveju, jei jie yra pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 125b straipsnį pripažintos gamintojų organizacijos nariai.

5 Skirsnis

Pagalba už sėklą

87 straipsnis

Pagalba

1. Šiame skirsnyje numatytais sąlygomis 2009 m., 2010 m. ir 2011 m. valstybės narės, kurios taikė Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 70 straipsnį ir nesinaudoja šio reglamento 67 straipsnyje numatyta galimybe, kasmet skiria XIII priede nustatytą pagalbą už vienos ar kelių šio reglamento XIII priede išvardytų rūšių elitinės sėklos ar sertifikuotos sėklos auginimą („pagalba už sėklą“).

2. Tais atvejais, kai sertifikuoti tinkamas plotas, už kurį prašoma pagalbos už sėklą, naudojamas prašant paramos pagal bendrosios išmokos schemą, pagalbos už sėklą suma, išskyrus XIII priedo 1 ir 2 punktuose nurodytų rūšių atveju, sumažinama pagal bendrosios išmokos schemą numatytos pagalbos, kuri turi būti skiriama konkrečiais metais už atitinkamą plotą, suma, tačiau dėl šios operacijos suma negali būti mažesnė už nulį.

3. Prašomos pagalbos už sėklą suma neviršija Komisijos šio reglamento 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatytos viršutinės ribos, atitinkančios šio reglamento 40 straipsnyje nurodytą nacionalinę viršutinę ribą sudarantį pagalbos už atitinkamų rūšių sėklą komponentą, kaip nustatyta pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 64 straipsnio 2 dalį (pagalbos už sėklą

viršutinė riba). Tačiau, naujųjų valstybių narių atveju, ši viršutinė riba atitinka XIV priede nustatytas sumas.

Kai bendra prašomos pagalbos už sėklą suma viršija Komisijos nustatytą pagalbos už sėklą viršutinę ribą, atitinkamais metais proporcingai sumažinama kiekvienam ūkininkui skiriama parama.

4. Kanapių (*Canabis sativa* L.) veislės, už kurias mokama šiame straipsnyje numatyta pagalba už sėklą, nustatomos 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

6 Skirsnis

Specialioji išmoka už medvilnę

88 straipsnis

Taikymo sritis

Parama ūkininkams, auginantiems medvilnę, kuri klasifikuojama KN 5201 00 subpozicijoje, skiriama šiame skirsnyje nustatytais sąlygomis („specialioji išmoka už medvilnę“).

89 straipsnis

Paramos skyrimo sąlygos

1. Specialioji išmoka už medvilnę skiriama už reikalavimus atitinkančio medvilnės ploto hektarą. Reikalavimus atitinkantis plotas turi būti žemės ūkio paskirties žemėje, kurioje valstybė narė leidžia auginti medvilnę, turi būti apsėtas leidžiamomis medvilnės rūšimis, o derlius jame turi būti faktiškai nuimamas įprastomis auginimo sąlygomis.

Specialioji išmoka už medvilnę išmokama už geros ir tinkamos parduoti kokybės medvilnę.

2. Valstybės narės suteikia leidimą naudoti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą žemę ir medvilnės rūšis laikydamosi išsamių taisyklių ir sąlygų, priimtų 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

90 straipsnis

Baziniai plotai, derlingumo nustatytieji dydžiai ir referencinės sumos

1. Nacionaliniai baziniai plotai yra tokie:

- Bulgarijai: 3 342 ha,
- Graikijai: 250 000 ha,
- Ispanijai: 48 000 ha,
- Portugalijai: 360 ha.

2. Nustatomi tokie derlingumo nustatyti dydžiai ataskaitiniu laikotarpiu:

- Bulgarijai: 1,2 t/ha,
- Graikijai: 3,2 t/ha,
- Ispanijai: 3,5 t/ha,
- Portugalijai: 2,2 t/ha.

3. Paramos už reikalavimus atitinkantį hektarą suma nustatoma 2 dalyje nustatytą derlingumą dydį padauginus iš šių referencinių sumų:

- Bulgarijai: 671,33 EUR,
- Graikijai: 251,75 EUR,
- Ispanijai: 400,00 EUR,
- Portugalijai: 252,73 EUR.

4. Jeigu atitinkamoje valstybėje narėje reikalavimus atitinkantis medvilnės plotas atitinkamais metais viršija 1 dalyje nustatytą bazinį plotą, tai valstybei narei 3 dalyje nustatyta parama sumažinama proporcingai bazinio ploto perviršiui.

5. Išsamios šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės priimamos 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

91 straipsnis

Patvirtintos tarpšakinės organizacijos

1. Šiame skirsnyje „patvirtinta tarpšakinė organizacija“– juridinis asmuo, kurį sudaro medvilnę auginantys ūkininkai ir ne mažiau kaip viena medvilnės valymo įmonė, vykdamas tokią veiklą:

- a) prisideda prie geresnio medvilnės pateikimo į rinką koordinavimo, visų pirma vykdydamas mokslinius tyrimus ir rinkos tyrimus,
- b) rengia Bendrijos taisyklės atitinkančias standartines sutarčių formas,
- c) orientuoja gamybą į tokius produktus, kurie geriau pritaikyti rinkos poreikiams ir vartotojų reikalavimams, visų pirma produktų kokybės ir vartotojų apsaugos požiūriu,
- d) atnauja produkto kokybės gerinimo metodus ir priemones,
- e) pasitelkdama kokybės sertifikavimo schemas, kuria rinkodaros strategijas medvilnės naudojimui skatinti.

2. Valstybė narė, kurios teritorijoje yra įsisteigusios medvilnės valymo įmonės, patvirtina tarpšakines organizacijas, kurios atitinka kriterijus, kurie turi būti priimti 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

92 straipsnis

Paramos mokėjimas

1. Ūkininkams specialioji išmoka už medvilnę skiriama už reikalavimus atitinkantį hektarą, remiantis 90 straipsniu.

2. Ūkininkams, kurie yra patvirtintos tarpšakinės organizacijos nariai, specialioji išmoka už medvilnę skiriama už reikalavimus atitinkantį hektarą 90 straipsnio 1 dalyje nustatytame baziniame plote, paramos sumą už hektarą padidinant 2 EUR.

7 Skirsnis

Parama cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams

93 straipsnis

Taikymo sritis

1. Valstybėse narėse, kurios suteikė Reglamento (EB) Nr. 320/2006 3 straipsnyje numatytą restruktūrizavimo paramą už ne mažiau kaip 50 % 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 318/2006 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo ⁽¹⁾ III priede nustatytos cukraus kvotos, parama skiriama cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams, šiame skirsnyje numatytais sąlygomis.

2. Parama cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams skiriama ne daugiau kaip penkerius metus iš eilės nuo prekybos metų, kuriais buvo pasiekta 1 dalyje nurodyta 50 % riba, bet ne už vėlesnius kaip 2013–2014 prekybos metus.

94 straipsnis

Sąlygos

Parama cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams skiriama už kvotinio cukraus, pagaminto iš cukrinių runkelių ar cukranendrių, tiekiamų pagal sutartis, sudarytas pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 50 straipsnį, kiekį.

95 straipsnis

Paramos suma

Parama cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams nurodoma už standartinės kokybės baltojo cukraus toną. Paramos suma lygi pusei sumos, gautos šio reglamento XV priede nurodytos viršutinės ribos, numatytos atitinkamai valstybei narei už atitinkamus metus, dydį padalijus iš Reglamento (EB) Nr. 318/2006 III priede 2006 m. vasario 20 d. nustatytos bendros cukraus ir inulino sirupo kvotos.

Išskyrus Bulgariją ir Rumuniją, šio reglamento 121 ir 132 straipsniai netaikomi paramai, teikiamai cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams.

⁽¹⁾ OL L 58, 2006 2 28, p. 1.

8 Skirsnis

Pereinamojo laikotarpio išmokos už vaisius ir daržoves

96 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio parama už plotus

1. Taikant 54 straipsnio 1 dalį arba 128 straipsnio 1 dalį, tose nuostatose nurodytu laikotarpiu ir šiame skirsnyje nustatytomis sąlygomis gali būti teikiama pereinamojo laikotarpio parama už plotus ūkininkams, auginantiems pomidorus, kurie tiekiami perdirbimui.

2. Taikant 54 straipsnio 2 dalį arba 128 straipsnio 2 dalį, tose nuostatose nurodytu laikotarpiu ir šiame skirsnyje nustatytomis sąlygomis gali būti teikiama pereinamojo laikotarpio parama už plotus ūkininkams, auginantiems vieną ar kelis vaisių ir daržovių produktus, išvardytus 54 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje bei nustatytus valstybių narių, ir kurie tiekiami perdirbimui.

97 straipsnis

Paramos suma ir jos skyrimo sąlygos

1. Valstybės narės, remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, nustato paramos už hektarą, kuriame auginami pomidorai ir kiekvienas vaisių bei daržovių produktas, išvardytas 54 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje, dydį.

2. Pagal šio straipsnio 1 dalį teikiamos paramos bendra suma jokių būdu negali viršyti pagal 51 straipsnio 2 dalį ar 128 straipsnį nustatytos viršutinės ribos.

3. Šio straipsnio 1 dalyje numatyta parama teikiama tik už tuos plotus, kuriuose užaugintiems produktams taikoma sutartis dėl perdirbimo į vieną iš Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 1 straipsnio 1 dalies j punkte išvardytų produktų.

4. Valstybės narės gali šio straipsnio 1 dalyje numatytos paramos skyrimui taikyti papildomus objektyvius ir nediskriminacinius kriterijus, įskaitant sąlygą, kad ūkininkas būtų gamintojų organizacijos arba gamintojų grupės, pripažintos atitinkamai pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 125b straipsnį ar 125e straipsnį, narys.

9 Skirsnis

Pereinamojo laikotarpio išmoka už minkštuosius vaisius

98 straipsnis

Išmoka už minkštuosius vaisius

1. Laikotarpiu, kuris baigiasi 2011 m. gruodžio 31 d., braškių, klasifikuojamų KN 0810 10 00 subpozicijoje, ir aviečių, klasifikuojamų KN 0810 20 10 subpozicijoje, tiekiamų perdirbimui augintojams, taikoma pereinamojo laikotarpio parama už plotus, šiame skirsnyje numatytomis sąlygomis („pereinamojo laikotarpio išmoka už minkštuosius vaisius“).

2. Pereinamojo laikotarpio išmoka už minkštuosius vaisius teikiama tik už tuos plotus, kuriuose užaugintiems produktams taikoma sutartis dėl perdirbimo į vieną iš Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 1 straipsnio 1 dalies j punkte išvardytų produktų.

3. Pereinamojo laikotarpio išmokos už minkštuosius vaisius suma yra 230 EUR už hektarą.

4. Be pereinamojo laikotarpio išmokos už minkštuosius vaisius, valstybės narės gali teikti nacionalinę pagalbą. Bendra Bendrijos ir nacionalinės pagalbos suma neturi viršyti 400 EUR už hektarą.

5. Pereinamojo laikotarpio išmoka už minkštuosius vaisius mokama tik už didžiausius nacionalinius garantuojamus plotus, kurie valstybėms narėms paskirstyti taip:

Valstybė narė	Didžiausias nacionalinis garantuojamas plotas (ha)
Bulgarija	2 400
Vengrija	1 700
Latvija	400
Lietuva	600
Lenkija	48 000

Jei reikalavimus atitinkantis plotas atitinkamoje valstybėje narėje atitinkamai metais viršija didžiausią nacionalinį garantuojamą plotą, 3 dalyje nurodyta pereinamojo laikotarpio išmokos už minkštuosius vaisius suma sumažinama proporcingai didžiausio nacionalinio garantuojamo ploto perviršiui.

6. 121 ir 132 straipsniai netaikomi pereinamojo laikotarpio išmokai už minkštuosius vaisius.

10 Skirsnis

Priemokos avienos ir ožkienos sektoriuose

99 straipsnis

Taikymo sritis

Taikydamos 52 straipsnį, valstybės narės šiame skirsnyje numatytomis sąlygomis, jei nenumatyta kitaip, avis ir ožkas auginantiems ūkininkams kasmet skiria šiame reglamente numatytas priemokas ar papildomas priemokas.

100 straipsnis

Savokų apibrėžtys

Šiame skirsnyje taikomos tokios savokų apibrėžtys:

a) „ėriavedė“ — bet kurios avių veislės patelė, kuri bent kartą ėriavosi arba yra ne jaunesnė nei vienerių metų;

- b) „ožkavedė“ — bet kurios ožkų veislės patelė, kuri bent kartą vedė ožiukus arba yra ne jaunesnė nei vienerių metų.

101 straipsnis

Priemokos už ėriavedes ir ožkavedes

1. Ūkininkas, laikantis ėriavedes savo valdoje ir pateikęs paraišką, gali gauti priemoką už ėriavedžių laikymą (priemoką už ėriavedes).

2. Ūkininkas, laikantis ožkavedes savo valdoje ir pateikęs paraišką, gali gauti priemoką už ožkavedžių laikymą (priemoką už ožkavedes). Ši priemoka skiriama ūkininkams tam tikrose vietovėse, kuriose šių gyvulių auginimas atitinka tokius du kriterijus:

- a) ožkos auginamos daugiausia ožkienos gamybai;
- b) ožkų ir avių auginimo būdai yra panašaus pobūdžio.

Tokių vietovių sąrašas sudaromas 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Priemoka už ėriavedes ir priemoka už ožkavedes mokamos už kalendorinius metus kaip metinės išmokos ūkininkui už reikalavimus atitinkantį gyvulį, neviršijant individualių viršutinių ribų. Minimalų gyvulių skaičių, už kuriuos pateikiama paraiška priemokai gauti, nustato valstybė narė. Šis minimalus skaičius yra ne mažesnis kaip 10 ir ne didesnis kaip 50.

4. Priemoka už vieną ėriavedę yra 21 EUR. Tačiau ūkininkams, prekiaujantiems avių pienu ar iš avių pieno pagamintais produktais, už ėriavedę mokama 16,8 EUR priemoka.

5. Priemoka už vieną ožkavedę yra 16,8 EUR.

102 straipsnis

Papildoma priemoka

1. Papildoma priemoka mokama ūkininkams tose vietovėse, kuriuose avių ir ožkų auginimas yra tradicinė veikla arba labai prisideda prie kaimo ekonomikos. Šias vietoves nustato valstybės narės. Bet kuriuo atveju papildoma priemoka skiriama tik tokiam ūkininkui, kurio ne mažiau kaip 50 % žemės ūkiui naudojamo valdos ploto yra mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, apibrėžtose pagal Reglamentą (EB) Nr. 1257/1999.

2. Papildoma priemoka taip pat skiriama ūkininkui, vykdančiam sezoninį gyvulių pervarymą į naujas ganyklas, jei:

- a) ne mažiau kaip 90 % gyvulių, už kuriuos pateikta paraiška priemokai gauti, ne trumpiau kaip 90 dienų iš eilės ganomi reikalavimus atitinkančiame plote, nustatytame pagal 1 dalį, ir

- b) valda yra įsikūrusi tiksliai apibrėžtoje geografinėje vietovėje, kurioje vykdomą sezoninį gyvūnų pervarymą į naujas ganyklas valstybė narė laiko tradicine avininkystės ir (arba) ožkininkystės veikla ir kad toks gyvulių judėjimas yra būtinas dėl pakankamo pašarų kiekio neturėjimo sezoninio gyvulių pervarymo į naujas ganyklas laikotarpiu.

3. Nustatoma 7 EUR papildoma priemoka už vieną ėriavedę ir vieną ožkavedę. Papildoma priemoka skiriama tokiomis pačiomis sąlygomis, kokiomis skiriamos priemokos už ėriavedes ir ožkavedes.

103 straipsnis

Bendrosios priemokų skyrimo taisyklės

1. Priemokos mokamos paramą gaunantiems ūkininkams remiantis minimalų laikotarpį, kuris turi būti nustatomas 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, jų valdose laikomų ėriavedžių ir (arba) ožkavedžių skaičiumi.

2. Siekiant gauti priemokas, gyvuliai identifikuojami ir registruojami pagal Reglamentą (EB) Nr. 21/2004.

104 straipsnis

Individualios ribos

1. 2009 m. sausio 1 d. vienam ūkininkui nustatyta individuali viršutinė riba, nurodyta 101 straipsnio 3 dalyje, turi būti lygi teisių į priemokas, kurias jis turėjo 2008 m. gruodžio 31 d., skaičiui, laikantis atitinkamų Bendrijos taisyklių.

2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad teisių į priemokas suma jų teritorijoje neviršytų 4 dalyje nustatytų nacionalinių viršutinių ribų ir kad būtų galima išlaikyti 106 straipsnyje nurodytą nacionalinį rezervą.

Pasibaigus vienkartinės išmokos už plotus schemos taikymo pagal 122 straipsnį laikotarpiui ir tais atvejais, kai taikomas 52 straipsnis, individualios viršutinės ribos gamintojams skiriamos ir 106 straipsnyje nurodytas nacionalinis rezervas sukuriamas ne vėliau kaip pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų pabaigoje.

3. Teisės į priemokas, kurios nesuteikiamos taikant priemonę pagal 2 dalies pirmą pastraipą, yra panaikinamos.

4. Taikomos šios viršutinės nacionalinės ribos:

Valstybė narė	Nacionalinė riba
Bulgarija	2 058 483
Čekija	66 733
Danija	104 000
Estija	48 000
Ispanija	19 580 000
Prancūzija	7 842 000
Kipras	472 401
Latvija	18 437
Lietuva	17 304
Vengrija	1 146 000
Lenkija	335 880
Portugalija	2 690 000
Rumunija	5 880 620
Slovėnija	84 909
Slovakija	305 756
Suomija	80 000
Iš viso	40 730 523

105 straipsnis

Teisių į priemokas perdavimas

1. Parduodamas ar kitu būdu perduodamas valdą ją perimančiam asmeniui, ūkininkas gali perduoti visas savo teises į priemokas.

2. Ūkininkas taip pat gali perduoti visas savo teises ar jų dalį kitiems ūkininkams, neperduodamas savo valdos.

Jeigu teisės perduodamos neperduodant valdos, 15 % neviršijanti perduotų teisių į priemokas dalis be jokios kompensacijos atiduodama į tos valstybės narės, kurioje yra valda, nacionalinį rezervą nemokamai perskirstyti.

Valstybės narės gali išgyyti teises į priemokas iš ūkininkų, kurie savanoriškai sutinka atiduoti visas savo teises ar jų dalį. Tokiu atveju išgyjant tokias teises ūkininkams gali būti sumokama iš nacionalinio biudžeto.

Nukrypdomos nuo 1 dalies ir tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis valstybės narės gali numatyti, kad parduodant ar kitu būdu perduodant valdą, teisių perdavimas būtų vykdomas per nacionalinį rezervą.

3. Valstybės narės gali imtis reikiamų priemonių, kad būtų išvengta teisių į priemokas perdavimo už pažeidžiamų vietovių ar regionų, kuriuose avių auginimas yra ypač svarbus vietos ekonomikai, ribų.

4. Valstybės narės iki jų nustatytos dienos gali leisti laikinai perduoti dalį teisių į priemokas, kuriomis jas turintis ūkininkas neketina pasinaudoti.

106 straipsnis

Nacionalinis rezervas

1. Kiekviena valstybė narė turi turėti nacionalinį teisių į priemokas rezervą.

2. Visos teisės į priemokas, kurių atsisakyta pagal 105 straipsnio 2 dalį ar kitas Bendrijos nuostatas, įtraukiamos į nacionalinį rezervą.

3. Valstybės narės gali paskirti teises į priemokas ūkininkams neperžengdamos savo nacionalinio rezervo ribų. Skirstydamos šias teises, jos pirmenybę visų pirma teikia veiklą pradedantiems, jauniems ūkininkams ar kitiems pirmumo teise turintiems ūkininkams.

107 straipsnis

Viršutinės ribos

Kiekvienos prašomos priemokos suma neturi viršyti Komisijos pagal 51 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos.

Kai bendra prašomos paramos suma viršija nustatytą viršutinę ribą, tais metais atitinkamai mažinama kiekvienam ūkininkui skiriama parama.

11 Skirsnis

Išmokos už galvijieną

108 straipsnis

Taikymo sritis

Taikydamos 53 straipsnį, valstybės narės šiame skirsnyje nustatytomis sąlygomis, jei šiame reglamente nenumatyta kitaip, skiria pagal tą straipsnį jos pasirinktą papildomą išmoką ar išmokas.

109 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šio skirsnio tikslais taikomos šios sąvokos:

- a) „regionas“ — valstybė narė arba regionas valstybėje narėje atitinkamos valstybės narės pasirinkimu,
- b) „bulius“ — nekastruotas galvijų patinas,
- c) „jautis“ — kastruotas galvijų patinas,
- d) „karvė žindinė“ — mėsinės veislės karvė arba karvė, gauta kryžminimo su mėsine veisle būdu, ir priklausanti bandai, kurios veršeliai auginami mėšai,
- e) „telyčia“ — nė karto nesiveršijusi vyresnė nei aštuonių mėnesių galvijų patelė.

110 straipsnis

Specialioji priemoka

1. Ūkininkas, laikantis savo valdoje galvijų patinus ir pateikęs paraišką, gali gauti specialiąją priemoną. Ji skiriama kaip metinė priemoka kartą per kalendorinius metus už kiekvieną valdą, neviršijant regionams nustatytų viršutinių ribų ir ne daugiau kaip už 90 kiekvienos amžiaus grupės, nurodytos 2 dalyje, gyvulių.

Šiame straipsnyje „regioninė viršutinė riba“ — gyvulių, už kuriuos gali būti skirta specialioji priemoka, skaičius regione kalendoriniais metais.

2. Specialioji priemoka skiriama ne dažniau kaip:

- a) kartą per kiekvieno vyresnio nei devynių mėnesių buliaus gyvenimą, arba
- b) du kartus per kiekvieno jaučio gyvenimą:
 - i) pirmą kartą — jaučiui esant devynių mėnesių amžiaus,
 - ii) antrą kartą — vyresniam nei 21 mėnesių jaučiui.

3. Norint gauti specialiąją priemoną:

- a) kiekvieną gyvulį, dėl kurio pateikiama paraiška, ūkininkas turi laikyti penėjimui tam tikrą 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatytą laikotarpį;
- b) kiekvienas gyvulys iki skerdimo arba eksporto turi turėti gyvulio pasą, nurodytą Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 6 straipsnyje, kuriame pateikiama visa reikalinga informacija apie gyvulio statusą dėl priemokos, o jeigu paso nėra — atitinkamą lygiavertį administracinį dokumentą.

4. Kai atitinkamame regione bendras bulių, vyresnių nei devynių mėnesių, ir jaučių nuo devynių iki 20 mėnesių amžiaus, dėl kurių pateiktos paraiškos ir kurie atitinka specialiosios priemokos skyrimo sąlygas, skaičius viršija 8 dalyje nurodytą taikomą regioninę viršutinę ribą, tais metais proporcingai mažinamas vienam ūkininkui tenkantis 2 dalies a ir b punktų reikalavimus atitinkančių gyvulių bendras skaičius.

5. Nukrypdomos nuo 1 ir 4 dalių, valstybės narės remdamosi į kaimo plėtros politiką įtrauktais objektyviais kriterijais ir tik tuo atveju, jei jos atsižvelgia į aplinkosaugos bei užimtumo aspektus, gali pakeisti 90 gyvulių vienetų kiekvienai valdai ir kiekvienai amžiaus grupei apribojimą arba jį panaikinti. Tokius atveju valstybės narės, naudodamosi šia teise, gali nuspręsti taikyti 4 dalį tokiu būdu, kad būtų pasiektas sumažinimo lygis, būtinas siekiant laikytis taikomos regioninės viršutinės ribos, netaikydamos tokio sumažinimo smulkiems ūkininkams, kurie atitinkamais metais pateikė paraiškas specialiosioms priemonoms gauti už ne didesnę nei atitinkamos valstybės narės nustatytą minimalų gyvulių skaičių.

6. Valstybės narės gali nuspręsti skirti specialiąją priemoną skerdimo metu. Tokiu atveju 2 dalies a punkte nurodytas amžiaus kriterijus buliams pakeičiamas minimaliu 185 kg skerdenos svoriu.

Priemoka mokama arba grąžinama ūkininkams.

7. Nustatomas toks specialiosios priemokos dydis:

- a) 210 EUR — už kiekvieną reikalavimus atitinkantį bulių;
- b) 150 EUR — už kiekvieną reikalavimus atitinkantį jautį, priklausantį atitinkamai amžiaus grupei.

8. Taikomos šios regioninės viršutinės ribos:

Valstybė narė	Regioninė viršutinė riba
Bulgarija	90 343
Čekija	244 349
Danija	277 110
Vokietija	1 782 700
Estija	18 800
Kipras	12 000
Latvija	70 200
Lietuva	150 000
Lenkija	926 000
Rumunija	452 000
Slovėnija	92 276
Slovakija	78 348
Suomija	250 000
Švedija	250 000

111 straipsnis

Priemoka už karves žindenes

1. Ūkininkas, savo valdoje laikantis karves žindenes, pateikęs paraišką gali gauti priemoną už karvių žindenių laikymą (priemoną už karves žindenes). Ji skiriama kaip metinė priemoka per kalendorinius metus vienam ūkininkui neviršijant individualių viršutinių ribų.

2. Priemoka už karves žindenes skiriama ūkininkams:

a) netiekiantiems pieno ar pieno produktų iš savo ūkio 12 mėnesių nuo tos dienos, kurią buvo pateikta paraiška.

Tačiau tiekdamas pieną ar pieno produktus vartotojams tiesiogiai iš valdos ūkininkas nepraranda teisės gauti priemoną;

b) tiekiantiems pieną ar pieno produktus, kuriems skirta visa individuali kvota, kaip nurodyta Reglamento (EEB) Nr. 1234/2007 67 straipsnyje, neviršija 120 000 kilogramų.

Tačiau valstybės narės, remdamosi nusistatytais objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, gali nuspręsti pakeisti arba panaikinti kiekio apribojimus, jeigu ne trumpiau nei šešis mėnesius iš eilės nuo paraiškos pateikimo dienos ūkininko laikomas karvių žindenių skaičius yra ne mažesnis kaip 60 % priemonos paraiškoje nurodyto jų skaičiaus, o ūkininko laikomas telyčių skaičius yra ne didesnis kaip 40 % priemonos paraiškoje nurodyto jų skaičiaus.

Siekiant nustatyti reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičių pagal pirmos pastraipos a ir b punktus, karvės priklausymas — karvių žindenių ar pieninių karvių — bandai nustatomas remiantis paramos gavėjo individualia pieno kvota, kurią turi jo valda atitinkamų kalendorinių metų kovo 31 d., išreikšta tonomis ir primilžio vidurkiu.

3. Ūkininko teisės į priemokas ribojamos 112 straipsnyje apibrėžtos individualios viršutinės ribos taikymu.

4. Už reikalavimus atitinkantį gyvulį skiriama 200 EUR priemoka.

5. Valstybės narės gali skirti ne didesnes kaip 50 EUR už gyvulį papildomas nacionalines priemokas už karves žindenes su sąlyga, kad dėl to atitinkamos valstybės narės gyvulių augintojams nebus sudarytos diskriminacinės sąlygos.

Skiriant priemokas 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1083/2006, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo⁽¹⁾ 5 ir 8 straipsniuose apibrėžtuose regionuose esančioms valdoms, šios papildomos priemonos už gyvulį pirmuosius 24,15 EUR finansuoja EŽŪGF.

⁽¹⁾ O L L 210, 2006 7 31, p. 25.

Skiriant priemokas valstybės narės teritorijoje esančioms valdoms, EŽŪGF visą papildomos priemonos sumą finansuoja tuo atveju, jei didelę atitinkamos valstybės narės galvijų populiacijos dalį sudaro karvės žindenes (ne mažiau kaip 30 % viso karvių skaičiaus), ir ne mažiau kaip 30 % paskerstų galvijų patinų skerdenų priskiriamos S ir E skerdenų raumeningumo klasėms. Šių procentinių dydžių viršijimas nustatomas remiantis dvejų metų, einančių iki tų metų, už kuriuos skiriama priemoka, vidurkiu.

6. Šiame straipsnyje atsižvelgiama tik į mėsinių veislių telyčias arba telyčias, gautas kryžminimo su mėsine veisle būdu, ir priklausančias bandai, kurioje atvesti veršeliai auginami mėsa.

112 straipsnis

Individuali priemonos už karves žindenes viršutinė riba

1. Parama skiriama kiekvienam karves žindenes laikančiam ūkininkui, neviršijant individualių viršutinių ribų, nustatytų pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 126 straipsnio 2 dalį.

2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad teisių į priemokas suma jų teritorijoje neviršytų 5 dalyje nustatytų nacionalinių viršutinių ribų ir kad būtų galima išlaikyti 114 straipsnyje nurodytą nacionalinį rezervą.

Pasibaigus vienkartinės išmokos už plotus schemos pagal 122 straipsnį taikymo laikotarpiui ir tais atvejais, kai taikoma 53 straipsnio 1 dalis, individualios viršutinės ribos gamintojams skiriamos ir 114 straipsnyje nurodytas nacionalinis rezervas sukuriamas ne vėliau kaip pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų pabaigoje.

3. Jei dėl 2 dalyje nurodyto tikslinimo reikia sumažinti ūkininkams nustatytas individualias viršutines ribas, tai atliekama neskiriant kompensacinių išmokų, o sprendimas priimamas remiantis objektyviais kriterijais, visų pirma įskaitant:

a) duomenis apie tai, kiek ūkininkai naudojo savo individualiomis viršutinėmis ribomis per trejus ataskaitinius metus iki 2000 m.,

b) investicijų arba ekstensyvinimo programos galvijienos sektoriuje įgyvendinimą,

c) konkrečias natūralias aplinkybes arba sankcijų taikymą, dėl kurių bent vienerių ataskaitinių metų laikotarpiu priemoka nebuvo mokama arba buvo mokama tik jos dalis,

d) papildomas išskirtines aplinkybes, dėl kurių ne mažiau kaip vienerius ataskaitinius metus mokėtos išmokos neatitinka faktinės ankstesniais metais nustatytos padėties.

4. Teisės į priemokas, kurios atšauktos pritaikius t 2 dalies pirmoje pastraipoje numatytas priemones, panaikinamos.

5. Taikomos šios nacionalinės viršutinės ribos:

Valstybė narė	Nacionalinė viršutinė riba
Belgija	394 253
Bulgarija	16 019
Čekija	90 300
Estija	13 416
Ispanija	1 441 539
Prancūzija	3 779 866
Kipras	500
Latvija	19 368
Lietuva	47 232
Vengrija	117 000
Malta	454
Austrija	375 000
Lenkija	325 581
Portugalija	458 941
Rumunija	150 000
Slovėnija	86 384
Slovakija	28 080

113 straipsnis

Teisių į priemokas už karves žindenes perdavimas

1. Parduodamas ar kitu būdu perduodamas savo valdą ūkininkas ją perimančiam asmeniui gali perduoti visas savo teises į priemokas už karves žindenes.

2. 1 dalyje nurodytas ūkininkas gali perduoti visas savo teises ar jų dalį kitiems ūkininkams neperduodamas savo valdos.

Jeigu teisės perduodamos neperduodant valdos, 15 % nevirsijanti perduotų teisių į priemokas dalis be jokios kompensacijos atiduodama į tos valstybės narės, kurioje yra valda, nacionalinį rezervą nemokamai persikirstyti.

3. Valstybės narės:

a) imasi būtinų priemonių, kad būtų užkirstas kelias teisių į priemokas perdavimui už pažeidžiamų vietovių ar regionų,

kuriuose galvijenos gamyba yra ypač svarbi vietos ūkiui, ribų;

b) gali numatyti, kad tuo atveju, kai valda nėra perduodama, teisių į priemokas perdavimas būtų atliekamas tiesiogiai pačių ūkininkų arba per nacionalinį rezervą.

4. Valstybės narės iki jų nustatytos dienos gali leisti laikinai perduoti dalį teisių į priemokas, kuriomis jas turintis ūkininkas neketina pasinaudoti.

114 straipsnis

Nacionalinis teisių į priemokas už karves žindenes rezervas

1. Kiekviena valstybė narė išlaiko nacionalinį teisių į priemokas už karves žindenes rezervą.

2. Visos teisės į priemokas, kurių atsisakyta pagal 113 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą ar kitas Bendrijos nuostatas, įtraukiamos į nacionalinį rezervą, nepažeidžiant 112 straipsnio 4 dalies.

3. Visų pirma valstybės narės nacionalinio rezervu lėšas naudoja, neviršydamos nustatytų tų rezervų ribų, veiklą pradedančiųjų bei jaunųjų ūkininkų ir kitų pirmumo teisę turinčių ūkininkų teisėms į priemokas paskirstyti.

115 straipsnis

Telyčios

1. Nukrypdomos nuo šio reglamento 111 straipsnio 3 dalies, valstybės narės, kuriose daugiau kaip 60 % karvių žindenių ir telyčių laikoma kalnuotose vietovėse, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 50 straipsnyje, gali nuspręsti karvių žindenių priemokas už telyčias skirstyti atskirai nuo priemokų už karves žindenes, neviršydamos atskirų atitinkamos valstybės narės nustatytų nacionalinių viršutinių ribų.

Ši atskira nacionalinė viršutinė riba neturi viršyti 40 % atitinkamos valstybės narės nacionalinės viršutinės ribos, nustatytos 112 straipsnio 5 dalyje. Nacionalinė viršutinė riba sumažinama tokiu dydžiu, kuris lygus minėtai atskirai nacionalinei viršutinei ribai. Kai valstybėje narėje, kuri naudojasi šioje dalyje numatyta teise, bendras telyčių, dėl kurių pateikta paraiška ir kurios atitinka priemokos už karves žindenes skyrimo sąlygas, skaičius viršija atskirą nacionalinę viršutinę ribą, tais metais proporcingai sumažinamas vienam ūkininkui tenkantis reikalavimus atitinkančių telyčių skaičius.

2. Šiame straipsnyje atsižvelgiama tik į mėsinių veislių telyčias arba telyčias, gautas kryžminimo su mėsine veisle būdu.

116 straipsnis

Skerdimo priemoka

1. Ūkininkas, savo valdoje laikantis galvijus, pateikęs paraišką gali gauti skerdimo priemoną. Ji skiriama už paskerstus arba į trečiąją šalį eksportuotus reikalavimus atitinkančius galvijus, neviršijant nacionalinių viršutinių ribų, kurios turi būti nustatytos.

Šie gyvuliai laikomi atitinkančiais reikalavimus skerdimo priemonai skirti:

- a) vyresni nei aštuonių mėnesių buliai, jaučiai, karvės ir telyčios,
- b) vyresni nei vieno ir jaunesni nei aštuonių mėnesių veršeliai, kurių skerdenos svoris — iki 185 kg.

Už antros pastraipos a ir b punktuose nurodytus gyvulius gali būti mokama skerdimo priemoka, jei juos ūkininkas laikė tam tikrą laikotarpį, kuris turi būti nustatytas.

2. Nustatomi tokie priemonos dydžiai:

- a) 80 EUR už reikalavimus atitinkantį gyvulį, kaip apibrėžta 1 dalies a punkte,
- b) 50 EUR už reikalavimus atitinkantį gyvulį, kaip apibrėžta 1 dalies b punkte.

3. 1 dalyje minėtos nacionalinės viršutinės ribos nustatomos kiekvienai valstybei narėi ir atskirai abiem gyvulių grupėms, kaip apibrėžta tos pastraipos a ir b punktuose. Kiekviena viršutinė riba turi būti lygi gyvulių skaičiui kiekvienoje iš šių dviejų grupių, kurie 1995 m. buvo paskersti atitinkamoje valstybėje narėje. Prie kiekvienos viršutinės ribos pridedamas į trečiąsias šalis eksportuotų gyvulių skaičius, remiantis Eurostato duomenimis arba kita paskelbta oficialia statistine tų metų informacija, kurią pripažįsta Komisija.

Naujosios valstybės narės taikomos šios nacionalinės viršutinės ribos:

	Buliai, jaučiai, karvės ir telyčios	Vyresni nei 1, bet jaunesni nei 8 mėnesių veršeliai, kurių skerdenos svoris — ne daugiau kaip 185 kg
Bulgarija	22 191	101 542
Čekija	483 382	27 380
Estija	107 813	30 000
Kipras	21 000	—
Latvija	124 320	53 280

	Buliai, jaučiai, karvės ir telyčios	Vyresni nei 1, bet jaunesni nei 8 mėnesių veršeliai, kurių skerdenos svoris — ne daugiau kaip 185 kg
Lietuva	367 484	244 200
Vengrija	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Lenkija	1 815 430	839 518
Rumunija	1 148 000	85 000
Slovėnija	161 137	35 852
Slovakija	204 062	62 841

4. Kai atitinkamoje valstybėje narėje bendras gyvulių, dėl kurių pateikta paraiška dėl vienos iš 1 dalies a ir b punktuose apibrėžtų dviejų gyvulių grupių ir kurie atitinka skerdimo priemonos skyrimo reikalavimus, skaičius viršija tai grupei nustatytą nacionalinę viršutinę ribą, tais metais proporcingai sumažinamas bendras reikalavimus atitinkančių bei tai grupei priklausančių gyvulių skaičius, tenkantis vienam ūkininkui.

117 straipsnis

Bendrosios priemonų skyrimo taisyklės

Siekiant gauti išmokas pagal šį skirsnį, gyvuliai identifikuojami ir registruojami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1760/2000.

Vis dėlto taip pat laikoma, kad gyvulys atitinka reikalavimus išmokai skirti, jei gyvulio laikymo pirmą dieną kompetentingai institucijai pateikiama Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 7 straipsnio 1 dalies antroje įtraukoje numatyta informacija apie ankstesnius gyvulių judėjimus šio reglamento 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

118 straipsnis

Viršutinės ribos

Pagal šį skirsnį kiekvienos prašomos išmokos bendra suma neturi viršyti Komisijos pagal 51 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos.

Kai bendra prašomų išmokų suma viršija nustatytą viršutinę ribą, tais metais proporcingai sumažinamos išmokos kiekvienam ūkininkui.

119 straipsnis

Pagal Direktyvą 96/22/EB draudžiamos medžiagos

1. Jei pagal atitinkamas 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus ⁽¹⁾ nuostatas ūkininko galvijų bandai priklausančiame gyvulyje randama pagal tą direktyvą neleistinių medžiagų likučių arba pagal pirmiau minėtą aktą randama leistinių, tačiau neteisėtai panaudotų medžiagų likučių, arba jei ūkininko valdoje randama neleistinių kokio nors pavidalo medžiagų ar produktų arba pagal 1996 m. balandžio 29 d. Direktyvą 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių ⁽²⁾, leistinių, tačiau neteisėtai laikomų medžiagų ar produktų, tam ūkininkui neskiriamos šiame skirsnyje numatytos išmokos už tuos kalendorinius metus, kuriais tokios medžiagos buvo aptiktos.

Jei pažeidimas nustatomas pakartotinai, išmokų neskyrimo laikotarpis, atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą, gali būti pratęstas iki penkerių metų, skaičiuojant nuo tų metų, kuriais pakartotinis pažeidimas buvo nustatytas.

2. Jeigu gyvulių savininkas ar laikytojas trukdo atlikti patikrinimus ir imčių ėmimą, kurie reikalingi nacionaliniams medžiagų likučių stebėsenos planams vykdyti arba atliekant patikrinimus ir kontrolę, numatytus pagal Direktyvą 96/23/EB, skiriamos šio straipsnio 1 dalyje numatytos sankcijos.

2 SKYRIUS

Nacionalinė pagalba

120 straipsnis

Nacionalinė pagalba už riešutus

1. Nuo 2012 m. arba tais atvejais, kai taikant 67 straipsnį šios antraštinės dalies 1 skyriaus 4 skirsnyje nurodyta išmoka už riešutų plotą yra integruota į bendrosios išmokos schemą, valstybės narės gali skirti 120,75 EUR už hektarą per metus neviršijančią nacionalinę pagalbą ūkininkui, auginančiam šiuos produktus:

- a) migdolus, klasifikuojamus KN 0802 11 ir 0802 12 subpozicijose,
- b) lazdyno arba amerikinius riešutus, klasifikuojamus KN 0802 21 ir 0802 22 subpozicijose,
- c) graikinius riešutus, klasifikuojamus KN 0802 31 ir 0802 32 subpozicijose,
- d) pistacijas, klasifikuojamas KN 0802 50 subpozicijoje,
- e) saldžiavaisių pupmedžių vaisius, klasifikuojamus KN 1212 10 10 subpozicijoje.

2. Nacionalinė pagalba gali būti išmokama už plotą, kuris ne didesnis kaip:

⁽¹⁾ O L L 125, 1996 5 23, p. 3.

⁽²⁾ O L L 125, 1996 5 23, p. 10.

Valstybė narė	Didžiausias leistinas plotas (ha)
Belgija	100
Bulgarija	11 984
Vokietija	1 500
Graikija	41 100
Ispanija	568 200
Prancūzija	17 300
Italija	130 100
Kipras	5 100
Liuksemburgas	100
Vengrija	2 900
Nyderlandai	100
Lenkija	4 200
Portugalija	41 300
Rumunija	1 645
Slovėnija	300
Slovakija	3 100
Jungtinė Karalystė	100

3. Valstybės narės gali taikyti sąlygą, kad ūkininkai nacionalinę pagalbą gali gauti tik tuo atveju, jei jie yra pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 125b straipsnį pripažintos gamintojų organizacijos nariai.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

TIESIOGINIŲ IŠMOKŲ TAIKYMAS NAUJOSIOSE VALSTYBĖSE NARĖSE

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

121 straipsnis

Tiesioginių išmokų įvedimas

Naujosiose valstybėse narėse, išskyrus Bulgariją ir Rumuniją, tiesioginės išmokos įvedamos pagal toliau nurodytą išmokų didinimo tvarkaraštį, kuriame išmokos išreikštos valstybėse narėse, išskyrus naująsias valstybes nares, tuo metu taikomų išmokų procentine dalimi:

— 60 % — 2009 m.,

— 70 % — 2010 m.,

- 80 % — 2011 m.,
- 90 % — 2012 m.,
- 100 % — nuo 2013 m.

Bulgarijai ir Rumunijai tiesioginės išmokos įvedamos pagal toliau nurodytą išmokų didinimo tvarkaraštį, kuriame išmokos išreikštos valstybės narėse, išskyrus naująsias valstybes nares, tuo metu taikytų išmokų procentine dalimi:

- 35 % — 2009 m.,
- 40 % — 2010 m.,
- 50 % — 2011 m.,
- 60 % — 2012 m.,
- 70 % — 2013 m.,
- 80 % — 2014 m.,
- 90 % — 2015 m.,
- 100 % — nuo 2016 m.

2 SKYRIUS

Vienkartinės išmokos už plotus schema

122 straipsnis

Vienkartinės išmokos už plotus schema

1. Naujosios valstybės narės, nusprendusios tiesiogines išmokas, išskyrus šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 9 skirsnyje nustatytą pereinamojo laikotarpio išmoką už minkštuosius vaisius, mokamą 2009 m., 2010 m. ir 2011 m., ir Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV antraštinės dalies 5 skyriuje nurodytą tiesioginę išmoką už energetinius augalus, mokamą 2009 m., pakeisti vienkartinės išmokos už plotus schema, pagal ją ūkininkams skiria pagal šį straipsnį.

2. Vienkartinė išmoka už plotus skiriama kartą per metus. Ji apskaičiuojama pagal 123 straipsnį nustatytą metinį finansinį paketą padalijus iš kiekvienos naujosios valstybės narės žemės ūkio paskirties žemės ploto, nustatyto pagal 124 straipsnį.

3. Vienkartinės išmokos už plotus schemą galima taikyti iki 2013 m. gruodžio 31 d. Naujosios valstybės narės apie savo ketinimą nutraukti schemas taikymą Komisijai praneša iki paskutiniųjų taikymo metų rugpjūčio 1 d.

4. Pasibaigus vienkartinės išmokos už plotus schemas taikymo laikotarpiui, tiesioginės išmokos taikomos pagal atitinkamas Bendrijos taisykles ir remiantis kiekybiniais rodikliais, pavyzdžiui, baziniu plotu, priemonų viršutinėmis ribomis ir didžiausiu garantuojamu kiekiu (DGK), nurodytais kiekvienai tiesioginei išmokai 2003 m. ir 2005 m. stojimo aktuose ir vėlesniuose Bendrijos teisės aktuose. Vėliau taikomos šio reglamento 121 straipsnyje nustatytos atitinkamų metų procentinės normos.

123 straipsnis

Metinis finansinis paketas

1. Kiekvienai naujai valstybei narei Komisija nustato metinį finansinį paketą, kurį sudaro lėšų, kurias būtų galima naudoti atitinkamais kalendoriniais metais tiesioginėms išmokoms naujojoje valstybėje narėje skirti, suma.

Metinis finansinis paketas nustatomas pagal atitinkamas Bendrijos taisykles ir remiantis kiekybiniais rodikliais, pavyzdžiui, baziniu plotu, priemonų viršutinėmis ribomis ir didžiausiu garantuojamu kiekiu, nurodytais kiekvienai tiesioginei išmokai 2003 m. ir 2005 m. stojimo aktuose ir vėlesniuose Bendrijos teisės aktuose.

Metinis finansinis paketas patikslinamas taikant atitinkamą 121 straipsnyje nurodytą procentinę normą, skirtą laipsniškam tiesioginių išmokų įvedimui, išskyrus sumas, skiriamas pagal XV priedą, arba sumas, gautas remiantis šių sumų (arba vaisių ir daržovių sektoriui taikomų sumų) ir pagal 129 straipsnio 1 dalį faktiškai taikomų sumų skirtumu.

2. Jei tam atitinkamais metais vienkartinės išmokos už plotus naujojoje valstybėje narėje viršytų jos metinį finansinį paketą, toje naujojoje valstybėje narėje taikoma nacionalinė suma už hektarą proporcingai sumažinama taikant mažinimo koeficientą.

124 straipsnis

Plotas pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą

1. Naujosios valstybės narės, išskyrus Bulgariją ir Rumuniją, žemės ūkio paskirties žemę pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą — ta naudojamos žemės ūkio paskirties žemės ploto dalis, kuri 2003 m. birželio 30 d. buvo geros agrarinės būklės, neatsižvelgiant į tai, ar ji minėtą dieną buvo naudojama gamybai, ar ne, ir kuri prireikus patikslinama remiantis objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, kuriuos turi nustatyti ta naujoji valstybė narė, gavusi Komisijos pritarimą.

Šioje antraštinėje dalyje „naudojama žemės ūkio paskirties žemė“ — visas plotas, kurį užima ariamoji žemė, daugiametės pievos, daugiametės kultūros ir asmeninio naudojimo daržai, kaip nustatyta Komisijos statistikos tikslais.

Tačiau Bulgarijos ir Rumunijos atveju žemės ūkio paskirties žemė pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą — ta naudojamos žemės ūkio paskirties žemės dalis, kuri yra geros agrarinės būklės, neatsižvelgiant į tai, ar ji naudojama gamybai, ar ne, ir kuri prireikus patikslinama remiantis objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, kuriuos turi nustatyti Bulgarija ar Rumunija, gavusios Komisijos pritarimą.

2. Išmokų pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą skyrimo reikalavimus atitinkantys yra visi žemės ūkio paskirties sklypai, kurie atitinka 1 dalyje numatytus kriterijus, ir žemės ūkio paskirties sklypai, apsodinti miško kirtimo atžalynais (klasifikuojami KN ex 0602 90 41 subpozicijoje), kurie 2003 m. birželio 30 d. buvo geros agrarinės būklės. Tačiau Bulgarijos ir Rumunijos atveju reikalavimus atitinkantys yra visi žemės ūkio paskirties sklypai, kurie atitinka 1 dalyje numatytus kriterijus, ir žemės ūkio paskirties sklypai, kurie apsodinti miško kirtimo atžalynais (klasifikuojami KN ex 0602 90 41 subpozicijoje).

Išskyrus *force majeure* ar išskirtinių aplinkybių atveju, pirmoje pastraipoje nurodytais sklypais ūkininkas turi naudotis valstybės narės nustatytą dieną, kuri turi būti ne vėlesnė nei diena, kurią ta valstybė narė nustatė paraišioms paramai gauti pakeisti.

Minimalus reikalavimus atitinkančio valdos ploto, kuriam galima prašyti skirti išmokas, dydis yra 0,3 ha. Tačiau naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir gavusios Komisijos pritarimą, gali nustatyti didesnę minimalaus ploto dydį, neviršijantį 1 ha.

3. Neprivaloma pateikti gamybos veiksnių ar į juos atsižvelgti. Tačiau ūkininkai gali naudoti šio straipsnio 4 dalyje nurodytą žemę bet kuriai žemės ūkio paskirčiai. Kanapių auginimui taikomas 39 straipsnis.

4. Žemė, už kurią skiriamos išmokos pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą, išlaikoma geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės pagal 6 straipsnį.

5. Ūkininkas, gaunantis paramą pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą, atitinka teisės aktuose nustatytus valdymo reikalavimus, nurodytus II priede, pagal tokią tvarkaraštį:

a) II priedo A punkte nurodyti reikalavimai taikomi nuo 2009 m. sausio 1 d.;

b) II priedo B punkte nurodyti reikalavimai taikomi nuo 2011 m. sausio 1 d.;

c) II priedo C punkte nurodyti reikalavimai taikomi nuo 2013 m. sausio 1 d.;

6. Tačiau Bulgarija ir Rumunija neprivalo taikyti 4, 5, 23, 24 ir 25 straipsnių iki 2011 m. gruodžio 31 d. tiek, kiek tos nuostatos yra susijusios su teisės aktuose nustatytais valdymo reikalavimais. Nuo 2012 m. sausio 1 d. ūkininkas, gaunantis išmokas pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą tose valstybėse narėse, atitinka teisės aktuose nustatytus valdymo reikalavimus, nurodytus II priede, pagal tokią tvarkaraštį:

a) II priedo A punkte nurodyti reikalavimai taikomi nuo 2012 m. sausio 1 d.;

b) II priedo B punkte nurodyti reikalavimai taikomi nuo 2014 m. sausio 1 d.;

c) II priedo C punkte nurodyti reikalavimai taikomi nuo 2016 m. sausio 1 d.;

7. Naujosios valstybės narės taip pat gali taikyti 5 ir 6 dalyse numatytas galimybes, kai jos nusprendžia nebetaikyti vienkartinės išmokos už plotus schemos nepasibaigus 122 straipsnio 3 dalyje numatytam taikymo laikotarpiui.

8. Vienkartinės išmokos už plotus schemos taikymas jokių būdu neturi įtakos naujųjų valstybių narių pareigai įgyvendinti Bendrijos gyvūnų identifikavimo ir registravimo taisyklės, numatytas Reglamente (EB) Nr. 1760/2000 ir Reglamente (EB) Nr. 21/2004.

125 straipsnis

Pranešimai

Naujosios valstybės narės išsamiai informuoja Komisiją apie priemones, kurių imtasi šiam skyriui įgyvendinti, visų pirma apie priemones, kurių imtasi pagal 123 straipsnio 2 dalį.

3 SKYRIUS

Atskiros išmokos ir specialioji parama

126 straipsnis

Atskira išmoka už cukrų

1. Jeigu naujoji valstybė narė pasinaudojo Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143ba straipsnyje numatyta galimybe, ji ūkininkams, atitinkantiems vienkartinės išmokos už plotus schemos reikalavimus, skiria atskirą išmoką už vaisius ir daržoves. Išmoka skiriama remiantis atitinkamų valstybių narių 2006 ir 2007 m. nustatytais kriterijais.

2. Atskira išmoka už cukrų skiriama neviršijant XV priede nustatytą viršutinių ribų.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies, kiekviena atitinkama naujoji valstybė narė, remdamosi objektyviais kriterijais, iki metų, už kuriuos skiriama atskira išmoka už cukrų, kovo 31 d., gali nuspręsti atskirai išmokai už cukrų taikyti mažesnę viršutinę ribą nei XV priede nurodyta viršutinė riba. Jeigu pagal 1 dalį nustatytų sumų bendra suma viršija atitinkamos naujosios valstybės narės nustatytą viršutinę ribą, ūkininkams skirtina metinė suma proporcingai sumažinama.

127 straipsnis

Atskira išmoka už vaisius ir daržoves

1. Jeigu naujoji valstybė narė pasinaudojo Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143bb straipsnyje numatyta galimybe, ji ūkininkams, atitinkantiems vienkartinės išmokos už plotus schemos reikalavimus, skiria atskirą išmoką už vaisius ir daržoves. Ši išmoka skiriama remiantis valstybės narės 2007 m. nustatytais kriterijais.

2. Atskira išmoka už vaisius ir daržoves skiriama neviršijant šio reglamento 40 straipsnyje nurodyto nacionalinės viršutinės ribos komponento, skirto išmokoms už vaisius ir daržoves, arba taikant žemesnę viršutinę ribą, jeigu naujoji valstybė narė pasinaudojo Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143bb straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe.

128 straipsnis

Atskira pereinamojo laikotarpio išmoka už vaisius ir daržoves

1. Jeigu naujoji valstybė narė pasinaudojo Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143bc straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, ji, remdamasi savo 2007 m. sprendimu, iki 2011 m. gruodžio 31 d. gali išlaikyti ne daugiau kaip 50 % šio reglamento 40 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, skirto išmokoms už pomidorus, klasifikuojamus KN 0702 00 00 kodu.

Šiuo atveju ir neviršydamą šio reglamento 141 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką nustatytos viršutinės ribos, atitinkama valstybė narė ūkininkams kasmet moka papildomą išmoką.

Pomidorus auginantiems ūkininkams papildoma išmoka skiriama šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 8 skirsnyje numatytais sąlygomis.

2. Jeigu naujoji valstybė narė pasinaudojo Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143bc straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe, ji, remdamasi savo 2007 m. sprendimu, gali išlaikyti:

- a) iki 2010 m. gruodžio 31 d. — iki 100 % šio reglamento 40 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, skirto išmokoms už vaisius ir daržoves, išskyrus šio reglamento 54 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje nurodytas vienmetes kultūras;
- b) nuo 2011 m. sausio 1 d. iki 2012 m. gruodžio 31 d. — iki 75 % šio reglamento 40 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponento, skirto išmokoms už vaisius ir daržoves, išskyrus šio reglamento 54 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje nurodytas vienmetes kultūras.

Šiuo atveju ir neviršydamą šio reglamento 141 straipsnio 2 dalyje nurodytą tvarką nustatytos viršutinės ribos, atitinkama valstybė narė ūkininkams kasmet moka papildomą išmoką.

Papildoma išmoka skiriama ūkininkams, auginantiems vienos rūšies ar daugiau rūšių vaisius ir daržoves, kaip nustato atitinkama valstybė narė, nurodytas šio reglamento 54 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje.

3. Naujosios valstybės narės, kurios naudojasi Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143bc straipsnyje numatytais galimybėmis, gali nuspręsti iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. peržiūrėti 2007 m. priimtą sprendimą, siekdamas vieno arba kito toliau nurodytų tikslų:

a) visas tas išmokas arba jų dalį integruoti į vienkartinės išmokos už plotus schemą; tuo atveju, nukrypstant nuo šio reglamento 130 straipsnio, atitinkamos sumos įtraukiamos į šio reglamento 123 straipsnio 1 dalyje nurodytą metinį finansinį paketą; arba

b) visas tas išmokas arba jų dalį integruoti į šio reglamento 127 straipsnyje nurodytą atskirą išmoką už vaisius ir daržoves; tuo atveju nauja išmoka turi būti skiriama remiantis objektyviais ir nediskriminuojančiais kriterijais, pavyzdžiui kriterijais, nustatytais šio reglamento IX priedo A punkto 2 dalyje, už 2008 m. pasibaigusį tipinį laikotarpį.

129 straipsnis

Atskira išmoka už minkštuosius vaisius

1. Nukrypstant nuo 122 straipsnio, naujosios valstybės narės, taikančios vienkartinės išmokos už plotus schemą, iki 2011 m. rugpjūčio 1 d. gali nuspręsti nuo 2012 m. suteikti atskirą išmoką už minkštuosius vaisius. Ji suteikiama remiantis objektyviais nediskriminuojančiais kriterijais, pavyzdžiui, remiantis gautomis 98 straipsnyje numatytais pereinamojo laikotarpio išmokomis už minkštuosius vaisius, už tipinį laikotarpį, kurį ta valstybė narė turės nustatyti ne vėliau kaip 2008 m.

2. Atskira išmoka už minkštuosius vaisius suteikiama neviršijant XII priede nurodytų sumų, atitinkančių išmoką už minkštuosius vaisius.

3. 2012 m. valstybės narės, taikančios šį straipsnį, be atskiros išmokos už minkštuosius vaisius, gali suteikti ir nacionalinę pagalbą. Bendra Bendrijos ir nacionalinės pagalbos suma neturi viršyti šių viršutinių ribų:

- Bulgarija: 960 000 EUR,
- Latvija: 160 000 EUR,
- Lietuva: 240 000 EUR,
- Vengrija: 680 000 EUR,
- Lenkija: 19 200 000 EUR.

130 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl atskirų išmokų

1. Lėšos, skirtos 126, 127, 128 ir 129 straipsniuose nurodytoms išmokoms, neįtraukiamos į 123 straipsnio 1 dalyje nurodytą metinį finansinį paketą. Tačiau taikant 126 straipsnio 3 dalį XV priede nurodytų ir faktiškai taikomų viršutinių ribų skirtumas įtraukiamas į 123 straipsnio 1 dalyje nurodytą metinį finansinį paketą.

2. 132 straipsnis netaikomas 127, 128 ir 129 straipsniuose nurodytoms atskiroms išmokoms. Išskyrus Bulgarijos ir Rumunijos atveju, 132 straipsnis netaikomas 126 straipsnyje nurodytoms atskiroms išmokoms.

3. Faktinio ar numatyto paveldėjimo atveju atskira išmoka už cukrų, nurodyta 126 straipsnyje, atskira išmoka už vaisius, nurodyta 127 straipsnyje, ir atskira išmoka už daržoves, nurodyta 129 straipsnyje, skiriamos valdą paveldėjusiam ūkininkui su sąlyga, kad šis ūkininkas atitinka vienkartinės išmokos už plotus schemos reikalavimus.

131 straipsnis

Specialioji parama

1. Naujosios valstybės narės, taikančios vienkartinės išmokos už plotus schemą, ne vėliau kaip 2009 m. rugpjūčio 1 d., 2010 m. rugpjūčio 1 d. ar 2011 m. rugpjūčio 1 d. gali nuspręsti nuo metų, einančių po sprendimo priėmimo, panaudoti iki 10 % savo nacionalinių viršutinių ribų, nurodytų 40 straipsnyje, paramai ūkininkams skirti, kaip nustatyta atitinkamai 68 straipsnio 1 dalyje ir pagal III antraštinės dalies 5 skyrių.

2. Nukrypstant nuo 68 straipsnio 4 dalies c punkto, parama 68 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytoms priemonėms teikiama didinant sumas, mokamas už hektarą pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą.

68 straipsnio 3 dalies antra pastraipa netaikoma naujosios valstybės narėms, taikančioms vienkartinės išmokos už plotus schemą.

3. Nukrypdomos nuo 69 straipsnio 6 dalies naujosios valstybės narės, taikančios 122 straipsnyje nurodytą vienkartinės išmokos už plotus schemą, kaupia lėšas, reikalingas padengti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą paramą:

a) sumažindamos savo metinį finansinį paketą, nurodytą 123 straipsnyje, ir (arba)

b) taiko linijinį tiesioginių išmokų, kurios nėra mokamos pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą, mažinimą.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sumas Komisija nustato 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Šios sumos atimamos iš atitinkamų naujųjų valstybių narių metinių finansinių paketų, nurodytų 123 straipsnio 1 dalyje.

4 SKYRIUS

Papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos ir tiesioginės išmokos

132 straipsnis

Papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos ir tiesioginės išmokos

1. Šiame straipsnyje „BŽŪP analogiška nacionalinė schema“ — nacionalinė tiesioginių išmokų schema, taikyta prieš naujųjų valstybių narių įstojimą, pagal kurią parama ūkininkams buvo skiriama už gamybą, kuriai taikoma viena iš tiesioginių išmokų.

2. Komisijai leidus, naujosios valstybės narės gali padidinti tiesiogines išmokas:

a) visų tiesioginių išmokų atveju — iki 30 procentinių punktų virš 121 straipsnyje nurodyto lygio, taikomo atitinkamais metais. Bulgarijai ir Rumunijai taikomos šios nuostatos: 65 % tiesioginių išmokų lygio 2004 m. balandžio 30 d. sudėties Bendrijoje — 2009 m., o nuo 2010 m. — iki 50 procentinių punktų virš 121 straipsnio antroje pastraipoje nurodyto lygio, taikomo atitinkamais metais. Tačiau Čekija gali padidinti tiesiogines išmokas bulvių krakmolo sektoriuje iki 100 % valstybės narės, išskyrus naująsias valstybes narses, taikomo lygio. Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV antraštinės dalies 7 skyriuje nurodytas tiesiogines išmokas valstybės narės gali padidinti iki 100 %. Bulgarijai ir Rumunijai taikomos šios didžiausios normos: 95 % — 2009 m. ir 100 % — nuo 2010 m.;

arba

b) i) tiesioginių išmokų, išskyrus bendrosios išmokos schemą, atveju — iki bendro tiesioginės paramos, kurią ūkininkas būtų turėjęs teisę gauti atskirai pagal kiekvienos rūšies produktą naujojoje valstybėje narėje 2003 kalendoriniais metais pagal BŽŪP analogišką nacionalinę schemą, lygio, padidinto 10 procentinių punktų. Tačiau Lietuvai ataskaitiniai metai yra 2002 kalendoriniai metai, Bulgarijai ir Rumunijai ataskaitiniai metai — 2006 kalendoriniai metai, Slovėnijai taikomas 25 procentinių punktų padidinimas;

ii) bendrosios išmokos schemos atveju — bendra papildomos nacionalinės tiesioginės pagalbos, kurią naujoji valstybė narė gali skirti už atitinkamus metus, suma apribojama konkrečiu finansiniu paketu. Šis paketas lygus skirtumui tarp:

— BŽŪP analogiškos nacionalinės tiesioginės paramos, kuri atitinkamoje naujojoje valstybėje narėje būtų teikiama už 2003 kalendorinius metus, o Lietuvos atveju — už 2002 kalendorinius metus, bendros sumos, kiekvieną kartą padidintos 10 procentinių punktų. Tačiau Bulgarijai ir Rumunijai ataskaitiniai metai yra 2006 kalendoriniai metai. Slovėnijai taikomas 25 procentinių punktų padidinimas; ir

— tai naujajai valstybei narei taikomos VIII priede nurodytos nacionalinės viršutinės ribos, prireikusias patikslinti pagal 51 straipsnio 2 dalį.

Apskaičiuojant šio papunkčio pirmoje įtraukoje nurodytą bendrą sumą, įtraukiamos nacionalinės tiesioginės išmokos arba jų komponentai, atitinkantys Bendrijos tiesiogines išmokas arba jų komponentus, į kuriuos buvo atsižvelgta apskaičiuojant atitinkamai naujajai valstybei narei galiojančią viršutinę ribą pagal 40 straipsnį ir 51 straipsnio 2 dalį.

Kiekvienai atitinkamai tiesioginei išmokai naujoji valstybė narė gali nuspręsti taikyti pirmos pastraipos a arba b punktą.

Nuo 2012 m. bendra tiesioginė parama, kuri gali būti skirta ūkininkui naujosiose valstybėse narėse po įstojimo pagal atitinkamą tiesioginę išmoką, įskaitant visas papildomas nacionalines tiesiogines išmokas, neturi viršyti tiesioginės paramos, kurią ūkininkas turėtų teisę gauti pagal atitinkamą tiesioginę išmoką, lygio, tuo metu taikomo valstybėse narėse, išskyrus naujasias valstybes nares, atsižvelgiant į 7 straipsnį, taikant jį kartu su 10 straipsniu.

3. Kipras gali padidinti tiesioginę paramą, mokamą ūkininkui pagal bet kurią iš I priede nurodytų tiesioginių išmokų paramos schemoms, iki bendro paramos, kurią ūkininkas būtų turėjęs teisę gauti Kipre 2001 m., lygio.

Kipro valdžios institucijos užtikrina, kad bendra tiesioginė parama, kuri ūkininkui po įstojimo skiriama Kipre pagal atitinkamą tiesioginę išmoką, įskaitant visas papildomas nacionalines tiesiogines išmokas, jokių atveju neviršytų tiesioginės paramos, kurią ūkininkas turėtų teisę gauti pagal tą tiesioginę išmoką atitinkamais metais valstybėse narėse, išskyrus naujasias valstybes nares, lygio.

Bendros skirtinos papildomos nacionalinės pagalbos sumos nurodytos XVI priede.

Skirtina papildoma nacionalinė pagalba patikslinama, jei tai būtina dėl pokyčių BŽŪP.

2 ir 5 dalys Kiprui netaikomos.

4. Jeigu naujoji valstybė narė nusprendžia taikyti vienkartinės išmokos už plotus schemą, ta naujoji valstybė narė gali skirti papildomą nacionalinę tiesioginę pagalbą 5 ir 8 dalyse nurodytomis sąlygomis.

5. Bendra papildomos nacionalinės pagalbos, skirtos tais metais, kai taikoma vienkartinės išmokos už plotus schema, suma gali būti apribota konkrečiu finansiniu paketu atskiram sektoriui (sektoriaus daliai) su sąlyga, kad toks konkretus finansinis paketas sektoriui (sektoriaus daliai) gali būti susijęs tik su:

- a) tiesioginėmis išmokomis, susietomis su bendrosios išmokos schema, ir (arba)
- b) už 2009 metus — viena ar daugiau tiesioginių išmokų, kurios remiantis Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 70 straipsnio 2 dalimi neįtraukiamos ar gali būti neįtraukiamos į bendrosios išmokos schemą arba kurios gali būti taikomos iš dalies, kaip nurodyta to reglamento 64 straipsnio 2 dalyje.

- c) nuo 2010 m. viena ar daugiau tiesioginių išmokų, kurios gali būti taikomos iš dalies, arba specialioji parama, kaip numatyta šio reglamento 51 straipsnio 2 dalyje ir 68 straipsnyje.

Šis paketas lygus skirtumui tarp:

- a) paramos atskiram sektoriui (sektoriaus daliai), teikiamos taikant atitinkamai 2 dalies pirmos pastraipos a arba b punktus, bendros sumos, ir
- b) tiesioginės paramos, kuri atitinkamoje naujojoje valstybėje narėje pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą būtų teikiama tam pačiam sektoriui (sektoriaus daliai) atitinkamais metais, bendros sumos.

6. Naujoji valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais ir leidus Komisijai, gali priimti sprendimą dėl skirtinų papildomos nacionalinės pagalbos sumų.

7. Komisijos leidime:

- a) nurodomos atitinkamos BŽŪP analogiškos nacionalinės tiesioginių išmokų schemos, jei taikomas 2 dalies pirmos pastraipos b punktas,
- b) apibrėžiamas lygis, iki kurio gali būti mokama papildoma nacionalinė pagalba, papildomos nacionalinės pagalbos norma, ir, pritaikius, jos skyrimo sąlygos,
- c) nustatoma sąlyga, kad leidimas gali būti patikslinamas, jei tai būtina dėl pokyčių BŽŪP.

8. Žemės ūkio veiklai, kuriai valstybėse narėse, išskyrus naujasias valstybes nares, nenumatytos tiesioginės išmokos, neskiriamos papildomos nacionalinės išmokos ar pagalba.

133 straipsnis

Valstybės pagalba Kipre

Be papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų Kipras iki 2012 m. pabaigos gali skirti pereinamojo laikotarpio mažėjančią nacionalinę pagalbą. Ši valstybės pagalba teikiama tokia forma, kuri panaši į Bendrijos paramą, pavyzdžiui, atsietąsias išmokas.

Atsižvelgdamas į 2001 m. skirtos nacionalinės paramos pobūdį ir dydį, XVII priede išvardytiems sektoriams (sektorių dalims) Kipras gali skirti valstybės pagalbą neviršydamas tame priede nurodytų sumų.

Skirtina valstybės pagalba patikslinama, jei tai būtina dėl pokyčių BŽŪP. Jeigu tokie patikslinimai yra būtini, pagalbos suma arba jos skyrimo sąlygos pakeičiami remiantis Komisijos sprendimu.

Kipras pateikia Komisijai metinę valstybės pagalbos priemonių įgyvendinimo ataskaitą, nurodydamas pagalbos atskiram sektoriui (sektoriaus daliai) formas ir sumas.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

LĖŠŲ PERVEDIMAS

134 straipsnis

Už restruktūrizavimą medvilnės auginimo regionuose pervedamos lėšos

Kiekvienais kalendoriniais metais skiriama 22 000 000 EUR suma, kuri yra papildoma Bendrijos parama priemonėms medvilnę auginančiuose regionuose pagal kaimo plėtros programas, finansuojamas iš EŽŪFKP.

135 straipsnis

Už restruktūrizavimą tabako auginimo regionuose pervedamos lėšos

Nuo 2011 finansinių metų skiriama 484 000 000 EUR suma, kuri yra papildoma Bendrijos parama priemonėms tabaką auginančiuose regionuose pagal kaimo plėtros programas, finansuojamas iš EŽŪFKP, toms valstybėms narėms, kuriose 2000, 2001 ir 2002 m. tabako augintojai gavo paramą pagal 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2075/92 dėl bendro žaliavinio tabako rinkos organizavimo ⁽¹⁾.

136 straipsnis

Lėšų pervedimas į EŽŪFKP

Iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. valstybės narės gali nuspręsti, kad suma, apskaičiuojama pagal 69 straipsnio 7 dalį, nuo 2011 finansinių metų būtų skiriama Bendrijos paramai pagal kaimo plėtros programas ir finansuojama iš EŽŪFKP, užuot turėdamos remtis 69 straipsnio 6 dalies a punktu.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮGYVENDINAMOSIOS, PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

Įgyvendinamosios nuostatos

137 straipsnis

Teisių į išmokas patvirtinimas

1. Teisės į išmokas, paskirtos ūkininkams iki 2009 m. sausio 1 d., laikomos teisėtomis ir tinkamomis nuo 2010 m. sausio 1 d.

2. 1 dalis netaikoma teisėms į išmokas, paskirtoms ūkininkams pagal neteisingais faktais pagrįstas paraiškas, išskyrus atvejus, kai ūkininkas iš tikrųjų negalėjo aptikti tokios klaidos.

⁽¹⁾ O L L 215, 1992 7 30, p. 70.

3. Šio straipsnio 1 dalimi nepažeidžiama Komisijos teisė priimti sprendimus, nurodytus Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 31 straipsnyje, dėl išlaidų išmokoms, skirtoms už bet kuriuos ne vėlesnius kaip 2009 kalendorinius metus.

138 straipsnis

Taikymas atokiausiems regionams

III ir IV antraštinės dalys netaikomos Prancūzijos užjūrio departamentuose, Azorų salose, Madeiroje ir Kanarų salose.

139 straipsnis

Valstybės pagalba

Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 180 straipsnio ir 2006 m. liepos 24 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1184/2006 dėl tam tikrų konkurencijos taisyklių taikymo žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai jais ⁽²⁾ 3 straipsnio, Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi išmokoms, kurias valstybės narės laikydamosi šio reglamento moka pagal šio reglamento 41, 57, 64, 68, 69, 70, 71 straipsnius, 82 straipsnio 2 dalį, 86 straipsnį, 98 straipsnio 4 dalį, 111 straipsnio 5 dalį, 120 straipsnį, 129 straipsnio 3 dalį, 131, 132 ir 133 straipsnius.

140 straipsnis

Informacijos perdavimas Komisijai

Valstybės narės išsamiai informuoja Komisiją apie priemones, kurių imtasi šiam reglamentui įgyvendinti, visų pirma susijusias su 6, 12, 28, 41, 45, 46, 47, 48, 51, 57, 58, 68, 69, 70, 71, 72 ir 131 straipsniais.

141 straipsnis

Tiesioginių išmokų vadybos komitetas

1. Komisijai padeda Tiesioginių išmokų vadybos komitetas.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje numatytas terminas — vienas mėnuo.

142 straipsnis

Įgyvendinimo taisyklės

Išsamios šio reglamento įgyvendinimo taisyklės priimamos 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Jos visų pirma apima:

a) išsamias ūkių konsultavimo sistemos sukūrimo taisykles;

⁽²⁾ O L L 214, 2006 8 4, p. 7.

- b) išsamias sumų, susidarančių taikant moduliavimą, paskirstymo kriterijų nustatymo taisykles;
- c) išsamias šiame reglamente numatytos pagalbos skyrimo taisykles, įskaitant paramos skyrimo sąlygas, paraiškų pateikimo bei mokėjimo dienas ir kontrolės nuostatas, taip pat patikrinimą, teisės gauti paramą nustatymą, įskaitant būtiną valstybių narių keitimąsi duomenimis, bazinių plotų ar didžiausių garantuojamų plotų perviršio nustatymą, taip pat išsamias nepanaudotų teisių į priemokas, nustatytų pagal IV antraštinės dalies 1 skyriaus 10 ir 11 skirsnius, išsaugojimo laikotarpio nustatymo, atsisakymo ir perskirstymo taisykles;
- d) bendrosios išmokos schemos atžvilgiu — išsamias taisykles, visų pirma dėl nacionalinio rezervo sukūrimo, teisių į išmokas perdavimo, daugiamečių kultūrų, daugiamečių ganyklų ir pievų apibrėžčių, III antraštinės dalies 2 ir 3 skyriuose numatytų galimybių ir III antraštinės dalies 4 skyriuje numatytų susietųjų išmokų integravimo;
- e) išsamias V antraštinės dalies nuostatų įgyvendinimo taisykles;
- f) išsamias paramos už vaisius ir daržoves, maistines bulves ir daigynus įtraukimo į bendrosios išmokos schemą, įskaitant taikymo procedūrą pirmaisiais įgyvendinimo metais, taisykles ir įgyvendinamąsias taisykles dėl IV antraštinės dalies 1 skyriaus 8 ir 9 skirsniuose nurodytų išmokų;
- g) išsamias paramos vyno sektoriui įtraukimo į bendrosios išmokos schemą, įskaitant taikymo procedūrą pirmaisiais įgyvendinimo metais taisykles, pagal Reglamentą (EB) Nr. 479/2008;
- h) išsamias taisykles dėl konkrečių kanapių kontrolės priemonių ir tetrahidrokanabinolio kiekio nustatymo metodų;
- i) I priedo pakeitimus, kurių gali prireikti atsižvelgiant į 1 straipsnyje išdėstytus kriterijus;
- j) V ir IX priedų pakeitimus, kurių gali prireikti, ypač atsižvelgiant į naujus Bendrijos teisės aktus;
- k) svarbiausius žemės ūkio paskirties sklypų identifikavimo sistemos požymius ir jų apibrėžimą;
- l) visus galimus pagalbos paraiškos pakeitimus ir reikalavimo pateikti pagalbos paraišką netaikymą;
- m) taisykles dėl būtiniausios informacijos, kuri turi būti pateikta paraiškoje paramai gauti;
- n) administracinės kontrolės, patikrinimų vietoje ir nuotolinio stebėjimo taisykles;
- o) 4 ir 22 straipsniuose nurodytų įpareigojimų nesilaikymo atveju, įskaitant išmokų sumažinimo ir jų neskyrimo netaikymo atvejus — išmokų sumažinimo ir jų neskyrimo taikymo taisykles;
- p) VI priedo pakeitimus, kurių gali prireikti atsižvelgiant į 26 straipsnyje išdėstytus kriterijus;
- q) valstybių narių bendradarbiavimą tarpusavyje ir su Komisija;

- r) priemonės, kurios esant nepaprastajai padėčiai būtinos ir tinkamai pagrįstos praktinėms ir specifinėms problemoms, visų pirma susijusioms su II antraštinės dalies 4 skyriaus ir III antraštinės dalies 2 ir 3 skyrių įgyvendinimu, spręsti; tokiomis priemonėmis galima nukrypti nuo tam tikrų šio reglamento dalių, bet tik tiek ir tik tokių laikotarpi, kiek tai yra tikrai būtina;
- s) medvilnei taikomas išsamias taisykles dėl:
 - i) 90 straipsnio 4 dalyje numatyto paramos sumažinimo apskaičiavimo;
 - ii) patvirtintų tarpšakinių organizacijų, ypač jų finansavimo ir kontrolės bei sankcijų sistemos.

2 SKYRIUS

Pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos

143 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 daliniai pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 1290/2005 iš dalies keičiamas taip:

1. 12 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija nustato sumas, kurios pagal 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams (*) 9 straipsnį, 10 straipsnio 4 dalį, 134, 135 ir 136 straipsnius, taip pat pagal 2007 m. kovo 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 378/2007, nustatančio tiesioginių išmokų, numatytų Reglamente (EB) Nr. 1782/2003, savanoriško moduliavimo taisykles (**) 4 straipsnio 1 dalį ir 2008 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 dėl bendro vyno rinkos organizavimo (***) 23 straipsnio 2 dalį, yra skiriamos EŽŪFKP.

(*) OL L 30, 2009 1 31, p. 16.

(**) OL L 95, 2007 4 5, p. 1.

(***) OL L 148, 2008 6 6, p. 1.“

2. 18 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos tiesioginėms išmokoms taikomos nacionalinės viršutinės ribos, pakoreguotos pagal to reglamento 11 straipsnio 1 dalyje nustatytus patikslinimus, laikomos finansinėmis viršutinėmis ribomis, nustatytomis eurai.“

144 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 247/2006 daliniai pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 247/2006 iš dalies keičiamas taip:

1. 23 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kasmetinis šio reglamento II ir III antraštinėse dalyse numatytų priemonių Bendrijos finansavimas neviršija tokios didžiausios sumos:

	mln. EUR				
	2007 finansiniai metai	2008 finansiniai metai	2009 finansiniai metai	2010 finansiniai metai	2011 finansiniai metai ir vėliau
Prancūzijos užjūrio departamentai	126,6	262,6	269,4	273,0	278,41
Azorų ir Madeiros salos	77,9	86,98	87,08	87,18	106,21
Kanarų salos	127,3	268,4	268,4	268,4	268,42“

2. Įrašomas šis straipsnis:

„24b straipsnis

1. Ne vėliau kaip iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. valstybės narės pateikia Komisijai savo bendros programos pakeitimų projektus, kad būtų atsižvelgta į 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams (*) 23 straipsnio 2 dalies pakeitimus.

2. Komisija įvertina pateiktus pakeitimus ir per keturis mėnesius nuo jų pateikimo 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nusprendžia, ar juos patvirtinti. Pakeitimai taikomi nuo 2010 m. sausio 1 d.

(*) OL L 30, 2009 1 31, p. 16.“

145 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 378/2007 daliniai pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 378/2007 iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Sumažinimas pagal savanoriško moduliavimo sistemą apskaičiuojamas remiantis tokiu pačiu pagrindu, kuris taikomas moduliavimui pagal 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams (*) 7 straipsnį.

(*) OL L 30, 2009 1 31, p. 16.“

b) įrašoma ši 5 dalis:

„5. Moduliavimo normos, kurios turi būti taikomos ūkininkui taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 7 straipsnį, sumažintos 5 procentiniais punktais, atimamos iš savanoriško moduliavimo normos, kurią taiko valstybės narės pagal šio straipsnio 4 dalį. Tiek procentiniai punktai, kurie turi būti atimti, tiek galutinė savanoriško moduliavimo norma yra ne mažesnė už 0.“

2. 3 straipsnio 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) nukrypstant nuo šio reglamento 1 straipsnio 3 dalies, taikyti sumažinimą pagal moduliavimo sistemą remiantis apskaičiavimu, kuris taikomas moduliavimui pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 7 straipsnį, neatsižvelgiant į to straipsnio 1 dalyje numatytų mažesnių nei 5 000 EUR sumų neskyrimą; ir (arba)“.

146 straipsnis

Panaikinimas

1. Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 panaikinamas.

Tačiau to reglamento 20 straipsnio 2 dalis, 64 straipsnio 2 dalis, 66, 67, 68, 68a, 68b, 69 straipsniai, 70 straipsnio 1 dalies b punktas ir 2 dalis bei IV antraštinės dalies 1 skyrius (kietieji kviečiai), 5 skyrius (energetiniai augalai), 7 skyrius (priemokos už pieną), 10 skyrius (išmoka už pasėlių plotą), 10b skyrius (parama už alyvmedžių giraites), 10c skyrius (parama tabako gamybai) ir 10d skyrius (parama už apynių plotą) toliau taikomi 2009 m.

2. Šiame reglamente daromos nuorodos į Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 laikomos nuorodomis į tą reglamentą, galiojusį prieš jį panaikinant.

Nuorodos kituose teisės aktuose į Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir turėtų būti skaitomos vadovaujantis XVIII priede pateikta atitikimo lentelė.

147 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio taisyklės

141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija gali patvirtinti priemones, kurių reikia palankesnėms sąlygoms perėjimui nuo Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003 nustatytos tvarkos prie šiuo reglamentu nustatytos tvarkos sudaryti.

148 straipsnis

Naujosios valstybės narės skirtos pereinamojo laikotarpio priemonės

Jei reikalingos pereinamojo laikotarpio priemonės siekiant sudaryti palankesnes sąlygas naujosios valstybės narės pereiti nuo vienkartinės išmokos už plotus schemas prie bendrosios išmokos schemas ir kitų paramos schemų, nurodytų III ir IV antraštinėse dalyse, tokios priemonės patvirtinamos 141 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

149 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2009 m. sausio 1 d.

Tačiau:

a) 138 straipsnis taikomas nuo 2010 m. sausio 1 d.,

b) buveinių formavimo ir (arba) saugojimo standartai, leidimų suteikimo procedūros vandens naudojimo drėkinimui atveju ir kraštovaizdžio ypatumų detalizavimas, kaip numatyta III priede, taikomi nuo 2010 m. sausio 1 d.,

c) apsaugos juostų išilgai vandentakių įrengimo standartas, nurodytas III priede, taikomas nuo ne anksčiau kaip nuo 2010 m. sausio 1 d. ir ne vėliau kaip 2012 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2009 m. sausio 19 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

P. GANDALOVICH

I PRIEDAS

Paramos schemų sąrašas

Sektorius	Teisinis pagrindas	Pastabos
Bendroji išmoka	Šio reglamento III antraštinė dalis	Atsietoji išmoka
Vienkartinės išmokos už plotus schema	Šio reglamento V antraštinės dalies 2 skyrius	Atsietoji išmoka, pakeičianti visas šiame priede išvardytas tiesiogines išmokas, išskyrus atskiras išmokas
Kietieji kviečiai	Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 (*) IV antraštinės dalies 1 skyrius	Išmoka už plotus
Baltyminiai augalai	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 3 skirsnis	Išmoka už plotus
Ryžiai	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 1 skirsnis	Išmoka už plotus
Riešutai	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 4 skirsnis	Išmoka už plotus
Energetiniai augalai	Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 (*) IV antraštinės dalies 5 skyrius	Išmoka už plotus
Krakmolinės bulvės	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 2 skirsnis	Parama gamybai krakmolinių bulvių augintojams
Sėklos	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 5 skirsnis	Parama gamybai
Pasėliai	Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 (*) IV antraštinės dalies 10 skyrius	Išmoka už plotus
Aviena ir ožkiena	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 10 skirsnis	Priemoka už ėriavedes ir ožkavedes
Galvijiena	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 11 skirsnis	Specialioji priemoka, priemoka už karves žindenes (įskaitant, kai mokama už telyčias, ir įskaitant papildomą nacionalinę priemoną už karves žindenes, kai finansuojama iš dalies) ir skerdimo priemoka
Konkretūs ūkininkavimo metodai ir kokybiškos produkcijos gamyba	Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 (*) 69 straipsnis	
Specialioji parama	Šio reglamento III antraštinės dalies 5 skyrius	
Alyvmedžių giraitės	Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 (*) IV antraštinės dalies 10b skyrius	Parama už plotus
Šilkaverpiai	Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 111 straipsnis	Parama auginimui skatinti
Tabakas	Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 (*) IV antraštinės dalies 10c skyrius	Parama gamybai
Apyniai	Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 (*) IV antraštinės dalies 10d skyrius	Parama už plotus
Cukraus arba inulino sirupo gamybai naudojami cukriniai runkeliai, cukrą-gendrės ir cikorijos	Šio reglamento 126 straipsnis	Atsietoji išmoka

Sektorius	Teisinis pagrindas	Pastabos
Cukraus gamybai naudojami cukriniai runkeliai ir cukranendrės	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 7 skirsnis	Parama gamybai
Perdirbti pristatomi vaisiai ir daržovės	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 8 skirsnis	Pereinamojo laikotarpio išmokos už vaisius ir daržoves
Perdirbti pristatomos braškės ir avietės	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 9 skirsnis	Pereinamojo laikotarpio išmoka už minkštuosius vaisius
Vaisiai ir daržovės	Šio reglamento 127 straipsnis	Atskira išmoka už vaisius ir daržoves
Posei	Reglamento (EB) Nr. 247/2006 III antraštinė dalis	Tiesioginės išmokos pagal programose nustatytas priemones
Egėjo jūros salos	Tarybos reglamento (EB) Nr. 1405/2006 3 skyrius	Tiesioginės išmokos pagal programose nustatytas priemones
Medvilnė	Šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 6 skirsnis	Išmoka už plotus

(*) Tik 2009 m.

II PRIEDAS

4 ir 5 straipsniuose nurodyti teisės aktuose nustatyti valdymo reikalavimai

A punktas.

Aplinka

1.	1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyva 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 103, 1979 4 25, p. 1)	3 straipsnio 1 dalis ir 3 straipsnio 2 dalies b punktas, 4 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys, 5 straipsnio a, b ir d punktai
2.	1979 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyva 80/68/EEB dėl požeminio vandens apsaugos nuo tam tikrų pavojingų medžiagų keliamos taršos (OL L 20, 1980 1 26, p. 43)	4 ir 5 straipsniai
3.	1986 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva 86/278/EEB dėl aplinkos, ypač dirvožemio, apsaugos naudojant žemės ūkyje nuotėkų dumblą (OL L 181, 1986 7 4, p. 6)	3 straipsnis
4.	1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 91/676/EEB dėl vandenių apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių (OL L 375, 1991 12 31, p. 1)	4 ir 5 straipsniai
5.	1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7)	6 straipsnis ir 13 straipsnio 1 dalies a punktas

Visuomenės ir gyvūnų sveikata

Gyvūnų identifikavimas ir registravimas

6.	2008 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 2008/71/EB dėl kiaulių identifikavimo ir registravimo (OL L 213, 2008 8 8, p. 31)	3, 4 ir 5 straipsniai
7.	2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklinimą (EB) Nr. 820/97 (OL L 204, 2000 8 11, p. 1)	4 ir 7 straipsniai
8.	2003 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 21/2004, nustatantis avių ir ožkų identifikavimo bei registravimo sistemą (OL L 5, 2004 1 9, p. 8)	3, 4 ir 5 straipsniai

B punktas.

Visuomenės, gyvūnų ir augalų sveikata

9.	1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, 1991 8 19, p. 1)	3 straipsnis
10.	1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo vartoti gyvulininkystėje tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, bei beta antagonistus (OL L 125, 1996 5 23, p. 3)	3 straipsnio a, b, d ir e punktai, 4, 5 ir 7 straipsniai
11.	2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1)	14, 15 straipsniai, 17 straipsnio 1 dalis ⁽¹⁾ , 18, 19 ir 20 straipsniai
12.	2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 999/2001, nustatantis tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles (OL L 147, 2001 5 31, p. 1)	7, 11, 12, 13 ir 15 straipsniai

Pranešimas apie ligas

13.	1985 m. lapkričio 18 d. Tarybos direktyva 85/511/EEB dėl Bendrijos snukio ir nagų ligos kontrolės priemonių įdiegimo (OL L 315, 1985 11 26, p. 11)	3 straipsnis
14.	1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyva 92/119/EEB, nustatanti Bendrijos bendrąsias tam tikrų gyvūnų ligų kontrolės priemones ir konkrečias priemones nuo kiaulių vezikulinės ligos (OL L 62, 1993 3 15, p. 69)	3 straipsnis
15.	2000 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2000/75/EB, nustatanti mėlynojo liežuvio ligos kontrolės ir likvidavimo reikalavimus (OL L 327, 2000 12 22, p. 74)	3 straipsnis

C punktas.

Gyvūnų gerovė

16.	1991 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyva 91/629/EEB, nustatanti būtiniausius veršelių apsaugos standartus (OL L 340, 1991 12 11, p. 28)	3 ir 4 straipsniai
17.	1991 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyva 91/630/EEB, nustatanti būtiniausius kiaulių apsaugos reikalavimus (OL L 340, 1991 12 11, p. 33)	3 straipsnis ir 4 straipsnio 1 dalis
18.	1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 98/58/EB dėl ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos (OL L 221, 1998 8 8, p. 23)	4 straipsnis

(¹) Kaip įgyvendinama visų pirma:

- Reglamentu (EEB) Nr. 2377/90: 2, 4 ir 5 straipsniai;
- Reglamentu (EB) Nr. 852/2004: 4 straipsnio 1 dalis ir I priedo A dalies II skirsnio 4 punkto g, h, j papunkčiai, 5 punkto f ir h papunkčiai, 6 punktas; III skirsnio 8 punkto a, b, d ir e papunkčiai, 9 punkto a ir c papunkčiai;
- Reglamentu (EB) Nr. 853/2004: 3 straipsnio 1 dalis ir III priedo IX skirsnio 1 dalies I-1 punkto b, c, d ir e papunkčiai; I-2 punkto a papunkčio i, ii ir iii įtraukos, b papunkčio i ir ii įtraukos, c papunktis; I-3 punktas; I-4 punktas; I-5 punktas; II-A punkto 1, 2, 3 ir 4 dalys; II-B punkto 1 dalies a ir d papunkčiai, 2 dalis, 4 dalies a ir b papunkčiai, III priedo X skirsnio I dalies 1 punkto 1 dalis;
- Reglamentu (EB) Nr. 183/2005: 5 straipsnio 1 dalis ir I priedo A dalies I-4 punkto e ir g papunkčiai; II-2 punkto a, b ir e papunkčiai, 5 straipsnio 5 dalis ir III priedo 1 ir 2 punktai, 5 straipsnio 6 dalis; ir
- Reglamentu (EB) Nr. 396/2005: 18 straipsnis.

III PRIEDAS

6 straipsnyje nurodyta gera agrarinė ir aplinkosaugos būklė

Dalykas	Privalomieji standartai	Neprivalomieji standartai
Dirvos erozija: Apsaugoti dirvą taikant atitinkamas priemones	— Minimali dirvožemio danga	— Terasų išsaugojimas
	— Minimalus žemės valdymas, atsižvelgiant į konkrečią teritoriją būdingas sąlygas	
Dirvos organinės medžiagos: Išlaikyti dirvos organinių medžiagų koncentracijos lygį taikant atitinkamą praktiką	— Ariamųjų žemių naudojimas	— Sėjomainos standartai
Dirvos struktūra: Išlaikyti dirvos struktūrą taikant atitinkamas priemones		— Tinkamų žemės ūkio mašinų naudojimas
Minimalus priežiūros lygis: Užtikrinti minimalų priežiūros lygį ir išvengti buveinių būklės blogėjimo	— Kraštovaizdžio ypatumų išsaugojimas, įskaitant tam tikrais atvejais gyvatvorių, tvenkinių, griovių, medžių eilių išsaugojimą grupėmis ar atskirai, taip pat laukų ribų išsaugojimą	— Minimalus gyvulių tankumas ir (arba) atitinkamas režimas — Buveinių formavimas ir (arba) saugojimas
	— Nepageidaujamos augalijos skverbimosi į žemės ūkio paskirties žemę išvengimas	— Tam tikrais atvejais — draudimas išnaikinti alyvmedžius
	— Daugiamečių ganyklų apsauga	— Gerų vegetacinių alyvmedžių giraičių ir vynuogynų sąlygų išsaugojimas
Vandens apsauga ir vandentvarka: Apsaugoti vandenį nuo taršos ir nuotėkio ir tvarkyti vandens naudojimą	— Apsaugos juostų išilgai vandentakių įrengimas ⁽¹⁾	
	— Tais atvejais, kai norint naudoti vandenį laistymui reikia gauti leidimą — leidimų išdavimo tvarkos laikymasis	

(¹) Pastaba. Geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės apsaugos juostose pažeidžiamose zonose, nustatytose pagal Direktyvos 61/676/EEB 3 straipsnio 2 dalį, tiek už jų ribų turi būti laikomasi bent reikalavimų, susijusių su netoli vandens šaltinių esančių dirvų tręšimo sąlygomis, kaip nurodyta Direktyvos 91/676/EEB II priedo A4 dalyje, kurie turi būti taikomi pagal valstybių narių sudarytas veiksmų programas, sukurtas pagal Direktyvos 91/676/EEB 5 straipsnio 4 dalį.

IV PRIEDAS

mln. EUR

Kalendoriniai metai	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
Belgija	583,2	575,4	570,8	569,0
Čekija				825,9
Danija	987,4	977,3	968,9	964,3
Vokietija	5 524,8	5 445,2	5 399,7	5 372,2
Estija				92,0
Airija	1 283,1	1 272,4	1 263,8	1 255,5
Graikija	2 561,4	2 365,1	2 358,9	2 343,8
Ispanija	5 018,3	5 015,5	4 998,3	5 010,3
Prancūzija	8 064,4	7 943,7	7 876,2	7 846,8
Italija	4 345,9	4 147,9	4 121,0	4 117,9
Kipras				49,1
Latvija				133,9
Lietuva				346,7
Liuksemburgas	35,6	35,2	35,1	34,7
Vengrija				1 204,5
Malta				5,1
Nyderlandai	836,9	829,1	822,5	830,6
Austrija	727,6	722,4	718,8	715,5
Lenkija				2 787,1
Portugalija	557,7	545,0	545,0	545,0
Slovėnija				131,5
Slovakija				357,9
Suomija	550,0	544,5	541,4	539,2
Švedija	733,1	726,5	721,1	717,5
Jungtinė Karalystė	3 373,1	3 345,6	3 339,6	3 336,1

V PRIEDAS

9 straipsnio 3 dalyje nurodytų javų sąrašas

KN kodas	Aprašymas
Javai	
1001 10 00	Kietieji kviečiai
1001 90	Kiti kviečiai ir meslinas, išskyrus kietuosius kviečius
1002 00 00	Rugiai
1003 00	Miežiai
1004 00 00	Avižos
1005	Kukurūzai
1007 00	Grūdinis sorgas
1008	Grikliai, soros ir kanarėlių lesalas (strypainio sėklos); kiti javai
0709 90 60	Saldieji kukurūzai

VI PRIEDAS

26 straipsnyje nurodytos suderinamos paramos schemos

Sektorius	Teisinis pagrindas
Mažiau palankios ūkininkauti vietovės ir vietovės, kurioms taikomi aplinkosaugos apribojimai	Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 13 straipsnio a punktas, 14 straipsnio 1 dalis ir dvi pirmos 14 straipsnio 2 dalies įtraukos, 15, 17–20 straipsniai, 51 straipsnio 3 dalis ir 55 straipsnio 4 dalis
Priemonės tausiam žemės ūkio paskirties žemės naudojimui užtikrinti:	
išmokos dėl gamtinių kliūčių ūkininkams kalnuotose vietovėse	Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto i papunktis
išmokos ūkininkams vietovėse, kuriose yra kliūčių, išskyrus kalnuotas vietoves	Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto ii papunktis
„Natura 2000“ ir su Direktyva 2000/60/EB susijusios išmokos	Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto iii papunktis
agrarinės aplinkosaugos išmokos	Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio a punkto iv papunktis
Priemonės tausiam miško paskirties žemės naudojimui užtikrinti:	
miško apželdinimas žemės ūkio paskirties žemėje pirmą kartą	Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio b punkto i papunktis
„Natura 2000“ išmokos	Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio b punkto iv papunktis
miškų aplinkosaugos išmokos	Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 36 straipsnio b punkto v papunktis
Vynas	Reglamento (EB) Nr. 479/2008 117 straipsnis

VII PRIEDAS

Pagal 28 straipsnio 1 dalį taikytini koeficientai

Valstybė narė	EUR ribinė vertė (28 straipsnio 1 dalies a punktas)	Hektaro ribinė vertė (28 straipsnio 1 dalies b punktas)
Belgija	400	2
Bulgarija	200	0,5
Čekija	200	5
Danija	300	5
Vokietija	300	4
Estija	100	3
Airija	200	3
Graikija	400	0,4
Ispanija	300	2
Prancūzija	300	4
Italija	400	0,5
Kipras	300	0,3
Latvija	100	1
Lietuva	100	1
Liuksemburgas	300	4
Vengrija	200	0,3
Malta	500	0,1
Nyderlandai	500	2
Austrija	200	2
Lenkija	200	0,5
Portugalija	200	0,3
Rumunija	200	0,3
Slovėnija	300	0,3
Slovakija	200	2
Suomija	200	3
Švedija	200	4
Jungtinė Karalystė	200	5

VIII PRIEDAS

40 straipsnyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos

1 lentelė

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 m. ir vėliau
Belgija	614 179	611 805	611 805	614 855	614 855	614 855	614 855	614 855
Danija	1 030 478	1 030 478	1 030 478	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002
Vokietija	5 770 254	5 771 977	5 771 977	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908
Graikija	2 380 713	2 211 683	2 214 683	2 232 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Ispanija	4 858 043	5 091 044	5 108 650	5 282 193	5 139 444	5 139 444	5 139 444	5 139 444
Prancūzija	8 407 555	8 420 822	8 420 822	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236
Airija	1 342 268	1 340 521	1 340 521	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Italija	4 143 175	4 207 177	4 227 177	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024
Liuksemburgas	37 518	37 536	37 646	37 671	37 084	37 084	37 084	37 084
Nyderlandai	853 090	853 090	853 090	897 751	897 751	897 751	897 751	897 751
Austrija	745 561	745 235	745 235	751 606	751 606	751 606	751 606	751 606
Portugalija	608 751	589 499	589 499	605 962	605 962	605 962	605 962	605 962
Suomija	566 801	565 520	565 520	570 548	570 548	570 548	570 548	570 548
Švedija	763 082	763 082	763 082	770 906	770 906	770 906	770 906	770 906
Jungtinė Karalystė	3 985 895	3 975 916	3 975 973	3 988 042	3 987 922	3 987 922	3 987 922	3 987 922

2 lentelė (*)

Bulgarija	287 399	336 041	416 372	499 327	580 087	660 848	741 606	814 295
Čekija	559 622	654 241	739 941	832 144	909 313	909 313	909 313	909 313
Estija	60 500	71 603	81 703	92 042	101 165	101 165	101 165	101 165
Kipras	31 670	38 928	43 749	49 146	53 499	53 499	53 499	53 499
Latvija	90 016	105 368	119 268	133 978	146 479	146 479	146 479	146 479
Lietuva	230 560	271 029	307 729	346 958	380 109	380 109	380 109	380 109
Vengrija	807 366	947 114	1 073 824	1 205 037	1 318 975	1 318 975	1 318 975	1 318 975
Malta	3 752	4 231	4 726	5 137	5 102	5 102	5 102	5 102
Lenkija	1 877 107	2 192 294	2 477 294	2 788 247	3 044 518	3 044 518	3 044 518	3 044 518
Rumunija	623 399	729 863	907 473	1 086 608	1 264 472	1 442 335	1 620 201	1 780 406
Slovėnija	87 942	103 389	117 406	131 537	144 236	144 236	144 236	144 236
Slovakija	240 014	280 364	316 964	355 242	388 176	388 176	388 176	388 176

(*) Viršutinės ribos apskaičiuotos atsižvelgiant į 121 straipsnyje numatytą išmokų didinimo tvarkaraštį.

IX PRIEDAS

33 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktyje nurodytos teisės į išmokas

A. Vaisiai, daržovės, maistinės bulvės ir daigynai

1. Šiame priede „vaisiai ir daržovės“ — Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 1 straipsnio 1 dalies i ir j punktuose nurodyti produktai, o „maistinės bulvės“ — bulvės, klasifikuojamos KN 0701 pozicijoje, išskyrus bulvių krakmolo gamybai skirtas bulves, kurioms parama skiriama pagal šio reglamento 77 straipsnį.

Ūkininkai gauna teisę į išmokas už hektarą, kuri apskaičiuojama 2 punkte nurodytą referencinę sumą padalijus iš hektarų skaičiaus, apskaičiuoto pagal 3 punktą.

2. Valstybės narės nustato sumą, kuri turi būti įtraukta į kiekvienam ūkininkui skirtą referencinę sumą remiantis objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, pavyzdžiui:

- a) tiesiogiai arba netiesiogiai ūkininko vaisiams, daržovėms, maistinėms bulvėms ir daigynams gautos paramos rinkai suma,
- b) vaisiams, daržovėms, maistinėms bulvėms auginti ir daigynams naudojamu plotu,
- c) užaugintų vaisių, daržovių, maistinių bulvių ir daigynų kiekiu,

tipiniu laikotarpiu, kuris kiekvienam produktui gali būti kitoks, per vienerius arba daugiau prekybos metų, skaičiuojant nuo 2001 m. pasibaigusios prekybos metų, o naujosios valstybės narės — nuo 2004 m. pasibaigusios prekybos metų, iki 2007 m. pasibaigusios prekybos metų.

Objektyviai pagrįstais atvejais šiame punkte nurodyti kriterijai skirtingiems vaisių bei daržovių produktams, maistinėms bulvėms ir daigynams gali būti taikomi skirtingai. Remdamosi tuo pačiu pagrindu valstybės narės gali nuspręsti nenusistatyti pagal šią dalį į referencinę sumą įtrauktinų sumų ir atitinkamų hektarų skaičiaus iki trejų metų pereinamojo laikotarpio, kuris baigiasi 2010 m. gruodžio 31 d., pabaigos.

3. Valstybės narės atitinkamų hektarų skaičių apskaičiuoja remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais, pavyzdžiui, 2 punkto pirmo papunkčio b punkte nurodytais plotais.
4. Ūkininkas, kurio gamybai 2 punkte nurodytu tipiniu laikotarpiu neigiamos įtakos turėjo 2 dalyje nurodytos *force majeure* ar išskirtinės aplinkybės, susidariusios prieš tą ataskaitinį laikotarpį arba jo metu, turi teisę prašyti, kad 2 punkte nurodyta referencinė suma būtų apskaičiuojama pagal vienerius arba kelerius tipinio laikotarpio kalendorinius metus, kuriais nebuvo *force majeure* ar išskirtinių aplinkybių.
5. Jei *force majeure* ar išskirtinių aplinkybių poveikis buvo per visą ataskaitinį laikotarpį, atitinkama valstybė narė referencinę sumą apskaičiuoja pagal artimiausius prekybos metus, ėjusius prieš tipinį laikotarpį, pasirinktą pagal 3 punktą. Tokiu atveju 1 punktas taikomas *mutatis mutandis*.
6. Atitinkamas ūkininkas per kiekvienos valstybės narės nustatytiną terminą apie *force majeure* ar išskirtinių aplinkybių atvejį raštu praneša kompetentingai institucijai ir pateikia jai priimtinus įrodymus.

B. Vynas (vynmedžių išnaikinimas)

Ūkininkams, dalyvaujantiems vynmedžių išnaikinimo scheme, nustatytoje Reglamento (EB) Nr. 479/2008 V antraštinės dalies 3 skyriuje, kitais metais po tų metų, kuriais buvo išnaikinti vynmedžiai, skiriamos teisės į išmokas, lygios hektarų, už kuriuos jie gavo vynmedžių išnaikinimo išmoką, skaičiui.

Šių teisių į išmokas vieneto vertė lygi teisių į išmokas vertės vidurkiui atitinkamame regione. Tačiau vieneto vertė bet kuriuo atveju neturi viršyti 350 EUR/ha.

Nukrypstant nuo pirmo papunkčio, kai skiriant teises į išmokas anksčiau buvo atsižvelgta į hektarų, už kuriuos ūkininkas gavo vynmedžių išnaikinimo išmoką, skaičių, atitinkamo ūkininko turimų teisių į išmokas vertė padidinama suma, gauta padauginus pirmame papunktyje nurodytą išnaikinto vynmedžių ploto hektarų skaičių iš antrame papunktyje nurodytos vieneto vertės.

C. Vynas (pervedimas iš paramos programų)

Jeigu valstybės narės nusprendžia skirti paramą pagal Reglamento (EB) Nr. 479/2008 9 straipsnį, jos nustato kiekvienam ūkininkui taikomą referencinę sumą ir atitinkamus hektarus:

- a) remdamosi objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais;

- b) atsižvelgdamos į vienerių arba kelių vynu metų, pradedant nuo 2005–2006 vynu metų, tipinį ataskaitinį laikotarpį; Tačiau referenciniai kriterijai, pagal kuriuos nustatoma referencinė suma ir atitinkami hektarai, neturi būti grindžiami ataskaitiniu laikotarpiu, į kurį būtų įskaitomi vynu metai po 2007–2008 vynu metų, jeigu pervedimas iš paramos programų yra susijęs su kompensacija ūkininkams, kurie anksčiau gavo paramą už geriamojo alkoholio distiliavimą arba gavo ekonominę paramą už koncentruotos vynuogių misos naudojimą vynui sodrinti pagal Reglamentą (EB) Nr. 479/2008;
- c) kuri neturi neviršyti bendros šiai priemonei skirtinos sumos, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 479/2008 6 straipsnio e punkte.

Ūkininkai gauna teisę į išmokas už hektarą, kuri apskaičiuojama padalijus pirmiau nurodytą referencinę sumą iš atitinkamų hektarų skaičiaus.

X PRIEDAS

54 straipsnyje nurodytų nacionalinių viršutinių ribų komponentai

1. 54 straipsnio 1 dalyje nurodytas nacionalinių viršutinių ribų komponentas, skirtas išmokoms už pomidorus, yra toks:

Valstybė narė	Suma (mln. EUR per kalendorinius metus)
Bulgarija	5,394
Čekija	0,414
Graikija	35,733
Ispanija	56,233
Prancūzija	8,033
Italija	183,967
Kipras	0,274
Malta	0,932
Vengrija	4,512
Rumunija	1,738
Lenkija	6,715
Portugalija	33,333
Slovakija	1,018

2. 54 straipsnio 2 dalyje nurodytas nacionalinių viršutinių ribų komponentas, skirtas išmokoms už vaisius ir daržoves, išskyrus vienmetes kultūras, yra toks:

Valstybė narė	Suma (mln. EUR per kalendorinius metus)
Bulgarija	0,851
Čekija	0,063
Graikija	153,833
Ispanija	110,633
Prancūzija	44,033
Italija	131,700
Kipras	2009 m.: 4,856 2010 m.: 4,919 2011 m.: 4,982 2012 m.: 5,045
Vengrija	0,244
Rumunija	0,025
Portugalija	2,900
Slovakija	0,007

XI PRIEDAS

Susietosios paramos integravimas į bendrosios išmokos schemą, kaip nurodyta 63 straipsnyje

1.

- a) Nuo 2010 m. — specialioji priemoka už kietųjų kviečių kokybę, numatyta Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV antraštinės dalies 1 skyriuje;
- b) ne vėliau kaip nuo 2012 m. — priemoka už baltyminius augalus, numatyta šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 3 skirsnyje;
- c) ne vėliau kaip nuo 2012 m. — specialioji išmoka už ryžius, numatyta šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 1 skirsnyje;
- d) ne vėliau kaip nuo 2012 m. — išmoka už riešutų plotą, numatyta šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 4 skirsnyje;
- e) ne vėliau kaip nuo 2012 m. — pagalba gamybai krakmolinių bulvių augintojams, numatyta šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 2 skirsnyje.

2.

- a) nuo 2012 m. — parama už sausųjų pašarų perdirbimą, numatyta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 II dalies I antraštinės dalies 4 skyriaus I skirsnio I poskirsnio;
- b) nuo 2012 m. — parama už pluoštinių linų ir kanapių perdirbimą, numatyta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 II dalies I antraštinės dalies 4 skyriaus I skirsnio II poskirsnio;
- c) nuo 2012 m. — priemoka už bulvių krakmolą, numatyta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 95a straipsnyje;
- d) nuo 2012 m. — pereinamojo laikotarpio išmoka už minkštuosius vaisius, numatyta šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 9 skirsnyje.

3.

Nuo 2010 m., jeigu valstybė narė skyrė:

- a) išmoką už pasėlių plotą, numatytą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV antraštinės dalies 10 skyriuje;
- b) paramą už alyvmedžių giraites, numatytą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV antraštinės dalies 10b skyriuje;
- c) paramą už apynių plotus, numatytą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV antraštinės dalies 10d skyriuje.

Ne vėliau kaip nuo 2012 m., jeigu valstybė narė skyrė:

- a) pagalbą už sėklą, numatytą šio reglamento IV antraštinės dalies 1 skyriaus 5 skirsnyje;
- b) išmokas už galvijieną, išskyrus priemoką už karves žindenes, numatytas šio reglamento 53 straipsnyje.

4.

Nuo 2010 m., jeigu valstybė narė taikydama šio reglamento 51 straipsnio 1 dalį nebeteikia šių išmokų arba jeigu nusprendžia suteikti atitinkamas mažesnes išmokas:

- a) išmokos už avis ir ožkas, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 67 straipsnyje;
- b) išmokos už galvijieną, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68 straipsnyje arba šio reglamento 53 straipsnio 2 dalyje, jeigu taikoma šio reglamento 51 straipsnio 1 dalies antra pastraipa;
- c) pereinamojo laikotarpio išmokos už vaisius ir daržoves, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 68b straipsnyje.

XII PRIEDAS

Susietosios paramos integravimas į bendrosios išmokos schemą, kaip nurodyta 64 straipsnyje*Sausieji pašarai (Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007)*

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Danija	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Vokietija	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Airija	132	132	132	132	132
Graikija	1 238	1 238	1 238	1 238	1 238
Ispanija	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Prancūzija	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Italija	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Nyderlandai	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Austrija	64	64	64	64	64
Portugalija	69	69	69	69	69
Suomija	10	10	10	10	10
Švedija	180	180	180	180	180
Jungtinė Karalystė	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Čekija	922	922	922	922	922
Lietuva	21	21	21	21	21
Vengrija	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Lenkija	147	147	147	147	147
Slovakija	91	91	91	91	91

Specialioji priemoka už kietųjų kviečių kokybę

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Graikija	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Ispanija	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Prancūzija	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Italija	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Austrija	280	280	280	280	280	280	280
Portugalija	80	80	80	80	80	80	80
Bulgarija	349	436	523	610	698	785	872
Kipras	173	198	223	247	247	247	247
Vengrija	70	80	90	100	100	100	100

Priemoka už baltyminius augalus

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Belgija	84	84	84	84	84	84	84
Danija	843	843	843	843	843	843	843
Vokietija	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Airija	216	216	216	216	216	216	216
Graikija	242	242	242	242	242	242	242
Ispanija	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905
Prancūzija	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635
Italija	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009
Liuksemburgas	21	21	21	21	21	21	21
Nyderlandai	67	67	67	67	67	67	67
Austrija	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051
Portugalija	214	214	214	214	214	214	214
Suomija	303	303	303	303	303	303	303
Švedija	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147
Jungtinė Karalystė	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500
Bulgarija	160	201	241	281	321	361	401
Čekija	1 858	2 123	2 389	2 654	2 654	2 654	2 654
Estija	169	194	218	242	242	242	242
Kipras	17	19	22	24	24	24	24
Latvija	109	124	140	155	155	155	155
Lietuva	1 486	1 698	1 911	2 123	2 123	2 123	2 123
Vengrija	1 369	1 565	1 760	1 956	1 956	1 956	1 956
Lenkija	1 723	1 970	2 216	2 462	2 462	2 462	2 462
Rumunija	911	1 139	1 367	1 595	1 822	2 050	2 278
Slovėnija	63	72	81	90	90	90	90
Slovakija	1 003	1 146	1 290	1 433	1 433	1 433	1 433

Specialioji išmoka už ryžius

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 m. ir vėlesni metai
Graikija	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Ispanija	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Prancūzija	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Italija	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Portugalija	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Bulgarija	575	719	863	1007	1 151	1 294	1 438
Vengrija	524	599	674	749	749	749	749
Rumunija	25	32	38	44	50	57	63

Išmoka už riešutų plotą

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Belgija	12	12	12	12	12	12	12
Vokietija	181	181	181	181	181	181	181
Graikija	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Ispanija	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Prancūzija	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Italija	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Liuksemburgas	12	12	12	12	12	12	12
Nyderlandai	12	12	12	12	12	12	12
Austrija	12	12	12	12	12	12	12
Portugalija	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Jungtinė Karalystė	12	12	12	12	12	12	12
Bulgarija	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Kipras	431	493	554	616	616	616	616
Vengrija	245	280	315	350	350	350	350
Lenkija	355	406	456	507	507	507	507
Rumunija	79	99	119	139	159	179	199
Slovėnija	25	29	33	36	36	36	36
Slovakija	262	299	337	374	374	374	374

Pluoštiniai linai ir kanapės (Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007)

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 m. ir vėlesni metai
Belgija	2 954	2 954	2 954	2 954	2 954
Danija	3	3	3	3	3
Vokietija	244	244	244	244	244
Ispanija	138	138	138	138	138
Prancūzija	13 592	13 592	13 592	13 592	13 592
Italija	50	50	50	50	50
Nyderlandai	1 111	1 111	1 111	1 111	1 111
Austrija	20	20	20	20	20
Suomija	5	5	5	5	5
Jungtinė Karalystė	83	83	83	83	83
Čekija	534	534	534	534	534
Latvija	104	104	104	104	104
Lietuva	360	360	360	360	360
Vengrija	42	42	42	42	42
Lenkija	114	114	114	114	114

Priemoka už bulvių krakmolą (Reglamento (EB) Nr. 1234/07 95a straipsnis)

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Danija	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Vokietija	16 279	16 279	16 279	16 279	16 279
Ispanija	43	43	43	43	43
Prancūzija	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Nyderlandai	9 614	9 614	9 614	9 614	9 614
Austrija	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Suomija	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Švedija	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Čekija	749	749	749	749	749
Estija	6	6	6	6	6
Latvija	129	129	129	129	129
Lietuva	27	27	27	27	27
Lenkija	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Slovakija	16	16	16	16	16

Parama krakolinių bulvių augintojams

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Danija	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156
Vokietija	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521
Ispanija	129	129	129	129	129	129	129
Prancūzija	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598
Nyderlandai	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655
Austrija	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163
Suomija	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527
Švedija	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116
Čekija	1 563	1 786	2 009	2 232	2 232	2 232	2 232
Estija	12	13	15	17	17	17	17
Latvija	268	307	345	383	383	383	383
Lietuva	56	64	72	80	80	80	80
Lenkija	6 731	7 692	8 654	9 615	9 615	9 615	9 615
Slovakija	34	39	44	48	48	48	48

Parama už alymedžių giraites

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Ispanija	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Kipras	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

Išmoka už minkštuosius vaisius

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 m. ir vėlesni metai
Bulgarija	552	552	552	552	552
Latvija	92	92	92	92	92
Lietuva	138	138	138	138	138
Vengrija	391	391	391	391	391
Lenkija	11 040	11 040	11 040	11 040	11 040

XIII PRIEDAS

87 straipsnyje nurodytas sėklų rūšių sąrašas

KN kodas	Aprašymas	Paramos suma (EUR/100 kg)
	1. Ceres	
1001 90 10	<i>Triticum spelta</i> L.	14,37
1006 10 10	<i>Oryza sativa</i> L. ⁽¹⁾	
	— ilgagrūdžių veislės, kurių grūdai ilgesni kaip 6,0 mm, o jų ilgio ir pločio santykis didesnis kaip 3 arba lygus 3	17,27
	— kitos veislės, kurių grūdai ilgesni, trumpesni arba lygus 6,0 mm, o ilgio ir pločio santykis mažesnis kaip 3	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (pluoštiniai linai)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (sėmenys)	22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. ⁽²⁾ (veislės, kuriose yra ne daugiau kaip 0,2 % tetrahydrokanabinolio)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis canina</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. ir K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59
1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>Festulolium</i>	32,36
1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> ir <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (ekotipai)	22,10
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (rūšys)	36,59
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis viciifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim) (sėjamieji žirniai)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49

KN kodas	Aprašymas	Paramos suma (EUR/100 kg)
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (lauko pupos)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03

(¹) Matuojami visiškai nulukštentų ryžių grūdai, naudojant tokį metodą:

a) imamas siuntos tipinis mėginys;

b) mėginys išsijojamas, paliekant tik sveikus grūdus, įskaitant nesubrendusius grūdus;

c) matuojama du kartus kiekvieną kartą po 100 grūdų ir nustatomas vidurkis;

c) rezultatai išreiškiami milimetrais suapvalintais vienos dešimtosios tikslumu.

(²) Veislės tetrahidrokanabinolio (THC) kiekis nustatomas, analizuojant pastovios masės mėginį. Pagalba suteikimo tikslais, THC svorio ir mėginio svoriu santykis su neturi būti didesnis nei 0,2 %. Mėginį turi sudaryti žydėjimo laikotarpio pabaigoje atsitiktinės atrankos būdu paimtų augalų su pašalintais stiebais ir sėklomis viršutinis reprezentatyviojo skaičiaus trečdalis.

XIV PRIEDAS

Pagalbos už sėklą viršutinės ribos 87 straipsnio 3 dalyje nurodytose naujosiose valstybėse narėse

(mln. EUR)

Kalendoriniai metai	Bulgarija	Čekija	Estija	Kipras	Latvija	Lietuva	Vengrija	Malta	Lenkija	Rumunija	Slovėnija	Slovakija
2009 m.	0,15	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,26	0,17	0,07
2010 m.	0,17	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,30	0,19	0,08
2011 m.	0,22	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,38	0,22	0,09
2012 m.	0,26	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,45	0,25	0,11
2013 m.	0,30	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,53	0,28	0,12
2014 m.	0,34	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,60	0,28	0,12
2015 m.	0,39	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,68	0,28	0,12
2016 m.	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12
vėlesni metai	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12

XV PRIEDAS

Viršutinės ribos 95 straipsnyje nurodytai paramos (už cukrų) sumai apskaičiuoti

(1 000 EUR)

Valstybė narė	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 ir vėlesni metai
Belgija	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bulgarija (*)	154	176	220	264	308	352	396	440
Čekija	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Danija	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Vokietija	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Graikija	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Ispanija	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Prancūzija	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Airija	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Italija	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Latvija	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Lietuva	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Vengrija	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Nyderlandai	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Austrija	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Lenkija	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugalija	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Rumunija (*)	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Slovėnija	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Slovakija	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Suomija	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Švedija	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Jungtinė Karalystė	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

(*) Viršutinės ribos apskaičiuotos atsižvelgiant į 121 straipsnyje numatytą išmokų didinimo tvarkaraštį.

XVI PRIEDAS

1 lentelė

Kipras. Papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos, kai taikomos įprastos tiesioginių išmokų schemos

(EUR)

Didinimo tvarkaraštis	60 %	70 %	80 %	90 %
Sektorius	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
Pasėliai (išskyrus kietuosius kviečius)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Kietieji kviečiai	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Ankštiniai augalai	16 362	12 272	8 181	4 091
Pienas ir pieno produktai	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Jautiena	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Avys ir ožkos	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Alyvuogių aliejus	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tabakas	417 340	313 005	208 670	104 335
Bananai	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Razinos	0	0	0	0
Migdolai	0	0	0	0
Iš viso	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos pagal bendrosios išmokos schemą:

Bendra papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų suma, kuri gali būti skirta pagal bendrosios išmokos schemą, turi būti lygi šioje lentelėje nurodytų sektoriams taikomų viršutinių ribų, susijusių su į bendrosios išmokos schemą įtrauktais sektoriais, sumai, jeigu parama šiuose sektoriuose yra atsieta.

2 lentelė

Kipras. Papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos, kai tiesioginėms išmokoms taikoma vienkartinės išmokos už plotus schema

(EUR)

Sektorius	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
Pasėliai (išskyrus kietuosius kviečius)	0	0	0	0
Kietieji kviečiai	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Ankštiniai augalai	0	0	0	0
Pienas ir pieno produktai	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Jautiena	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Avys ir ožkos	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Alyvuogių aliejus	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Razinos	156 332	149 600	142 868	136 136
Bananai	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tabakas	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Iš viso	31 650 945	30 903 405	30 155 865	29 408 325

XVII PRIEDAS

VALSTYBĖS PAGALBA KIPRE

(EUR)

Sektorius	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
Javai (išskyrus kietuosius kviečius)	2 263 018	1 131 509	565 755	282 877
Pienas ir pieno produktai	562 189	281 094	140 547	70 274
Jautiena	64 887	0	0	0
Avys ir ožkos	1 027 917	513 958	256 979	128 490
Kiaulių sektorius	2 732 606	1 366 303	683 152	341 576
Naminiai paukščiai ir kiaušiniai	1 142 374	571 187	285 594	142 797
Vynas	4 307 990	2 153 995	1 076 998	538 499
Alyvuogių aliejus	2 088 857	1 044 429	522 215	261 107
Valgomosios vynuogės	1 058 897	529 448	264 724	132 362
Perdirbti pomidorai	117 458	58 729	29 365	14 682
Bananai	127 286	63 643	31 822	15 911
Lapuočių vaisiai, įskaitant kaulavaisius	2 774 230	1 387 115	693 558	346 779
Iš viso	18 267 707	9 101 410	4 552 716	2 277 365

XVIII PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	4 straipsnis
4 straipsnis	5 straipsnis
5 straipsnis	6 straipsnis
6 straipsnis	23 straipsnis
7 straipsnis	24 straipsnis
8 straipsnis	—
9 straipsnis	25 straipsnis
10 straipsnio 1 dalis	7 straipsnis
10 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 1 dalis
10 straipsnio 3 dalis	9 straipsnio 2 dalis
10 straipsnio 4 dalis	9 straipsnio 3 dalis
—	9 straipsnio 4 dalis
11 straipsnis	11 straipsnio 1 ir 2 dalys
12 straipsnis	—
—	8 straipsnis
12a straipsnio 1 dalis	10 straipsnis
12a straipsnio 2 dalis	11 straipsnio 3 dalis
13 straipsnis	12 straipsnis
14 straipsnis	12 straipsnis
15 straipsnis	13 straipsnis
16 straipsnis	12 straipsnis
17 straipsnis	14 straipsnis
18 straipsnis	15 straipsnis
19 straipsnis	16 straipsnis
20 straipsnis	17 straipsnis
21 straipsnis	18 straipsnis
22 straipsnis	19 straipsnis
23 straipsnis	20 straipsnis
24 straipsnis	21 straipsnis
25 straipsnis	22 straipsnis
26 straipsnis	26 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003	Šis reglamentas
27 straipsnis	27 straipsnis
—	28 straipsnis
28 straipsnis	29 straipsnis
29 straipsnis	30 straipsnis
30 straipsnis	32 straipsnis
31 straipsnis	—
32 straipsnis	3 straipsnis
33 straipsnis	33 straipsnis
34 straipsnis	—
35 straipsnis	37 straipsnis
36 straipsnis	—
37 straipsnis	IX priedas
38 straipsnis	—
39 straipsnis	—
40 straipsnio 1–3 dalys	IX priedo A punkto 4–6 papunkčiai
40 straipsnio 4 dalis	31 straipsnis
40 straipsnio 5 dalis	—
41 straipsnis	40 straipsnis
42 straipsnis	41 straipsnis
43 straipsnis	IX priedas
44 straipsnio 1 ir 2 dalys	34 straipsnis
44 straipsnio 3 ir 4 dalys	35 straipsnis
45 straipsnis	42 straipsnis
46 straipsnis	43 straipsnis
47 straipsnis	—
48 straipsnis	—
49 straipsnis	44 straipsnis
50 straipsnis	—
51 straipsnio pirma dalis	—
51 straipsnio antra dalis	38 straipsnis
52 straipsnis	39 straipsnis
53 straipsnis	—
54 straipsnis	—
55 straipsnis	—
56 straipsnis	—

Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003	Šis reglamentas
57 straipsnis	—
—	45 straipsnis
58 straipsnis	46 straipsnis
59 straipsnis	47 straipsnis
60 straipsnis	—
61 straipsnis	49 straipsnis
62 straipsnis	—
63 straipsnio 1 dalis	51 straipsnio 1 dalis
63 straipsnio 2 dalis	—
63 straipsnio 3 dalis	48 straipsnis
63 straipsnio 4 dalis	50 straipsnio 2 dalis
64 straipsnis	51 straipsnis
65 straipsnis	—
66 straipsnis	—
67 straipsnis	52 straipsnis
68 straipsnis	53 straipsnis
68a straipsnis	—
68b straipsnis	54 straipsnis
69 straipsnis	—
70 straipsnis	—
71 straipsnis	—
71a straipsnis	55 straipsnis
71b straipsnis	56 straipsnis
71c straipsnis	—
71d straipsnis	57 straipsnis
71e straipsnis	58 straipsnis
71f straipsnis	59 straipsnis
71g straipsnis	—
71h straipsnis	61 straipsnis
71i straipsnis	—
71j straipsnis	—
71k straipsnis	62 straipsnis
71l straipsnis	—

Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003	Šis reglamentas
71m straipsnis	60 straipsnis
—	63 straipsnis
—	64 straipsnis
—	65 straipsnis
—	66 straipsnis
—	68 straipsnis
—	70 straipsnis
—	69 straipsnis
72 straipsnis	—
73 straipsnis	—
74 straipsnis	—
75 straipsnis	—
76 straipsnis	79 straipsnis
77 straipsnis	80 straipsnis
78 straipsnis	81 straipsnis
79 straipsnis	73 straipsnis
80 straipsnis	74 straipsnis
81 straipsnis	75 straipsnis
82 straipsnis	76 straipsnis
83 straipsnis	82 straipsnis
84 straipsnis	83 straipsnis
85 straipsnis	84 straipsnis
86 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys	85 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
86 straipsnio 3 dalis	—
87 straipsnis	120 straipsnis
88 straipsnis	—
89 straipsnis	—
90 straipsnis	—
91 straipsnis	—
92 straipsnis	—
93 straipsnis	77 straipsnis
94 straipsnis	78 straipsnis
95 straipsnis	—
96 straipsnis	—

Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003	Šis reglamentas
97 straipsnis	—
98 straipsnis	—
99 straipsnis	87 straipsnis
100 straipsnis	—
101 straipsnis	—
102 straipsnis	—
103 straipsnis	—
104 straipsnis	—
105 straipsnis	—
106 straipsnis	—
107 straipsnis	—
108 straipsnis	—
109 straipsnis	—
110 straipsnis	—
110a straipsnis	88 straipsnis
110b straipsnis	89 straipsnis
110c straipsnis	90 straipsnis
110d straipsnis	91 straipsnis
110e straipsnis	92 straipsnis
110f straipsnis	—
110g straipsnis	—
110h straipsnis	—
110i straipsnis	—
110j straipsnis	—
110k straipsnis	—
110l straipsnis	—
110m straipsnis	—
110n straipsnis	—
110o straipsnis	—
110p straipsnis	—
110q straipsnis	93 straipsnis
110r straipsnis	94 straipsnis
110s straipsnis	95 straipsnis
110t straipsnis	96 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003	Šis reglamentas
110u straipsnis	97 straipsnis
110v straipsnis	98 straipsnis
111 straipsnis	99 straipsnis
112 straipsnis	100 straipsnis
113 straipsnis	101 straipsnis
114 straipsnis	102 straipsnis
115 straipsnis	103 straipsnis
116 straipsnis	104 straipsnis
117 straipsnis	105 straipsnis
118 straipsnis	106 straipsnis
119 straipsnis	—
120 straipsnis	107 straipsnis
121 straipsnis	108 straipsnis
122 straipsnis	109 straipsnis
123 straipsnis	110 straipsnis
124 straipsnis	—
125 straipsnis	111 straipsnis
126 straipsnis	112 straipsnis
127 straipsnis	113 straipsnis
128 straipsnis	114 straipsnis
129 straipsnis	115 straipsnis
130 straipsnis	116 straipsnis
131 straipsnis	—
132 straipsnis	—
133 straipsnis	—
134 straipsnis	—
135 straipsnis	—
136 straipsnis	—
136a straipsnis	—
137 straipsnis	—
138 straipsnis	117 straipsnis
139 straipsnis	118 straipsnis
140 straipsnis	119 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003	Šis reglamentas
141 straipsnis	—
142 straipsnis	—
143 straipsnis	—
143a straipsnis	121 straipsnis
143b straipsnio 1, 2, 9 ir 10 dalys	122 straipsnis
143b straipsnio 3 ir 7 dalys	123 straipsnis
143b straipsnio 4, 5 ir 6 dalys	124 straipsnis
143b straipsnio 13 dalis	125 straipsnis
143ba straipsnio 1–3 dalys	126 straipsnis
143ba straipsnio 3a dalis	—
143ba straipsnio 4–6 dalys	130 straipsnis
143bb straipsnio 1 ir 2 dalys	127 straipsnis
143bb straipsnio 3 dalis	—
143bb straipsnio 4–6 dalys	130 straipsnis
143bc straipsnio 1 ir 2 dalys	128 straipsnis
—	129 straipsnis
143bc straipsnio 3 ir 4 dalys	130 straipsnio 1 ir 2 dalys
—	131 straipsnis
143c straipsnio 1–8 dalys	132 straipsnis
143c straipsnio 9 dalis	133 straipsnis
143c straipsnio 10 dalis	—
143d straipsnis	134 straipsnis
143e straipsnis	135 straipsnis
—	136 straipsnis
—	137 straipsnis
—	138 straipsnis
—	139 straipsnis
144 straipsnis	141 straipsnis
145 straipsnis	142 straipsnis
146 straipsnis	140 straipsnis
147 straipsnis	—
148 straipsnis	—
149 straipsnis	—
150 straipsnis	—

Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003	Šis reglamentas
151 straipsnis	—
152 straipsnis	—
—	143 straipsnis
—	144 straipsnis
—	145 straipsnis
153 straipsnis	146 straipsnis
154 straipsnis	—
154a straipsnis	148 straipsnis
155 straipsnis	147 straipsnis
155a straipsnis	—
156 straipsnis	149 straipsnis